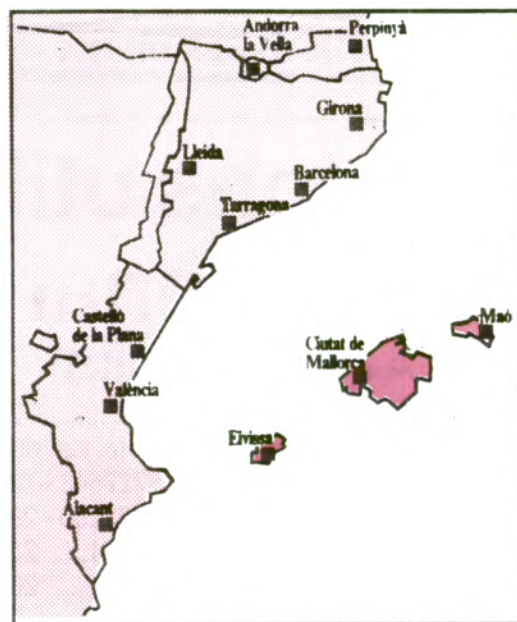

S'Arenal

de Mallorca

PUBLICACIÓ INDEPENDENT DE LES ILLES BALEARS

ANY XI. NÚMERO 210

1er DE GENER 1991

PREU: 200 PTS

DEU ANYS AL SERVEI DE MALLORCA

Tenim una gran varietat de brolladors, colls de cisterna, estatues, jardineres i cossiols per decorar el jardí

LAS CONVECTORAS

VISITAU-NOS
SENSE
COMPROMIS

GASÓLEO

MATERIAL DE CONSTRUCCIÓ CAN MARI
Carretera de Manacor, 403 - Davant la gasolinera - Tel. 24 02 25 - SON FERRIOL
DISSABTES DEMATÍ OBERT

Amb motiu del desé aniversari de S'ARENAL DE MALLORCA es va a celebrar un multitudinari sopar a les instal·lacions del Tennis Arenal.

BANCA MARCH

Molts d'anys

Telèfons útils a s'Arenal

A la part de Ciutat

Ajuntament	727744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13'30 i 15'00).....	727643 - 727644
Bombers	291250 - 290017
Residència de l'assegurança social	289100
Creu Roja de Can Pastilla	264040
Polícia Nacional	091
Polícia Municipal	092
Polícia Municipal de s'Arenal	490503
La Porciúncula	260002
Tele-Taxi	401414
Radio-Taxi-Platja	755440
Associació d'Hotelers	267654. Fax: 491012

A la part de Lluçmajor

Ajuntament	660050. Fax: 662081
Oficina de s'Arenal	264071
Bombers	660756
Polícia Municipal	661767
Guardia Civil	264121
Taxi	263745 - 263538
Parròquia	263265
Aigua potable	265272 - 265980 - 660640
Associació de Veïns	265005
Grues Sampil	264193
Servei Municipal d'aigües SOGESUR ..	262493

S'Arenal de Mallorca

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.:

Carrer.:

D. P.

Població.: Tel.:

M'interessa una subscripció:

☐ **SEMESTRAL 1.000 PTS**

Forma de pagament: N.º Entitat

☐ Rebut domiciliat a un Banc N.º Sucursal

Banc.: Suc.:

Compte n.º.: Titular:

Firma

 Ompliu aquesta tarja i enviau-la al
Camí de les Pedreres, 30, s'Arenal

Col·loquis impertinents

Manolo Manjón

Crònica d'aniversari

No sempre tenim l'oportunitat de parlar d'actes grats en aquesta columna quinzenal. La vida, per la seva ingratitud, ens fa notar d'alguns esdeveniments que no ens agradaria treure a la llum pública: egoisme, incomprensió, enveges. Però, desitgem que avui aquesta contraportada sigui completament diferent; i vostès es demanaran el perquè.

Avui, aquest col·loqui és ple d'alegria i no sols perquè el nostre S'ARENAL DE MALLORCA (el meu, el de vostès, el de tota la societat mallorquina) és major d'edat (en periodisme, una dècada és una centúria). Sí, com ho dic, estam d'aniversari. I alguns de vostès em demanaran quants n'acompleix aquest, el seu, "diari" amic. Doncs assoleix ni més ni menys que els deu anys. Una dècada completa de ser cada quinze dies a les mans dels nostres lectors. De ser als quioscos de premsa de s'Arenal, Lluçmajor, Palma, Inca, etc. De sortir quinzenalment amb la cara alta cada vegada; de dur deu anys "escrivint el que pensen els mallorquins i no s'atreveixen a dir". En fi, deu anys de fer país.

Però coneguem un poc més com es concebé aquest, el de vostès, mitjà d'informació: Mateu Joan i Florit, a part de personatge barbat, era i és una persona inquieta. Nacionalista de pro, enamorat de tot el que fa referència a Mallorca i com no als Països Catalans, l'any 1977 tenia en ment fer quelcom en la nostra llengua sobretot. (En aquella època vaig assistir a més d'una trobada a l'OCB ciutadana, acompanyat per en Mateu.) Havíem sortit d'un llarg i obscur túnel, on estava prohibit socialment tot el que fes referència a costums, idees i sobretot tot el que tingués qualsevol mena de lligam amb la llengua de Joan Veny o Maria Antònia Salvà, la llengua catalana. Aquí, a l'illa, tots o quasi tots els mitjans d'informació estaven escrits en castellà (avui seguim igual) i Mateu pensà que això havia de canviar; i, ell solet, amb l'ajuda d'un parell de col·laboradors, parí aquesta efemèride que coneixem com "el diari de s'Arenal".

No cal dir que al principi el tiratge era petit i es dirigia principalment als membres de l'associació de veïns local, però poc a poc ens anàrem il·lusionant i ens demanaven

que estenguéssim l'àmbit de la publicació. En una paraula, que el que començà sent un mitjà localista, circumscrit a s'Arenal, s'estengué a altres pobles de Mallorca i a alguns del Principat i avui dia és estrany el lloc de la roqueta on no es llegeix i arriba la nostra publicació.

Bé, seguirem amb el fil de la història. En aquell temps, gent coneguda de la nostra població teníem aquesta publicació com els més fervents lectors. Tant és així que els dos últims alcaldes pedanis del temps anterior a la democràcia, Pere Canals Morro per Lluçmajor i Miquel Vidal per Palma, com a membres de l'associació de veïns llegien aquestes pàgines. També ho feia el seu president, Joan Palmer Perelló, el conegut transportista Julià Mojer i Guillem Salvà Oliver, conegut organitzador de saraus arenaler, així com tants i tants d'altres que amb el pas del temps quedaren en l'oblit no aconseguint aquest columnista recordar-se del seu nom. I allò millor és que, excepte algun "descol·locat" mallorquí, el segueixen llegint.

Sí, deu anys de servei al poble mallorquí i a les seves institucions. I això ens omple d'orgull. Ens omple d'alegria quan a LLUC la gent diu: "Mirau aquest, són els de S'ARENAL DE MALLORCA". I ho diuen també a Son Ferriol, la Cabaneta, Lluçmajor, la Calobra, Inca, Pollensa, Sineu, Capdepera i, com no, a Ciutat de Mallorca. I si ens coneixen és perquè ens segueixen quinzena a quinzena. Això és el que ens fa continuar en la tasca i no baixar la guàrdia en defensa del que és nostre: Mallorca.

Només em resta en aquesta petita crònica d'aniversari donar les gràcies a tots els nostres lectors, anunciants i a tots els que se senten els nostres amics, ja que és gràcies a tothom que esperem seguir treballant en pro de la llibertat informativa durant moltes altres dècades.

Llocs on es pot trobar

S'ARENAL DE MALLORCA

Tots els quioscos de s'Arenal

- * Papeteria Roca i Alegria de Lluçmajor
- * Papeteria Cervera i Papeteria Frau, del Coll
- * S'estanc, de Sant Jordi
- * Can Jordi i De Verd en Blau, de Son Ferriol
- * Llibreria Ramon Llull, Quart Creixent, Papeteria Son Rapinya i Quiosc Plaça del Progres, Llibreria Jaume de Montso, i estanc plaça Fleming de Ciutat
- * Casa Pedrós, Espirafocs, Estanc Melià, Llaipis i paper, Llibreria Beltran i Llibreria Francis, d'Inca
- * Leo, de Manacor
- * Papeteria Ramon Llull i papeteria Condor, de Felanitx
- * Ca Na Blanch, de Sant Joan

Transportes Martín, Serra, e Hijos s. a.

- * TERRA VEGETAL AMB O SENSE FEMS
 - * AIGUA POTABLE A DOMICILI
 - * MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
- Carrer Lletra N.º 13 - Tels. 26 11 39 - 49 23 99
 07600 Bellavista S'ARENAL DE MALLORCA

S'ARENAL DE MALLORCA. Publicació independent de les Illes Balears. Edició i direcció: Mateu Joan i Florit. Redactor en cap: Tomeu Martí i Florit. Redactor esportiu i de societat: Adolf de Villaroya. Col·laboradors: Jaume Sastre, Manolo Manjón, Bernat Joan i Marí, Mateu Sastre i Joan, Climent Garau i Salvà.

Depòsit legal PM 473-80. Impressió: Hora Nova S.A. Publicitat i subscripcions: camí de les pedreres, 30. Apt de Correus, 124. 07600-s'Arenal. Tel.: 265006. Fax: 269941.

Salutació a S'Arenal de Mallorca

Commemorar els 10 anys de S'ARENAL DE MALLORCA és commemorar 10 anys de la història d'un poble. Una dècada que avui celebrem amb tots els qui han fet possible que aquesta publicació fos a l'abast de tothom cada quinze dies.

Darrere d'això hi ha molts esforços, moltes lluites, però sempre heu aconseguit dur a bon port el vostre projecte. Les pàgines de S'ARENAL DE MALLORCA són la història viva d'un poble, el testimoni fidel de com sent. I en podeu estar satisfets perquè hi heu aportat alguna cosa més que un gra d'arena.

Però si allò que us ha preocupat per damunt de tot és la difusió de la nostra llengua, no hi ha dubte que l'esforç que emprengueu fa deu anys s'ha de qualificar de lloable.

Lluny de sentir-vos orgullosos de ser una de les més destacades revistes de premsa en català i, sobretot, del fet que dia rera dia col·laborau en una tasca tan important per a la nostra Comunitat Autònoma com

és la normalització lingüística, en la qual, el govern que presideix ha dedicat tots els esforços.

La vostra revista, editada en català, ha informat puntualment d'allò que ha estat notícia a la comarca de S'Arenal i per les seves planes han desfilat tota classe de personatges del món cultural, empresarial, polític, social etc.

I tot això ha estat possible gràcies a l'interès d'un equip de persones i col·laboradores que han fet de S'ARENAL DE MALLORCA una publicació digna.

Com a president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears vull felicitar-vos per aquest desè aniversari i us anim a continuar lluitant i treballant per la difusió de la nostra llengua.

Molts d'anys!

El president de la Comunitat Autònoma
de les Illes Balears, Gabriel Cañellas Fons.

Com a president del Consell Insular de Mallorca vull, des de les pàgines del periòdic S'ARENAL DE MALLORCA, felicitar el seu equip humà, que ha aconseguit, amb esforç i treball il·lusionat, arribar als deu anys de vida.

Crec sincerament que S'ARENAL DE MALLORCA compleix una funció destacada en el món periodístic local. Dins les seves possibilitats humanes i tècniques, aquesta periòdic informa amb rigor dels esdeveniments que es produeixen a Ciutat i Lluçmajor, i en números extraordinaris, a d'altres indrets de Mallorca. I això ho fa en català, cosa que implica una contribució important a la normalització lingüística dins l'àmbit dels mitjans de comunicació.

La tasca que desenvolupa S'ARENAL DE MALLORCA és important perquè dona rellevància a uns fets, sens dubte significatius, que d'altra manera romandrien eclipsats pel bombardeig d'esdeveniments de gran magnitud que ofereixen habitualment els mitjans de comunicació de més difusió. Per això, consider fonamental que el ciutadà conegui de primera mà allò que succeeix en el seu entorn més immediat i estigui informat d'aquelles coses quotidianes que el preocupen o el fan somriure.

Crec que a S'ARENAL DE MALLORCA li queden molts d'anys de vida i de servei al poble si continua amb la seva tasca de contribuir a l'enriquiment cultural de l'àrea a la qual dona cobertura i alhora a tot Mallorca. Enhorabona.

Joan Verger Pocoví
President del Consell Insular de Mallorca

un futur sense barreres

**GOVERN
BALEAR**

L'aventura que suposa mantenir una publicació viva durant deu anys mereix d'entrada un reconeixement.

Si és fruit de la feina entusiasta més que del suport d'interessos econòmics, aquests deu anys constitueixen encara més un fet poc usual i digne de consideració.

Sens dubte el que és més d'aplaudir d'aquests deu anys de S'ARENAL DE MALLORCA és l'esforç de normalització lingüística que suposa fer una publicació íntegrament en català, fet únic en revistes d'aquesta periodicitat a la nostra illa.

Vull felicitar per tant a les persones que fan possible la vida de S'ARENAL DE MALLORCA, tant als que participen en la seva redacció i edició com als seus lectors habituals.

El Batle de Palma
Ramon Aguiló Munar

Hi ha fites en la vida de les quals cal sempre tenir un record, ja que serveixen per fixar i orientar la petita història de cadascú.

Complir 10 anys és una d'aquestes fites. Les persones, les institucions, els projectes, les feines, les relacions humanes... i també les publicacions festegen una data tan significativa.

El número 10 es relaciona amb els dits de les dues mans i l'escrivim amb dos dígit. Aquestes circumstàncies em suggereixen diverses idees: en haver complert 10 anys tenim un cert bagatge, sabem anar més pel món, hem adquirit maduresa i esperit crític i alhora hem après a acceptar els elogis i les censures que ens destinen pel simple fet de realitzar una activitat.

S'ARENAL DE MALLORCA ja té 10 anys. Ha realitzat una bona feina d'informació i propaganda donant a conèixer l'entorn en què vivim i defensant la llengua i la cultura que ens identifiquen com a mallorquins, i ara, ja consolidada la seva labor, comença dècada amb la seguretat que li dona la confiança del seu públic.

Prop de Nadal, aprofit l'avinentsa per fer arribar a tot l'equip de S'ARENAL DE MALLORCA i als seus lectors els millors desitjos de pau en la lluita diària i llarga vida per continuar informant i essent informats en llibertat i amb respecte. Molts d'anys.

Joan Montserrat i Mascaró
Batle de Lluçmajor

feim cultura

*per la bona imatge
de palma*

ajuntament

de palma
balears

Entrevista amb el president Canyelles

Som l'única comunitat autònoma d'Espanya que ens podríem arreglar tot sols

Entram al despatx del president i el saludam, ell ens esperava assegut i llegint; ens convida a seure a una taula rodona, sense més preàmbuls començam l'entrevista, a les onze se n'ha d'anar cap al Parlament, tenim una hora, en què intentarem treure el màxim de suc.

- Senyor president, quin futur li veis al camp i al pagès mallorquí?

- Això s'ha de mirar des de dues òptiques: si ho miram des de l'òptica europea és evident que s'ha pintat el camp mallorquí com una cacera, i per tant el futur és pessimista; i ho miram des del punt de vista d'aquí, que jo crec que és el més vàlid, ens trobam amb una divisió molt clara: per una part unes terres molt fèrtils i amb possibilitat de donar rendes a l'agricultor, i per una altra terres amb més dificultats i que difícilment poden donar fruit sense ajudes.

- Per quin motiu us estira més foravila que la costa o la ciutat?

- Jo crec que me ve de la meua educació, mon pare tenia casa a foravila molt abans de jo néixer, no vaig conèixer altres vacances que les de foravila, ni altra manera de passar l'estiu que agafar ametles o passejar una cussa borda fermada amb una corda.

- D'on prové la facilitat que teniu per connectar amb el poble senzill i posar-vos-lo dins la butxaca?

- Bé, això està malament que ho digui jo, però vull pensar que és perquè som tan senzill com ells, sense més ambició de posar-me per damunt de ningú que la que m'imposa el càrrec.

- Quan es podrà invertir al foravila mallorquí la mateixa quantitat de doblers que Madrid inverteix a Andalusia?

- Jo crec que això és difícil perquè existeix una cosa que se diu solidaritat, i Andalusia i Extremadura són comunitats que que tenen difícil trobar una sortida econòmica, per la seva tradició, per la seva història, per la seva falta de possibilitats per trobar activitats alternatives. En canvi, aquí, sí que tenim més possibilitats perquè tenim un nivell més elevat.

- Per què els jornaleros andalusos tenen dret al subsidi d'atur i en canvi el pagès mallorquí està deixat de la mà de Déu i Madrid els ignora totalment?

- Jo he de tornar a dir que no és la mateixa situació, a Andalusia possiblement no hi ha altre tipus d'ingrés que no sigui l'agricultura; crec sincerament que la manera en què es reparteix aquest tipus d'ajuda és molt dolent, està mal plantejat i és simplement una arma política per controlar un electorat, per tant s'hauria de modificar ràpidament per poder fer arribar aquestes ajudes als agricultors de totes les comunitats autònomes i no només als d'una zona concreta.

- Us varen recriminar o castigar mai a l'escola per xerrar mallorquí?

- A mi mai; sempre, des de petit he pogut xerrar els dos idiomes tant com he volgut. A pesar que tots els de la meua generació teníem l'obligació d'expressar-nos dins les classes en castellà. Però a mi, mai me varen castigar per xerrar mallorquí.

- Atès que aprendre català a l'escola estava prohibit, com i quan heu après a escriure la nostra llengua?

- L'escric molt malament encara, en vaig aprenent poc a poc, a força de les closques que me pega n'Aina, l'assessora lingüística d'aquí, i així poc a poc vaig intentant aprendre el que no vaig aprendre de petit.

- Quantes vegades se n'han rigut o s'han ficat amb vos per mor de l'accent mallorquí amb què xerrau el foraster?

- Jo la veritat és que no he passat mai pena per aquestes coses, possiblement perquè on vaig viure més a la península va ser a la Universitat de Deusto i em vaig trobar amb gent de tot Espanya que tenien tants mals accents com el nostre, perquè hi havia multitud de catalans, un grup molt gros de valencians, molts alacantins, i per tant ningú se'n reia del nostre accent. De totes maneres, quan entre nosaltres parlàvem en català sempre sortia el graciós de torn que deia "dejad de ladrar".

- Idò, així mateix si que us insultaven...

- Bé, jo crec que era més un sistema de reconèixer la seva pròpia ignorància, perquè ells només podien utilitzar un idioma i nosaltres dos.

- Quantes vegades us varen qualificar de "paleta", "aldeano", "payés" quan estudiàveu a Deusto o fèieu la mili a Zamora?

- Cap vegada, s'ha de tenir en compte que jo vaig tenir la sort d'anar a un lloc on la gent tenia un nivell cultural elevat, i a la mili hi vaig anar a les milícies universitàries, amb els mateixos companys de la universitat.

- No us sentiú ofès quan els diaris forasters de Ciutat i periodistes com José Jaume o Joan Pla us qualifiquen de "personatge de rondalla"?

- No, jo crec que personificar com a personatge de rondalla qualcú és personificar-lo com un personatge molt entranyable i molt lligat a aquesta terra.

- Què en pensau, de Manuel Fraga, president de la Xunta de Galicia, que no fa molt ha dit als seus Conselleiros que parlin gallec a tots els actes oficials i que tota la paperassa administrativa s'escrigui també en gallec?

- Jo crec que és una llei de normalització lingüística igual a la nostra, i que ells han d'impulsar allà, possiblement amb més dificultat, ja que pel fet de ser una comunitat peninsular, té més prop les comunitats de parla castellana.

- Quan estirareu les orelles a Jeroni Saiz a veure si es llança a parlar d'una vegada el mallorquí al Parlament?

- El parla tan bé com jo. És una qüestió modèlica que al nostre parlament mai no s'hagi aixecat una veu en contra que cadascú parli així com vol.

- I quan canviareu el portaveu del PP, González Ortea, per una altre persona que s'hagi dignat a aprendre la nostra llengua?

- També la sap, el que passa és que s'expressa millor en castellà; jo crec que els hem de reconèixer el mèrit de venir aquí i prendre les nostres illes com a seves i estimar-les tant com nosaltres mateixos. Hem de reconèixer la dificultat que comporta sortir a una tribuna pública i expressar-se en una llengua que no és la seva.

- La vostra filla Susanna, l'any 1984 va dir a la premsa que la llengua familiar era el castellà, ¿per què creis que passa això? ¿per què creis que hi ha pares mallorquins que pensen de bona fe que fan un favor als fills xerrant-los en foraster?

- Jo he de dir que no compartesc aquesta teoria de l'exclusivitat, perquè crec que un no pot posar-se límits al seu saber. De totes maneres aquesta nina que em deis, que ja és una dona, sap parlar i escriure perfectament els dos idiomes, i a més l'anglès i l'alemany.

- Vos vàreu estudiar a Montsió i vàreu tenir com a companys de classe en Jeroni Saiz, n'Alexandre Forcades i en Josep Massot i Muntaner, per què no ens en parlau una mica?

- Si, en Josep Massot el tenia devora, i li havia de deixar lloc a la meua taula perquè no li cabien els llibres a la seva. Era una persona que abans ens semblava una mica estranya, perquè érem allots joves i no compreníem com podia estimar-se més seure davant un llibre que sortir al pati a jugar. No tenim una relació continuada, l'he vist dues o tres vegades en trobades d'antics companys.

- Quan tendrem una televisió pública de les Illes Balears des de la qual es pugui crear consciència de poble i es pugui cohesionar la tribu?

- La veritat és que no te puc contestar. La tendrem quan en puguem muntar una així com cal, amb totes les condicions tècniques i humanes necessàries per a fer una televisió digna. En tot cas m'agradaria que hi hagués una televisió de la nostra comunitat, però no és en el paquet de prioritats.

- A Madrid són molt caparruts i no volen amollar ni

Entrevista amb el president Canyelles

doblers, ni competències d'educació, d'aigües etc. que en justícia ens pertocuen. Què creis que hauriem de fer per a fer-nos respectar?

— Què podem fer els mallorquins per donar suport i encoratjar els nostres líders davant la metropoli?

— Jo crec que el que s'ha de fer ja s'està fent: s'ha assumit la consciència de poble, existeix el convenciment que aquí se fan i s'administren millor les coses que des de Madrid, i que és necessari un altre model de finançament. Jo no crec que es pugui fer més del que s'està fent des d'aquí, tots els grups polítics del parlament aprovant una reforma de l'estatut, davant la negativa del Govern central a entregar noves competències. Ara ens queda per veure l'actitud que s'adoptarà per part del Govern central davant aquesta reforma. Si ni aquest instrument serveix perquè siguin ateses les nostres demandes, llavors haurem de pensar quines altres possibilitats hi ha. Som tan pessimista com ells caparruts i crec que mentre el Govern central sigui socialista és impossible pensar en noves competències.

— Què creis que ha de passar perquè Felipe González rebí al president del Govern Balear després de més de 1.400 dies que el passa amb cançons?

— Jo crec que després del maig de l'any que ve no li quedarà més remei que tornar-me a rebre.

— Fa ja més de set anys que sou el cap de la tribu, ens voleu dir quin ha estat el moment més trist i el moment més gratificant de tots aquests anys?

— Del moment més trist no me'n record; el més gratificant, o un dels més gratificants va ser no fa molt, el 4 de novembre passat després d'haver inaugurat el centre per a minusvàlids Joan XXIII d'Inca, la directora, una monja, se me va penjar del coll plorant. Crec que no se m'oblidarà en la vida.

— No fa molt els tours operators europeus han concedit una distinció al GOB com a reconeixement de la lluita per conservar el medi ambient; què en pensau, d'això? El president de la patronal hotelera, Forteza Rei, col·labora també amb el GOB en la conservació de la Trapa i és de l'opinió que ja n'hi ha prou de noves urbanitzacions. Quan el vostre govern es caracteritzarà pel proteccionisme dels paratges naturals?

— Des de fa quatre anys se'n preocupa, el que passa és que no es vol reconèixer. Hi ha moltes maneres de matar puces, unes de molt "rimbombants" i que es veuen, sobretot si se saben vendre, i unes altres molt més callades. Nosaltres hem modificat en set anys 54 plans municipals, sempre amb un caràcter restrictiu, o també hem elaborat el catàleg que avui serveix de base per l'inventari del Parlament, i a tot això no se li diu proteccionisme. I encara te diré més: jo personalment he muntat una fundació que ha comprat quatre finques que està rehabilitant i encara no m'han donat cap premi.

— Parlau-nos-en més, d'aquesta fundació.

— La Fundació Illes Balears va néixer com una manera de recollir l'impuls dels empresaris balears i quan dic l'impuls dic també el potencial econòmic dels fins ara trenta empresaris que han donat suport a aquesta iniciativa. La Fundació es va fundar el 31 de desembre del 1989, al llarg del 90 ha anat actuant, s'han recollit prop de 800 milions de pessetes, s'ha adquirit Son Pacs, s'Illot del parc de l'Albufera i Torrauba a Menorca.

— El líder estatal de PP, José María Aznar, ha dit fa uns dies a Tarragona que el PP s'hauria d'acostar al catalanisme moderat; què us sembla això?

— Que nosaltres ja hi som.

— El director de la presó de Palma, Joaquín Mejuto,

va dir al periodista Llorenç Capellà que la presó de Palma era plena de delinqüents procedents de la província de Granada. A veure, nosaltres estam d'acord a mantenir els delinqüents de per aquí, però què us pareix això d'haver de sofrir i alimentar tota l'escòria que ens envien els espanyols?

— Jo crec que heu fet la pregunta amb un sentiment tan absolutament rencorós, que no hi puc estar d'acord. Crec que a més del nostre país balear existeix una altra cosa que es diu Espanya amb la qual estam units i d'aquesta unió tenim avantatges i inconvenients, i la llibertat de circulació de tots els espanyols és una de les condicions que va establir la nostra constitució, per tant, benvinguts siguin tots aquells que vénen amb bona intenció.

— En Tolo Güell era dels vostres, per què se'n va anar?

— En Tolo Güell és una bona persona, inquiet, feiner, que té en aquests moments unes possibilitats polítiques que li fan il·lusió, per a mi mereix tot el meu respecte, encara que —i a ell li ho he dit— crec que s'equivoca.

— Però us fa por, us pot restar vots?

— A una persona que ha lluitat durant onze anys per la unitat, i en un moment en què tant UM com nosaltres hem fet un gran esforç per superar personalismes, en favor de la unitat, no li pot semblar mai bé que s'intentin crear altres forces, basades en el rebuig a aquesta unitat. De totes maneres, torn a dir que respect profundament qualsevol altre projecte polític.

— El president de la CAEB, Francesc Albertí, va afirmar que els empresaris mallorquins i els empresaris catalans haurien de fer-se costat, perquè són els més seriosos i a més xerren com nosaltres. Què us pareix això?

— Jo crec que els empresaris haurien d'anar tots sempre junts i que sempre aniran més bé junts que separats. El que passa és que l'empresa per naturalesa és combativa i competitiva i a vegades aquesta competitivitat duu a enfrontaments.

— El president del PSOE, el foraster Ramón Rubial, ha vingut a Mallorca fa uns dies i ha amollat una pardalada com unes cases dient que vós sou un "senyor feudal". Com li contestarieu?

— Jo crec que quan una persona va a un lloc extern el millor que pot fer és informar-se, i aquí fa molt de temps que els únics senyors feudals que hi ha són en estàtues de pedra; i el que passa és que un confon els desitjos amb les realitats i el que voldrien és veure'm en estàtua de pedra. De totes maneres, jo els diria una frase treta d'una cèlebre obra teatral forastera, que crec que és la més adequada per contestar allò que em varen dir —que som un senyor feudal i que m'haurien d'enterrar—, és aquella que diu: "los muertos que vos matais gozan de buena salud".

— El vostre aliat, president d'Unió Mallorquina i batle d'Inca, Antoni Pons, va dir a una entrevista a S'ARENAL DE MALLORCA, especial del Dijous Bo, que li agradaria que Mallorca cobràs coneixement i que no votàs partits que no tinguin el seu centre aquí. Què us pareix això? Us veis president d'un partit balear que no estigui fermat a Madrid?

— Jo, en onze anys, no he estat mai fermat a Madrid. En el meu partit he lluitat sempre perquè entenguessin que l'única manera de fer-se grans i grossos era essent cadascú, cada comunitat autònoma, autosuficients. M'ho han respectat, fins i tot en el darrer congrés amb Aznar de president em van permetre el gust de veure-ho recollit als estatuts, amb un canvi de nom, en el sentit que el PP de cada una de les comunitats autònomes,

amb una capacitat assumida dins els estatuts de decisió a tots els nivells, que pràcticament ens fa sentir més com una agrupació de partits regionals que no com un partit nacional amb capacitat de disgregació. De totes maneres sí que hi ha hagut intents de funcionar independentment de Madrid, perquè nosaltres sempre hem cregut que s'havia de ser un partit amb implantació nacional, i no un partit nacional amb implantació regional. El cert és, però, que les Balears són petites i que només elegeixen sis diputats, i encara que en poguéssim arribar a tenir quatre, després què hauriem de fer?: passar al grup mixt, mesclats amb Herri Batasuna o els andalusistes. Es perdria l'eficàcia.

— Senyor president, una cosa és ser solidari i l'altre ser beneïts. No trobau que viuriem millor si amollàssim veles i proclamàssim la independència, com Lituània?

— Jo, la veritat, crec que Lituània ho passarà molt amarg. Nosaltres som, i ho dic amb tota sinceritat, l'única comunitat autònoma d'Espanya que ens podríem arreglar tot sols, però també vull reconèixer amb tota sinceritat que molts pocs balears se senten independentistes i un molt alt percentatge de balears, i jo també, ens sentim lligats a aquest altre concepte que se diu Espanya.

— President, de què berenau al matí, xoriç o botifarró?

— Per berenar m'agrada més el botifarró, sense dejectar les altres coses.

— Vós sou de Ciutat, com vàreu trobar aquesta al·lota bunyolina, nia Maria Rotger, que ara és la primera dama de les Balears?

— També és ciutadana, el que passa és que tots dos estàvem en les mateixes circumstàncies: vivíem a Ciutat però estíuejàvem a Bunyola, i a més les nostres famílies eren amigues de tota la vida.

— I què us va agradar d'ella per casar-vos-hi?

— Tota ella, no em vaig casar només amb un boci.

— Quan teniu temps lliure amb què l'ompliu?

— A la possessió, segons l'època, tant me fa anar a dalt de la muntanya a veure les someres com a guardar les ovelles. A llaurar no m'hi deixen, perquè diuen que ho faig tort, i després l'amo ho ha de repassar. El que he hagut de deixar és anar amb el tractor per la carretera, perquè som un perill públic, la gent es posa a mirar si som jo i s'oblida del volant.

— Quan sou fora de Mallorca, què enyorau més de ca nostra?

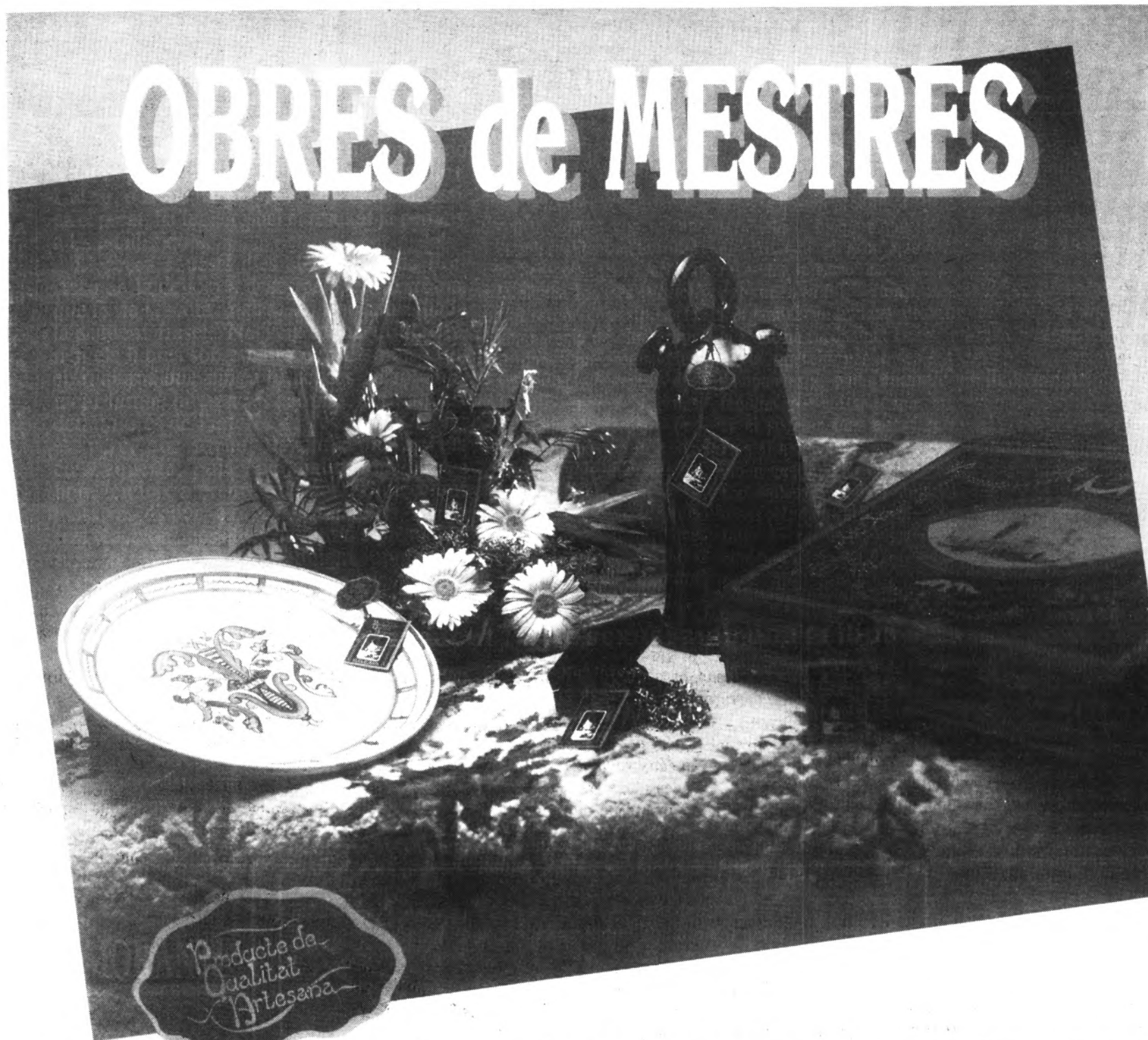
— El pa amb oli. Hi ha una cosa sense la qual jo no podria viure, aixecar-me el dematí, obrir la finestra i veure les muntanyes.

— No sou un president gaire viatger...

— No, només he fet els viatges necessaris, els de promoció turística i per defensar l'Europa de les regions, perquè crec que és el futur per a nosaltres.

— Quin futur li veis a l'Europa de les regions?

— Molt bo, les relacions a nivell estatal són molt difícils de tractar, en canvi les relacions entre regions són un nivell plenament assumible pel futur d'Europa.

GARANTIA ARTESANA

A l'hora de triar, cerqui l'Etiqueta de
"Producte de Qualitat Artesana"

És un missatge de:

GOVERN BALEAR
CONSELLERIA DE COMERÇ
I INDÚSTRIA

Joan Verger, president del Consell Insular de Mallorca

«Crec que haurem de recórrer a la mobilització popular per demanar més competències»

Joan Verger i Pocoví és des del principi d'aquesta legislatura president del Consell Insular de Mallorca, té 46 anys, nascut a Montuiri, és casat amb na Maria Dolors Bonnin i Coira, amb dos fills. Va ser degà del Col·legi d'Enginyers Industrials, i a l'anterior legislatura va ser vice-president del CIM.

– Senyor Verger com vau començar en política?
– Va ser, com passa moltes vegades, per casualitat. Vaig començar com a regidor a Montuiri per la UCD, un any abans que la UCD fes fallida vaig passar a AP; poc després Gabriel Canyelles em va proposar per anar de candidat a senador, no vaig sortir elegit, i ja al 1983, a les eleccions autonòmiques, vaig anar a la llista pel Parlament, i va ser quan AP va aconseguir uns bons resultats per tenir el Govern Balear i jo com a vice-president del CIM.

– En teniu, vocació de polític?
– Sí, jo crec que la política és per damunt de tot una vocació, i encara que jo vaig començar d'una manera casual, crec que sí que tenc vocació.

– Quines són les funcions del CIM?
– Són un poc les mateixes que les antigues diputacions, allò d'ajuntament d'ajuntaments, és a dir donar suport tècnic-econòmic i jurídic als ajuntaments, especialment als de menys de 20.000 habitants. Aquesta funció, que és la principal, es troba amb una dificultat, que és que tant l'administració central, com l'autònoma, també volen fer coordinació municipal, no volen perdre el contacte amb els ajuntaments, i això dificulta sens dubte la nostra tasca.

– No fa gaire el Govern de la Comunitat Autònoma ha transferit als Consells Insulars les competències d'urbanisme...

– Sí, a més de les funcions abans esmentades, el nostre Estatut permet als Consells Insulars recollir tota una sèrie de competències de la Comunitat Autònoma, entre elles la d'urbanisme, que és molt pròpia de les administracions locals, i per tant és lògic que nosaltres la coordinem.

– El CIM també és l'encarregat de l'assistència social i sanitària.

– Sí, nosaltres ho gestionem, queden coses per transferir com el tema dels minusvàlids, però jo crec que s'ha fet una bona tasca en aquest sentit, que s'ha traduït en un conveni amb la Comunitat Autònoma i un altre amb els ajuntaments per posar en marxa una cosa tan difícil com la xarxa d'assistència domiciliària dels nostres ajuntaments i uns equips comarcals d'assistents socials, i avui dia ja podem dir que tots els ajuntaments compten amb equips d'assistència social que fa poc era impensable que tenguessin.

En aquest tema vull afegir que ens trobam amb una dificultat molt grossa, i és que com a hereus de l'antiga diputació ens trobam amb tota una sèrie de centres que no són responsabilitat nostra però que els hem d'assumir, com són l'hospital general, l'hospital psiquiàtric, llar d'ancians, que encara que l'Estat digui que la beneficència no existeix, això ha de funcionar com a tal. Això significa que hem de gastar uns 2.000 milions en aquests temes que podríem dedicar a la coordinació municipal.

– Quina ha estat la feina del CIM en l'apartat de cultura?

– En cultura jo crec que s'ha fet una bona tasca, en coordinació amb els ajuntaments. El centre coordinador de biblioteques coordina més de cinquanta biblioteques. Aquí voldria fer una menció especial als professors pel seu interès per fer funcionar aquests tipus de serveis.

– La institució que vós presidiu ha estat d'ençà que va néixer molt compromesa amb l'esport de base, continua amb aquesta política?

– Sí, per començar les nostres mancances, econòmiques bàsicament, no ens permeten donar suport a l'esport d'elit i ens concentram en l'esport de base, patrocinem el torneig de futbol benjamí amb cent dotze equips, ajudam als equips que s'han de desplaçar fora de Mallorca i sobretot estam desenvolupant el pla d'inversions esportives, conjuntament amb els ajuntaments, i que consisteix a dotar d'instal·lacions esportives tots els municipis que ho necessitin.

– El CIM té un cos de bombers i l'ajuntament de Palma un altre, s'unificaran algun dia?

– Quan hi ha grans problemes com per exemple les darreres inundacions els nostres bombers són insuficients, tenim vuitanta bombers i quaranta de voluntaris, i n'hauríem de menester el doble, i jo crec que seria bo fer un consorci amb els ajuntaments per poder disposar d'un cos d'uns tres-cents bombers, ja que nosaltres difícilment podrem tenir-lo mai.

– Per què? Per manca de pressupost?

– Sí, per manca de pressupost, el nostre problema és el que deia el conseller Gaspar Oliver, en un número anterior de S'ARENAL DE MALLORCA: que som una colònia fiscal de Madrid, crec que no hi ha dret al que està passant a la nostra illa, mentre hi ha altres comunitats autònomes espanyoles, que si que és cert que se'ls havia d'ajudar més que a les altres, però una cosa és això i l'altra és que ens prenguin el pèl.

– I com resoldríeu aquest problema econòmic de les nostres institucions?

– Crec que és una qüestió molt seriosa la situació econòmica de les institucions de les nostres illes, jo crec que hem de ser solidaris amb altres comunitats autònomes d'Espanya, però no beneïts, i en aquests moments ens estan prenent per beneïts.

Jo sé que amb Andalusia, Extremadura i Múrcia s'havia de ser més generós, per veure si sortien "des poll" d'una vegada, però si en dotze anys no n'han sortit, no en sortiran mai.

Si tenim en compte que nosaltres contribuïm enormement a les arques de l'estat, aquest hauria de ser més generós. Jo crec que ens hauríem de plantejar una actuació seriosa.

– Aquesta actuació seriosa inclouria mobilitzacions populars?

– Sí, crec que ens veurem obligats a fer dues coses, una campanya enorme per la nova assumpció de competències i per un finançament adequat per a les nostres illes. Aquesta campanya haurà d'incloure mobilització popular.

– No creis que una Comunitat com la nostra hauria de tenir competències d'educació?

– Sí, crec que sí. A més, una comunitat com la nostra amb una llengua pròpia diferent de la de l'estat,

que fa que la cultura també sigui més especial, crec que l'Estat l'ha de transferir.

– Amb l'ajuntament de Palma, quines relacions hi teniu?

– Les relacions amb l'ajuntament de Palma són, lògicament poques, perquè nosaltres ens dirigim bàsicament als ajuntaments de menys de 20.000 habitants, i encara que no deixam de banda Inca, Manacor i Calvià que ja superen la xifra, amb Palma és diferent, ja que moltes vegades compta amb més recursos l'ajuntament de Palma que no el CIM.

– Senyor Verger, qui guanyarà les pròximes eleccions?

– Jo crec que el sentit del vot no experimentarà grans canvis, crec que podem guanyar, però no les tenim guanyades des del començament; crec que guanyarem però ens haurem d'esforçar molt.

– I a l'ajuntament de Palma?

– A l'ajuntament de Palma per primera vegada es pot canviar de color polític. És un municipi molt difícil, perquè nosaltres a segons quines barriades ho tenim francament difícil aconseguir vots.

– Quines són aquestes barriades?

– Pràcticament totes, Son Gotleu, Son Cladera... Jo crec que l'ajuntament de Palma no ha fet una bona gestió durant aquesta legislatura, la prova en són els conflictes que té constantment.

– Vós vareu néixer a Montuiri, on concretament?

– Vaig néixer i viure a una possessió de foravila que es diu Son Palou, ara visc a Palma però sempre que puc, sobretot els caps de setmana, vaig a Son Palou.

– Coneixeu en Macià Manera?

– Jo el coneixia poc, el coneixia de vista, qualche pic l'havia vist al cafè, quan el detingueren va ser una sorpresa molt grossa per a mi; era un al·lot que no es ficava molt amb la gent, era un al·lot pacífic. Crec que hauria d'estar aquí a Mallorca, i també crec que al pobre al·lot li varen menjar un poc el "coco".

– Però en Macià no ha matat ningú, ni ha cremat cap repetidor...

– Per això crec que se l'hauria d'haver jutjat ja, per demostrar que és el que havia fet. Jo crec que era un idealista, i els idealistes són els qui mouen el món però també són els que paguen les conseqüències, crec que estava mal aconsellat. Nosaltres l'únic que hem de fer es demanar que es faci ja el judici i que se l'inculpi o se l'exculpi, però el que no pot ser és tenir una persona tancada a la presó tant de temps sense saber si és innocent o culpable.

– Què enyorau de Montuiri?

– La tranquil·litat. Poder sentir un rossinyol cantar als matins o anar a passejar amb els cans, o anar al cafè, trobar els amics i fer un Truc, coses que aquí no es poden fer.

M.T.I.L.M

Ramon Aguiló el batle de Ciutat que ha durat més anys

Ramon Aguiló i Munar, va néixer a Ciutat, va estudiar al col·legi de Sant Francesc i als 17 any se'n va anar a Barcelona, on va fer la carrera d'enginyer industrial. Als 24 anys va entrar en política, des de llavors milita al Partit Socialista. Ha estat durant tres legislatures el batle de Palma, i recentment ha anunciat que no es presentarà a la reelecció.

– Per quins motius vàreu entrar a la política, senyor batle?

– Diuen que els somnis de llibertat dins la presó son més intensos i més formosos que dins la llibertat. Perquè hi havia una dictadura, perquè hi havia una situació de manca de llibertat, i per un impuls ètic em vaig ficar dins la política. I l'any 1979 vaig ser elegit batle de Ciutat.

– Com valorau aquests pràcticament dotze anys al front del consistori ciutadà?

– Dotze anys donen per molt, perquè hi pugui haver experiències de tota casta, però des del punt de vista de la gestió municipal, jo crec que han estat dotze anys que han canviat Ciutat.

– Dotze anys donen per molt, com vós heu dit, en quines àrees s'ha treballat més, pot ser urbanisme?

– En urbanisme s'ha treballat molt, però també s'ha fet feina en sanitat, en educació, s'han fet zones verdes, escoles, centres de salut, som la primera ciutat de l'estat en centres d'atenció primària, hem posat en marxa un pla de dotacions esportives absolutament ambiciós, s'ha duit aigua a barriades que no en tenien, se n'han pavimentat d'altres que no hi estaven, s'han fet oficines municipals noves, parcs de bombers nous, s'ha

duït a terme la rehabilitació i remodelació de moltes finques del casc antic, s'ha impulsat el moviment veïnal, hem treballat molt en el tema cultural...

– Però la gent no ha respost a aquesta activitat cultural...

– Jo crec que sí, les respostes des del punt de vista cultural no són mai massives, però des del punt de vista qualitatiu jo crec que han estat importants.

– Passareu a la història com el batle que ha retornat la normalitat lingüística als carrers de Ciutat.

– Això era una tasca pendent, després dels desbarats com posar al carrer Berenguer de Tornamira, Berengario i molts altres així.

– Com valorau l'aplicació de l'ORA?

– Molt bé, una mesura valenta, però necessària, que suposa una certa racionalització de l'aparcament al centre de la ciutat, no és una solució definitiva, però haurà servit uns quants anys.

– I quina és la solució definitiva?

– La solució definitiva segurament serà que difícilment podrem contemplar l'entrada lliure del vehicle privat a dins el casc antic de la ciutat.

– El Parc de la Mar és el parc de Ramon Aguiló?

– No, el Parc de la Mar era una reivindicació del conjunt del moviment ciutadà, ha estat el fruit de l'esforç de tota una corporació, no només d'un batle, i pertany al conjunt de la ciutadania.

– A nivell personal estau també satisfet d'aquests dotze anys?

– Sí, estic content, però una mica cansat, perquè exercir un mateix càrrec polític durant dotze anys és una mica excessiu.

– Supòs que en Pere Serra i els seus diaris hi hauran influït, en aquest cansament...

– No, no hi ha influït gens.

– Us molesta, no?

– No.

– Però existeix una campanya contra la vostra persona?

– Sí, sí que existeix aquesta campanya, perquè no m'he posat a les ordres d'en Pere Serra, així com altres administracions sí que s'han posat a les ordres d'aquesta persona que vol ser el nou cacic d'aquesta illa. Hi ha hagut una sèrie de persones, que hem dit que no, que no ens volíem posar a les seves ordres. Però això no ha influït des del punt de vista del meu cansament, és més, ser el major enemic d'aquest senyor és tot un honor i tota una glòria, perquè donat el tipus de persona que és aquest senyor, és per estar orgullós d'estar distanciat d'ell.

– Té res a veure l'enemistat de Pere Serra amb la campanya "la bona imatge de Palma"?

– No, té a veure amb voler tenir a les ordres els politics. Fins i tot va arribar a l'extrem de fer un intent de suborn a tres regidors de l'ajuntament, hi ha testimonis, que ho han testimoniats públicament, no és que se'n vulguin amagar.

– Qui són?

– El senyor Roig, el senyor Cerdà i el senyor Obrador. Varen anar a dinar o a sopar, ara no ho record, amb el senyor Pere Serra i els va oferir llocs a les seves empreses si subscriïen una moció de censura i em llevaven a mi de Batle. Per què? perquè un senyor que aspira a ser un cacic i a tenir molt de poder ha de tenir a les seves ordres les autoritats, i no pot aflijar la campanya perquè si ho fes les altres autoritats veurien que se li pot fer front i que no passa res.

– Quins projectes teniu pel teatre municipal?

– És un local de l'ajuntament per fer-hi una mica de tot, des de l'escola de teatre, fins a cicles de conferències o de cinema, etc.

– L'any que ve, vós deixareu de ser batle, hi haurà eleccions, què creis que pot passar?

– Jo crec que seguirà havent-hi un batle socialista a Palma.

– I qui serà?

– No se sap encara, és prest, no se sabrà fins d'aquí a uns quants mesos.

– I a la Comunitat Autònoma?

– Jo estic per creure i per confiar que hi haurà un govern progressista.

M.J. i T.M.

LLET DE LLARGA DURADA U.H.T.
COMPRAU D'UNA SOLA VEGADA,
LLET PER A TOT EL MES
Produïda a s'Arenal de Mallorca

PALMA CREM S.A.

Hort de Can Sastre

Final autopista de s'Arenal

Tels. 26 38 14 - 49 11 51

SES CADENES DE S'ARENAL

Persones amb notícia

Pere Canals i Morro, president d'AGAMA

Si fullejam S'ARENAL DE MALLORCA a l'hemeroteca, en aquests deu anys que ara s'acompleixen de la seva existència com a periòdic de Premsa Forana, mil i una notícies que tenen a veure amb don Pere Canals i Morro, en entrevistes, comentaris breus, activitats esportives al Tennis Arenal, fotografies i, en un fructífer intercanvi, anuncis dels seus establiments.

- És així, Pere?

- Així és; però perquè es pugui comunicar una notícia, primer s'ha de produir. I jo produeixo moltes notícies.

- Però has de reconèixer que has estat com el "nim mimat" de S'ARENAL DE MALLORCA...

- I potser també qui més s'ha anunciat.

- I ara, precisament, resulta que ets a la cresta de l'ona informativa per la teva gestió al davant de l'empresa AGAMA.

- M'agradaria més que AGAMA i la Cooperativa de Son Sunyer que presideix funcionassin bé, encara que fossin uns altres els que ocupassin llocs de direcció, gestió, presidència... En fi, ja m'entens.

- Ho dius de don de veres?

- O ho dubtes? --i aquí s'ha posat completament seriós, per primer cop. Canviem el clima.

Pere Canals i Morro, de Santa Maria del Camí, amb 48 anys i casat amb Antònia Salvà, al seva "municipaleta", compartint la vida des de l'altar i pares de quatre fills. Propietari, no sé en quines condicions ni m'interessen, d'hotels com el San Diego, el Solimar, l'Ayron; del complex esportiu Tennis Arenal, de la cafeteria San Diego; accionista del major parc d'aigua del món, l'Aqua-City, de l'Editora...

Però no l'hem tret en aquesta secció per res de tot això. O potser sí? Jo segueixo endavant perquè el considero sincer, honest, home de paraula, humà, elegant, ordenat...

- Fins a on un pot ser-ho, eh? No més.

- Bé, i ja que som aquí, per què no resumeixes per als nostres lectors la situació en què està, ara, AGAMA?

- AGAMA és una empresa forta. Però el "quid" de la qüestió és la Cooperativa i els ramaders de Mallorca, productors primerament de la matèria prima que compra AGAMA. Si aquests funcionassin, AGAMA funcionaria. Els camions fan coa per fer-se amb els productes AGAMA que, ara, no es produeixen.

- !

- Dels cent cinquanta mil litres de llet, com a xifra rècord de producció, s'ha davallat, ara, a uns setanta o vuitanta mil. És per això que hi ha els prop de dos mil milions de passiu, amb un actiu que no arriba.

- !!

- Tot això s'ha d'entendre dins de la crisi general del sector lacti a Europa, l'Estat espanyol i, amb pitjors

conseqüències, Mallorca. En general, hi ha molta més oferta que demanda. Massa llet per al mercat! Firms com l'Asturiana, Ato, Castillo, Ram, Cles, Clesa... i fins a vint marques més, totes duen els seus excessos de producció cap a Mallorca i com que venen més barat que AGAMA; aquí...

- !!!

- Si, encara que paresqui estrany. La qualitat de la llet d'AGAMA és molt superior i per això ven tot el que produeix. Però per poder fer front a tot el procés d'industrialització, compra a uns preus que els ramaders de la cooperativa consideren baixos, pel fet de la insularitat i les despeses addicionals que pateixen quan han de comprar pinsos, aigua... Conseqüència: el sector ramader-lacti mallorquí s'ha declarat en desbandada. Ja he dit que es fa feina a prop d'un 50 % de la producció.

- Solucions?

- AGAMA és una empresa de primera línia, en maquinària i prestigi dels seus productes. AGAMA seguirà amb el tràfec d'uns accionistes cap a uns altres. Jo només he sortit elegit president de l'empresa per arribar a trobar les millors condicions de venda de la societat i que aquesta es reactivi de bell nou. I, en efecte, els possibles nous propietaris, amb els quals se segueix negociant, aportarien diners frescs, ampliarien el capital, aportarien noves idees de cara al mercat i productes nous... Es milloraria la gerència ja que es reduiria la plantilla i, com deia, s'ampliaria i diversificaria la gamma d'articles.

- I allò d'empresa mallorquina només en mans de mallorquins?

- Estam intentant salvar el que realment es pot salvar. A mi, en aquest sentit, m'han encomanat l'operació com si fos la d'un malalt desnonat. Vaig acceptar la presidència d'AGAMA perquè era president de la Cooperativa de Son Sunyer, per defensar tot quan fos possible, també, els meus interessos.

- Així s'entenen les teves primeres paraules...

- Evidentment. Quan tot funcioni, d'una manera o d'una altra, en unes mans o en unes altres, jo me'n vaig.

- Quan es preveu que acabi la batalla?

- Uep! He après a no declarar res per mort fins després d'estar ben enterrat, fermat i ben fermat, mort i ben mort. Ara som a les fases política i bancària, en la qual es demanen o es necessiten unes condicions favorables per, segons la part que compra, no carregar-se amb el mort i, de pas, salvar el sector lacti mallorquí.

Pensem que hem reflectit les coses més essencials del tema. Si qualcú té necessitat de saber més o millor, don Pere el sabrà informar. Si té la sort de trobar-lo, ja que surt d'una reunió i va a una altra. I pel camí ha d'atendre mil problemets dels seus tècnics, clients; i cridades per telèfon i entrevistes com aquesta...

Però jo, el vaig anar a cercar, no per AGAMA, sinó sobretot per una altra empresa en aquest cas amb bona salut:

- S'ARENAL DE MALLORCA, el periòdic més conegut de la Premsa Forana, entra amb aquest número en els deu anys d'existència, i què li diu tot això al senyor Canals com a empresari i com a ciutadà de S'Arenal de Mallorca?

- Una efemèride digna del millor dels elogis i... per molts d'anys! Que n'aguanti deu més, com a mínim, ja que tenc entès que, a causa de la bona gestió, fins i tot no perd doblers. Vull felicitar tots els que han fet possible aquesta petita empresa nostra, de S'Arenal, entre els quals, modestament, em cont. Però, en fi, tots sabem que és obra principal d'en Mateu Joan i és per a ell la meua més sincera enhorabona. (Foto: Valeriano. Text: A. de Villarroya)

SERVICIO OFICIAL
Cartera Militar, 185
Tel. 26 81 11
07600 S'ARENAL

RENT A CAR
BORA
CARS
C/. CANNES, 27 BAJOS
TELEFONO 40 10 40

Hannen Saß

Tel. 26 60 01

BIERSTRASSE

Joan Monserrat, batle de Llucmajor

«El que ha de fer Gesa és deixar en pau s'Estalella»

Joan Montserrat i Mascaró és des de fa quasi quatre anys batle de Llucmajor, ens rep al seu despatx de l'ajuntament, ens convida a seure i tot d'una començam la nostra conversa, que es perllongarà durant uns tres quarts d'hora, interrompuda, això sí, per unes quantes telefonades que el batle procura despatxar amb rapidesa, sense abandonar mai però la delicadesa que el caracteritza. "Jo som el batle de tots els llucmajorers, siguin del partit que siguin" és el primer que ens diu tot encetant la part política de la conversa.

- S'han fet moltes obres durant aquests quatre anys?
- Se n'han fet moltes i ben fetes. I se n'estan fent moltes més, a s'Arenal mateix en tenim molts exemples, com l'escola de Sant Bartomeu, o el camp de futbol, que és una verdadera obra d'art, amb un bar i una casa pel vigilant d'autèntic luxe. També hi ha la biblioteca que ja està moblada i la guarderia que ja posen els fonaments.

- I també està previst fer-hi una llar de la tercera edat...

- Efectivament, ja estan acabats els projectes, tindrà un cost total de 120 milions de pessetes dels quals l'ajuntament n'ha posat 43, el Govern Balear 10, i ens han promès que l'any que ve i dedicaran més pressupost. Jo crec que quedarà una llar de la tercera edat ben feta, amb dos ascensors, biblioteca, sala de televisió, sala de tertúlia, despatxos per a les assistents socials, etc.

- Quines obres més teniu en perspectiva?
- També tenim previst obrir el carrer Marineta, ampliar la residència de la tercera edat de Llucmajor, i asfaltar tot el que queda a s'Arenal.

- Per què s'han aturat les obres de la Ronda?
- Hem estat aturats perquè hi va haver propietaris que no varen estar d'acord amb el preu i vàrem haver d'anar per la via judicial. De totes maneres, això és qüestió de mesos. És un tema molt urgent perquè per sortir cap a Algaida només hi ha el carrer de la Fon, i és

molt estret.

- El vostre ajuntament s'ha distingit per la gran quantitat de recursos que ha destinat a la part d'ajuts socials.

- Sí, a més hem de tenir en compte que quan vàrem arribar a l'ajuntament no hi havia res fet en aquest tema. No hi havia ni tan sols un padró de beneficència, això vol dir que pot haver-hi gent en situació desesperada, i en varen trobar, qualche vell o vella que viu en una casa amb males condicions, etc. Som l'ajuntament que dedica més pressupost a l'acció social.

- Que també inclou les ajudes als minusvàlids...
- Efectivament, a vegades se m'ha criticat que dedicam massa esforços a quatre allots, però jo crec que si podem ajudar als pares d'aquests joves, encara que sigui poc, tenim l'obligació moral de fer-ho, ja que aquestes persones també són ciutadans.

- Com està el projecte de fer un polígon a Llucmajor?
- És de les coses que més greu me sap que no s'hagi ni començat, ja que és dels primers projectes que es varen aprovar. Hi havia certes oposicions, perquè es volia fer a s'Arenal, però com és lògic no es podia fer allà perquè s'Arenal és una zona turística, i no s'hi poden posar fàbriques i xemeneies. La proposta de fer un polígon a s'Arenal era clarament especulativa.

- I quan es començarà a construir?
- La veritat és que hi ha hagut tants inconvenients que no m'atreveisc a donar cap data en concret; l'any passat vaig dir que per Nadal m'agradaria que ja es pogués vendre damunt els plànols, i me vaig equivocar. Això no depèn de l'ajuntament, això ho duu Gestur, el president de la qual és Jeroni Saiz.

- Com va la normalització lingüística?
- Molt bé, aquest any hem començat a oferir cursos de reciclatge per als professors de la comarca, mantenim la nostra assessora lingüística, que va

Joan Montserrat, batle de Llucmajor.

traduint tots els documents, i tots els carrers els hem tornat el seu antic nom en català.

- Com valoreu la campanya de defensa de s'Estalella?
- Molt positivament, ha estat una lluita molt important, per part de tot el conjunt del poble. Des de la primera reunió a la qual vàrem assistir el GOB, el PSM, el PSOE i la propietat, fins ara s'hi ha anat afegint tothom fins a constituir un dels més importants casos de resposta popular a Mallorca, perquè jo crec que ben poques vegades s'havien recollit tantes firmes --més de 16.000 a hores d'ara-- com en el cas de s'Estalella. Crec que el que ha de fer ara GESA és deixar en pau s'Estalella i ampliar i modernitzar les instal·lacions que ja té.

- Ara s'apropen les eleccions, tornareu a repetir com a candidat?
- No ho sé, això no depèn de mi i no m'agrada precipitar els fets.

- Però, vos agradaria ser-ho?
- Cerc que el que no s'ha de fer mai és aferrar-se a la cadira, la meua feina és de mestre d'escola, si per unes circumstàncies estic aquí, doncs gràcies al poble, gràcies al partit. Això és una cosa transitòria, és molt lleig que la gent s'hi aferri i es cregui que és una cosa seva. Jo faig meua aquella famosa frase de Sancho Panza: "Res duia, res me'n duc, he estat un bon governant".

GARDEN CENTER

Maravillas

Tel. 26 20 55

ELECTRONICA

El Gaucho

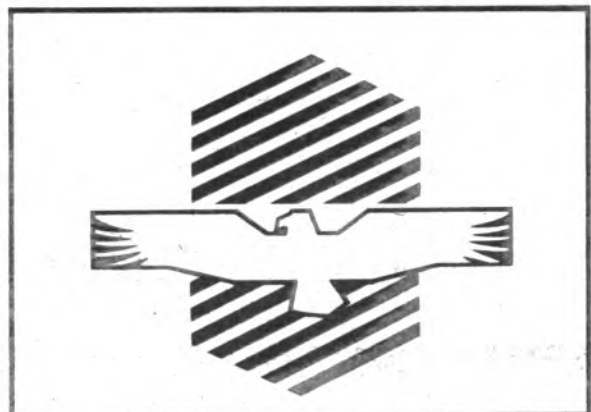
SERVEI TÈCNIC	DISSENY I ASSESSORAMENT
* Televisió	* Electrònica Industrial
* Vídeo	* Telecomunicacions
* Ràdio Cassettes	* Alta Fidelitat
* So	* Registradores
* Instal·lacions Antenes	* Electròniques
Col·lectives, individuals	
I Parabòliques	

Carrer Mallorca, 2 07600 S'ARENAL DE MALLORCA
Carrer Sant Cristòfol, 82 Tel. 26 34 23 Fax 26 61 19

ENTAPISSATS LLUCMAJOR

CONFECCIÓ DE CORTINES
COBERTOTS
COIXINS
MATELASSOS
SOMIERS
BALANCINS
RACONERES
RESTAURACIONS EN TAPISSERIA

Avda. de Carles V, s/n. - Tel. 27 80 44
07620 LLUCMAJOR

ASCENSORES ASPE S.A.

C/. MARINETA, 7.
TELS. 26 62 32 - 26 62 54 - FAX - 490763
07600 EL ARENAL (MALLORCA)

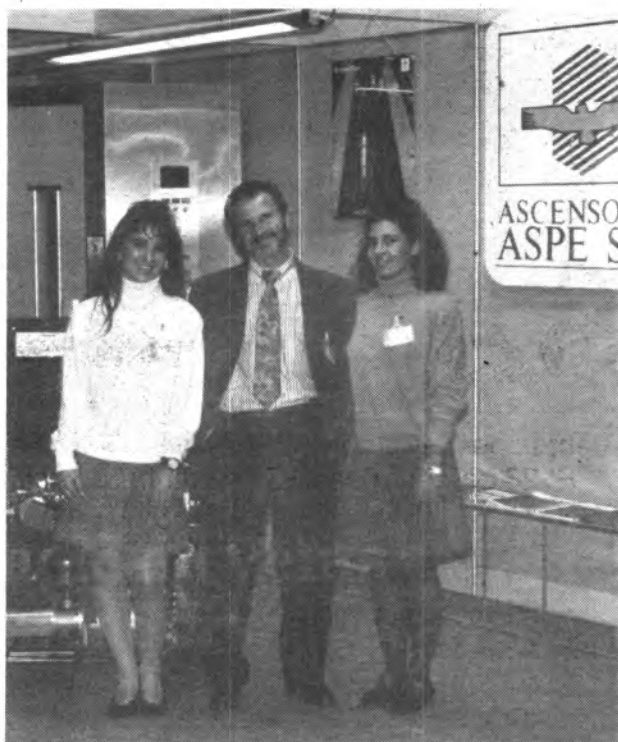
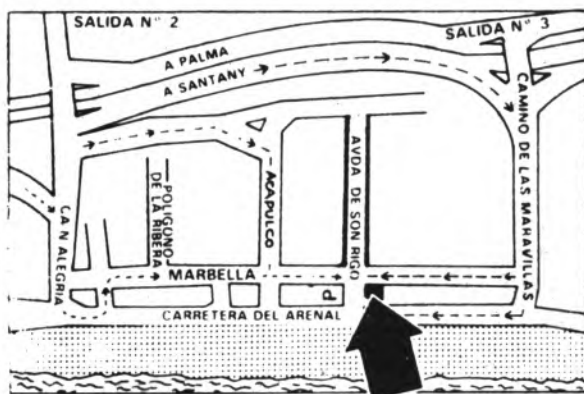
SI VENIU A L'ARCADA

PER L'AUTOPISTA HI HA
4 O 5 CAMINS

RESTAURANT L'ARCADA

CARRETERA DE S'ARENAL (CANTONADA
AVINGUDA DE SON RIGO)
TELÈFON: 261450/54
S'ARENAL DE MALLORCA

LA CARTA ESTÀ EN CATALÀ
OBERT TOT L'ANY

Mateu Perelló Molines, d'ascensors ASPE

«Ens aniria bé un polígon de s'Arenal»

En Mateu Perelló i Molines és un arenaler que des de fa 14 anys és l'amo de l'empresa Aspe, dedicada a la venda i reparació d'ascensors i ubicada al carrer Marineta número 5. El visitarem al stand que varen col·locar a la fira Tecnoturística-90, on ens reberen molt cordialment tant ell com les seves dues simpàtiques filles.

- Com vàreu començar en aquest negoci?
- Vaig començar de molt jove a fer d'ascensorista; feia feina a una altra casa, però després l'Agrupació Hotelera de la Platja de Palma em va agafar com el seu ascensorista i vaig començar amb un petit taller al carrer Marineta. Erem cinc persones, actualment som quaranta-quatre. Tenim, a part del taller de s'Arenal, dos magatzems a Palma. Si tenguéssim un polígon a s'Arenal com estava previst ens aniria millor.

- El de Llucmajor no us anirà be?
- No, no ens anirà bé, només de benzina ja hi perdriem, a nosaltres ens aniria bé per la zona des Pillari, o fins i tot al Coll d'en Rabassa.

- Quin lloc ocupa la vostra empresa en el mercat mallorquí?

- A nivell d'empreses mallorquines som la primera casa en conservació d'ascensors. Tenim un dels millors serveis de manteniment que existeixen actualment.

- Quines novetats presentau per aquesta Tecnoturística-90?

- Hem exposat un material totalment innovador com per exemple unes cabines coreanes, per a ascensors ultraràpids --van a dos metres per segon-- amb una capacitat mínima de sis persones. Ideals per a instal·lar als hotels. També presentam un ascensor especial per a cecs i que és sonor.

- I per acabar, quina opinió us mereix el nostre periòdic, i el fet que ja hem arribat als deu anys de vida?

- Jo crec que S'ARENAL DE MALLORCA és un bon periòdic, a mes és nostre, està en mallorquí. I jo me considero un amic de la casa.

Francesc Bellinfante Morante

«Fageda serà el nou batle de Palma»

En Francesc Bellinfante Morante, resident a les Meravelles de s'Arenal, és l'amo de les botigues "Bellinfante" de Ciutat, dedicades al comerç de teixits, estores, etc. És també el delegat del PP a la Platja de Palma.

- Vareu ser periodista abans que empresari?
- Bé, sí, vaig estar treballant com a reporter al diari L'Almudaina durant tres anys, fins que va tancar.

- Com està el Partit Popular a nivell de la Platja de Palma?

- Bé, hi ha un centenar de militants, tenim el nostre local social als baixos de l'hotel Perla i organitzam alguns actes. Estam molt contents perquè a Can Pastilla en les darreres eleccions es va superar al PSOE.

- Creis que en Fageda serà batle?

- Sí, Ramon Aguiló ho ha fet molt malament i el PSOE s'ha anat fent cada vegada més antipopular. Paral·lelament en Joan Fageda ha anat agafant popularitat i el CDS i els partits petits han anat perdent credibilitat.

- I a nivell de la Comunitat Autònoma, com ho veis?

- El president Canyellas ha connectat amb el poble, és mallorquí, parla com els mallorquins i això fa que tothom s'identifiqui amb ell. En Canyellas ha estat el primer a exigir més autonomia.

L'ESFORÇ ÉS L'ORIGEN DE LA NOSTRA EMPRESA

Eren dies durs quan el jove i emprenedor matrimoni format per don Santiago Rubio Blasco i dona Antònia Garcia Martínez arribava a Mallorca. Era la primavera de 1940.

Alguns mesos després, delerosos de fer-se un futur digne, aconseguiren un lloc de provisions al mercat de la plaça Major de la ciutat de Palma.

Els racionaments d'aquella època limitaven el proveïment de carn a un promig de 15 / 20 quilos per lloc de venda i dia. Així començava una empresa que el primer dia tenia uns beneficis de sis pessetes, tancant el primer mes amb quatre-

centes pessetes de guanys.

El 28 de gener de 1951 s'inaugurava el mercat de l'Olivar, on és concedit un lloc de venda als senyors Rubio. Anys més tard, quan va ser reformat l'esmentat mercat, s'amplia el negoci i el seu fundador transfereix la responsabilitat de l'empresa al seu fill Santiago, el qual s'associa amb don Gilbert Gómez Sánchez, empleat de l'empresa des de feia quasi trenta anys. Es en aquests moments quan prenen un local llogat al ciutadà carrer de Joan Burguès Zaforteza per començar a distribuir com a majoristes.

UN PRESENT SÒLID AVALA EL NOSTRE FUTUR

Actualment, Santiago Rubio és una empresa jove però amb una base ferma.

Els seus actuals directors, successors dels que la fundaren, continuen avançant segons aquelles directrius inicials que l'han portada a ser, avui, una gran empresa les instal·lacions de la qual superen els 1.600 metres quadrats amb vint-i-cinc empleats al seu ervei i en vies d'una pròxima expansió.

Directrius que exigeixen selecció, qualitat i una actitud responsable davant tots els clients i consumidors. Per això molts dels principals hotels, restaurants, col·legis, hospitals, carnisseries i altres establiments de tota l'illa disposen la seva confiança en la seva constant qualitat i bon servei.

Santiago Rubio és també una empresa que estima l'esport i els equips que promociona són sumament coneguts dins i fora de Mallorca...

SANTIAGO RUBIO

MERCAPALMA

COLL D'EN RABASSA
07007 PALMA DE MALLORCA

TEL.: 268050 - 268054
TÈLEX: 68632 SARU E

Entrevista al president del club nàutic, Joan Miquel Catany**«Els clubs nàutics no perjudiquen la regeneració de l'arena de la platja»**

Al seu despatx de president del Club Nàutic, vàrem entrevistar en Joan Miquel Catany, que ens va parlar del passat, del present i del futur del Club Nàutic de s'Arenal, que presideix des de fa ja 17 anys.

Aquest és l'aspecte que oferia S'Arenal i el seu Club Nàutic ara fa una trentena d'anys.

- Com va començar el Club Nàutic?
- El Club Nàutic va començar com una associació d'amics, amb una petita dàrsena, un mariner i una petita barraca, que va ser el primer bar que hi va haver, amb trenta o quaranta socis. Després, l'any 1954 vàrem construir un edifici, que poc a poc es va anar fent més gros. L'any 1965 es va fer el primer port esportiu.
- Quants amarraments té el Club Nàutic?
- Al segon port esportiu n'hi ha 420, el més petit és de 3 X 10 metres i al primer port esportiu n'hi ha 350 més petits.
- S'ha parlat de fer un altre club nàutic per aquí devora, què en sabeu d'això?
- A nosaltres com a club nàutic no ens han dit res

d'aquest projecte que, segons sembla, s'ha de fer a Son Verí.

- I què us pareix la idea?
- Jo no estic en contra que es facin clubs nàutics, però sí que es facin a s'Arenal. Nosaltres podem dir que si bé és cert que tenim ple, també ho és que cobrim perfectament les necessitats d'aquesta zona.
- Els clubs nàutics, han incidit negativament en la regeneració de l'arena de la platja?
- No, no hi estic d'acord. Hi ha estudis fets que demostren que els clubs nàutics no tan sols no perjudiquen les platges, sinó que serveixen per aguantar l'arena.

- Quants socis teniu actualment?

- Actualment tenim uns 1.700 socis, entre ells en Jeroni Saiz, en Miquel Contestí, president del Mallorca, pràcticament tots els hotelers de la zona, i gent de Palma i Lluçmajor.

- Com es finança el Club Nàutic?

- El Club Nàutic de s'Arenal es finança a través de les quotes que paguen els seus socis. Hem de tenir en compte que el Club Nàutic és una entitat sense ànim lucratiu, i per tant tots els doblers que es recaptin es tornen a invertir, en manteniment i millores de les instal·lacions, en personal, etc.

PREFAMA

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Palma de Mallorca.

Exposició
Carrer Arxiduc Lluís Salvador, 84
Telèfon: 75 16 31 - 75 54 45
Telefax: 75 81 32

Magatzem
Polígon de Son Castelló - Gran Via Asima
Telèfon: 29 40 04
Telefax: 75 95 27

Magatzem
Polígon de Can Valero-4 de novembre, 11
Telèfon: 20 66 66
Telefax: 75 81 30

Magatzem
Carrer de Sòcrates, 8 (Can Blau)
Telèfon: 27 01 61 - 27 79 95
Telefax: 24 93 09

Lluçmajor
Oficina fàbrica i exposició
Carrer del bisbe Roig, 29
Telèfon: 66 01 50 - 66 01 54
Telefax: 66 05 98

S'Arenal
Exposició i magatzem
Carretera Militar, 522
Telèfon: 26 22 38
Telefax: 49 27 67

Cala d'Or
Exposició
Avinguda de Bèlgica, 14
Telèfon: 65 75 62

Magatzem
Carretera de Calonge - Cala d'Or, Km. 1.500
Telèfon: 65 82 10 - 65 82 28
Telefax: 64 34 25

Porreres
Magatzem
Carretera de Campos, s/n
Telèfon: 64 71 05
Telefax: 65 79 61

MALLORQUIMICA, S.A.

**FABRICA DE PINTURES,
ESMALTS I VERNISSOS**

FÀBRICA I BOTIGA A LLUCMAJOR

CARRER DE PERE ROIG, 43 AL 49 - TEL.: 660236.

BOTIGA A PALMA

CARRER JOAN CRESPI, 45 - TELÈFONS: 230942-454411

L'equip femení de volei d'ORISBA en plena acció.

Aquesta és la formació del primer equip de volei masculí d'ORISBA.

Entrevista amb Francisca Mas

Francisca Mas és la cap de vendes del grup immobiliari ORISBA S.A. grup que presideix Xavier Cabotà. Na Francisca viu a Cala Blava, i té el seu despatx a Ciutat, amb ella mantinguérem aquesta conversa, en la qual ens conta el funcionament del grup, els projectes que tenen pel futur i també altres coses interessants d'aquest grup d'empreses que representa.

- Que és exactament ORISBA?

- ORISBA és un grup immobiliari format ara fa uns cinc anys, presidit per Xavier Cabotà i format per diverses empreses com Prolur, Priconsa, Salisba, Maioris, etc.

- Com vàreu començar?

- ORISBA va néixer, com ja he dit abans, fa cinc anys, varem començar amb uns quants edificis al passeig marítim, com són l'edifici Tuent, l'edifici Riggel, o l'Eden Rock que s'està acabant ara.

- En quins projectes estau treballant ara?

- Ara mateix existeix una gran demanda de grans espais d'oficines, per part de grans empreses o d'organismes oficials. Ara estam treballant en el Bahía Palace, edifici Marenostum i també en l'edifici ORISBA que es farà a l'antic solar dels Caputxins de Ciutat. També estam treballant en la urbanització Maioris Decima, en principi la urbanització està pensada per a viure tot l'any i amb grans zones verdes.

- La rehabilitació del Portitxol també la gestionau vosaltres?

- Sí, el projecte que tenim per aquella zona farà que canviï molt la imatge de Palma per aquella zona. Està pensat fer-hi habitatges de luxe amb grans espais per a zones verdes, edificis de sis altures, un parc, es restauraran els dos molins que queden i està prevista la construcció d'un "parking". A més la zona està molt bé, ja que té la platja, la vertadera Platja de Palma, a pocs metres.

- ORISBA és també el patrocinador del club de voleibol Palma.

- Sí, estam orgullosos de tenir un dels millors equips europeus de voleibol, aquest any el club es diu ORISBA Palma, encara que hi ha altres esponsors.

- El club de volei és una inversió o simplement un "hobby"?

- Tenim un president molt esportista, i nosaltres estam per potenciar l'esport, no només tenim l'equip de primera, patrocinam equips juvenils, femenins, i també un equip de bàsquet.

Mateu Joan i Tomeu Martí

Ca'n Verdera

**RESTAURANT
GRAELLA
MINI-GOLF
Cuina mallorquina**

C/. Parcel·les, 5
LES MERAVELLES

IMPRENTA

GraficArt

Carretera Militar, 208
S'ARENAL DE MALLORCA

Bar - Restaurante

Andreu

**CARRER GRUA, 6
LA RIBERA**

Santiago Rubio i García

«El nostre futur comercial està molt condicionat pel turisme»

En Santiago Rubio i García és l'amo de les indústries càrniques Santiago Rubio S.L., viu a les Meravelles de s'Arenal, a l'urbanització Sometime's concretament. És un home molt preparat, i li agrada parlar dels inicis de la seva empresa.

- Com vàreu començar, don Santiago?

- El meu pare era funcionari, després de la guerra el varen traslladar a Mallorca. El seu sou no era suficient per mantenir la família, i els meus pares es van dedicar a vendre caramels amb un carretó. Poc després varen aconseguir un lloc de venda de carn al mercat de la plaça Major. Per aquells temps la carn anava racionada, només es podia vendre dos-cents grams de carn per persona. Després, quan es va inaugurar el mercat de l'Olivar, a l'any 1951, es van traslladar allà. Quan el mercat de l'Olivar es va reformar varem comprar un altre lloc, i el meu pare es va retirar i em va passar a mi la responsabilitat de seguir amb el negoci. Va ser per aquell temps que vàrem agafar un local llogat al carrer Joan Burgues Zaforteza de Ciutat i vàrem començar a distribuir com a majoristes.

- Encara conservau els llocs al mercat de l'Olivar?

- No, els hem llevat tots. Varem arribar a tenir-ne quinze, però ara els mercats van de baixa, s'han quedat enrera, la gent va al supermercat, a l'hiper, etc. que els ofereixen millors condicions. Ara som simplement majoristes: venem aquí, al Mercapalma i ho duim a domicili.

- Sou molt aficionat a l'esport...

- Si, la meua empresa sempre ha donat suport a l'esport. Varem patrocinar durant cinc anys l'equip més nombrós de ciclisme de Mallorca; vàrem patrocinar, durant dos anys, l'equip femení de futbol del Bunyola; ara subvencionam algunes carreres i patrocinem alguns premis.

- Com veis el futur comercial de Mallorca?

- El nostre futur comercial està desgraciadament molt condicionat

pel turisme, el turisme s'havia de controlar millor, no feia falta un desenvolupament tan important; amb menys turistes i millors es podia haver fet una feina millor. Jo crec que l'important és que el benefici del turisme repercutesqui en tota l'illa, però això no és així, el benefici del turisme repercuteix en el benestar del sector hotelier, especulador, immobiliari, etc. però no a la resta. Els beneficis van a uns sectors molt concrets, que després, quan hi ha crisi no en volen saber res. Aquí hi ha hagut un abandonament de la indústria i del camp.

- I quina sortida li veis?

- El camí que s'ha de seguir és el d'un creixement racional i moderat del sector turístic i el potenciament d'altres indústries que aquí es poden donar, com la maquinària, la bijuteria, etc.

Associació d'hotelers de s'Arenal

Antoni Font, Bartomeu Martí i Montserrat Cantallops formen la nova executiva de l'associació d'hotelers de s'Arenal. Amb ells mantinguérem aquesta conversa en què ens conten quines seran les funcions de cada un i quins projectes de futur tenen.

- Quines seran les funcions de cada un en aquesta nova etapa?

- Antoni Font: Jo duré els temes de promoció, comercialització i esdeveniments especials que succeixin a s'Arenal. Això inclou assistència a fires, tan a Espanya com a l'estranger.

- Bartomeu Martí: La meua àrea serà la que afecta els temes externs a l'associació però que afecten el nostre poble, com poden ser l'urbanisme, la seguretat ciutadana, i la coordinació amb altres entitats ciutadanes com associacions de veïns, equips de futbol, etc.

- Montserrat Cantallops: La meua missió és la de dur els temes d'administració i els temes interns de l'associació, a més de l'organització de cursos i altres activitats per als nostres associats.

Comercial Serwet

RETOLS - CLAUERS - NUMERACIONS EN
PLÀSTIC, ALUMINI, LLAUTÓ, FERRO I
GOMA

LLUMINOSOS

PARCS INFANTILS - BANDERES INTERNACIONALS, MÀSTILS,
PAPERERES, SUBMINISTRES HOTELERS I QUALSEVOL FEINA
PER ENCÀRREC

Carrer «Siete Esquinas», 5 E
Tel. 714379

07001 PALMA DE MALLORCA

FINQUES Y ADMINISTRACIONES

Antoni Sastre Barceló
INTERESSEN PISOS I XALETES PER LLOGAR

ASSESSORIA FISCAL
I COMPTABLE

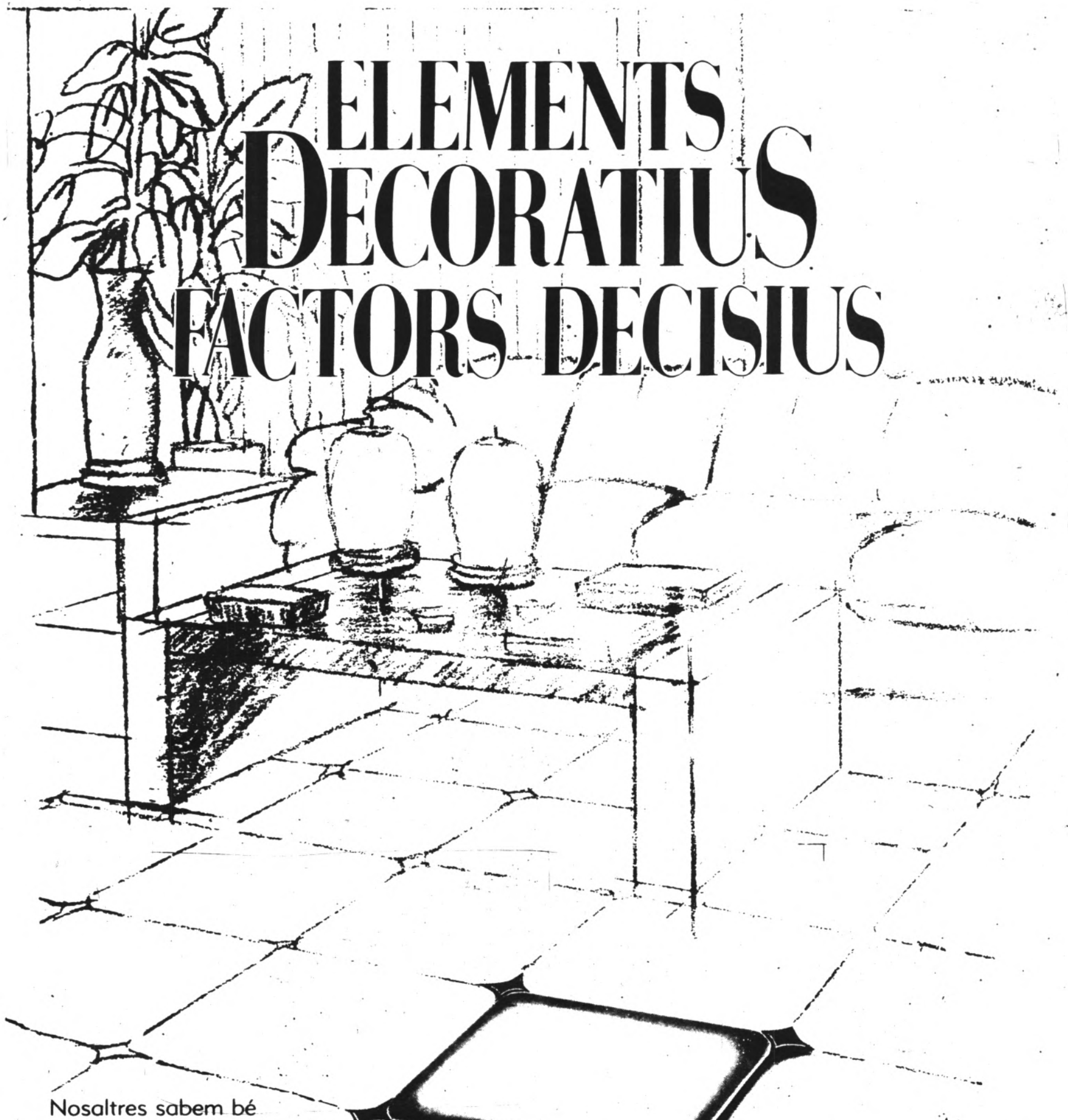
PISOS I XALETES
PER LLOGAR

Carrer Milà, 15

Telf. 26 06 49

S'ARENAL DE MALLORCA

ELEMENTS DECORATIUS FACTORS DECISIUS

Nosaltres sabem bé que la decoració, la personalització de la seva llar, és el resultat d'una tasca conjunta: espai, mitjans, formes i productes diversos. Elements decoratius que donen forma i vida exclusiva al seu entorn familiar.

S'ho imagina sense rajoles?
És clar, són factors decisius!
Completi la seva decoració a PREFAMA.

PREFAMA

■ PALMA DE MALLORCA:

Exposició
Anad. Lluís Salvador, 84 - Tels. 75 54 45 - 75 16 31

Magatzems

Poligon Son Castelló. Gran Via Asima - Tel. 29 40 04
Poligon Ca'n Valero C. 4 Novembre, 11 - Tel. 20 66 66
Ca'n Blau. C. Socrates, s.n. - Tel. 27 01 61

■ LLUCMAJOR:

Oficines. Fabríca i Exposició
Bisbe Pere Roig, 29 - Tels. 66 01 50 - 66 01 54

■ S'ARENAL:

Magatzem - Exposició
Carretera Militar, 228 - Tel. 26 22 38

■ CALA D'OR:

Magatzem - Exposició
Ctra. Calonge - Cal. D'Or Km. 500
Tels. 65 82 10 - 65 82 28

■ PORRERES:

Fabríca i Magatzem
Ctra. Campos Km. 0400 - Tel. 64 71 05

Enquesta

Què pensau de la revista S'ARENAL DE MALLORCA, ara que compleix deu anys?

Ricard Vich Canyelles (sastre)

– Jo, el que llegesc, és el que llegeix tothom, successos, esports... és el que m'agrada més.

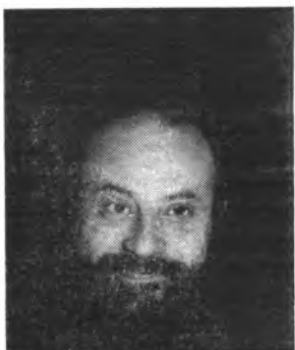
Pep Gual Bonet (l'amo del restaurant del club nàutic vell)

– M'agrada molt, m'agraden les entrevistes i les gloses d'en Climent Garau.

Tomàs Thomàs i Mut (l'amo del cinema de Llucmajor)

– Crec que de cada dia és millor, tocau molts de temes interessants, teniu bons col·laboradors com en Jaume Sastre o en Climent Garau.

Vicenç Ferrer (llibreria Ferbo)

– Llàstima que no en faci vint, d'anys, és un periòdic necessari. La meua secció preferida són les Xafarderies, i també les Mossegades.

Joan Bleda Cantero (vocal de l'Associació de Veïns de S'Arenal)

– De S'ARENAL DE MALLORCA, m'agrada la seva sinceritat, m'agrada també perquè tracta dels problemes de S'Arenal.

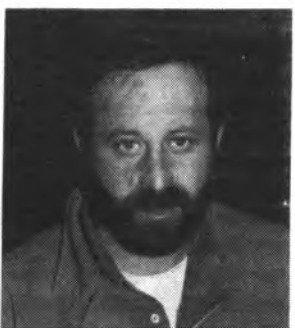
Josép Font i Cuyàs (l'amo de la botiga Nùria)

– Me pareix molt bona, jo llegesc la secció esportiva i la cultural. M'agrada anunciar-m'hi.

Manuel González Pando (President de la Federació de Motonàutica Balear)

– És entretengut, es pot llegir de principi a fi, no es cau de les mans. Una secció que trob molt interessant és la d'anuncis classificats, ja que és molt útil. Jo crec que anau millorant i posant-vos al dia.

Ignasi Adrover i Mut (mecànic)

– M'agrada tot, els articles, les fotos, trob que és un periòdic que està molt bé.

Manuel Sanchez (venedor d'Extintors Europa)

– Crec que és un periòdic que està molt bé. Tot el que lluiti pel terme de S'Arenal està bé. M'agrada l'aspecte crític del periòdic.

Maria Pilar Montenegro (Floristeria Ikebana)

– M'agrada sobretot perquè és popular i surt gent que jo conec.

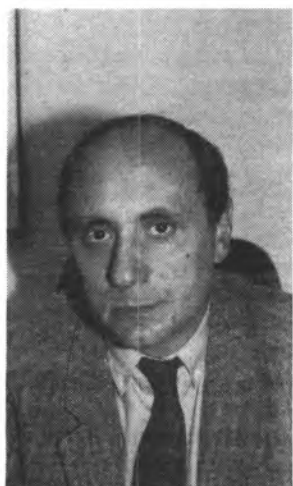
Mari Carmen Bonnín (Joieria Marina)

– M'agrada perquè està en mallorquí i el meu nin i jo mateixa podem aprendre la llengua de Mallorca. M'encanten les gloses i també m'agrada que faceu enquestes.

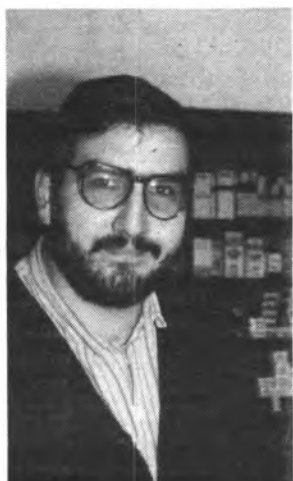
Blanca Rebolledo i Gracia (perruquera)

– M'agrada la part de successos, la part esportiva no m'interessa.

Felip Cerdà (director de la Banca March de S'Arenal)

– Crec que és un periòdic interessant i necessari, amb una línia ideològica bastant encertada, serveix per assabentar-nos de moltes de coses.

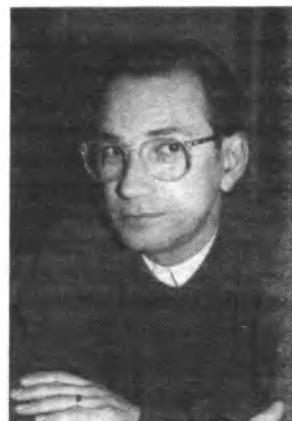
Jaume Llinàs (apotecari)

– Al principi m'agradava més, els primers quatre anys varen ser els millors. Quan va començar a es-tendre-se fora de S'Arenal, per a mi, va perdre.

Margalida Quetgles (perruquera)

– M'agrada molt S'ARENAL DE MALLORCA, sobretot la secció d'anuncis personals i les gloses que li donen un toc d'originalitat.

Joan Villalonga i Sans (Cap de Correus de S'Arenal)

– És una publicació que està molt bé, que contribueix a fer poble. Tant de bo a cada poble n'hi hagués una per comunicar tot el que interessa. La meua secció preferida és la de notícies locals.

Joan Pons Amorós (llogater de barques)

– És interessant, duu notícies que cal recordar. A part, també serveix per donar oportunitat d'expressar-se a molta gent que als altres mitjans de comunicació no en té. Crec que té molta difusió per tota la comarca de S'Arenal

Santiago Roig (l'amo d'Autoràdio Santi)

– M'agrada S'Arenal, per això m'agrada la seva publicació, que és S'ARENAL DE MALLORCA.

Bartomeu Ramis i Joan Isern (empleats de Banca Catalana de S'Arenal)

– El que ens agrada més són les dones que hi posau. També les xafarderies que donaven molta branca, però ara fa temps que no les posau. Ens agraden també els articles amb contingut ecologista i les gloses, el que no ens agrada és que us ficau massa amb els forasters.

Jaume Alzamora Bisbal (director de la revista S'unió de S'Arenal)

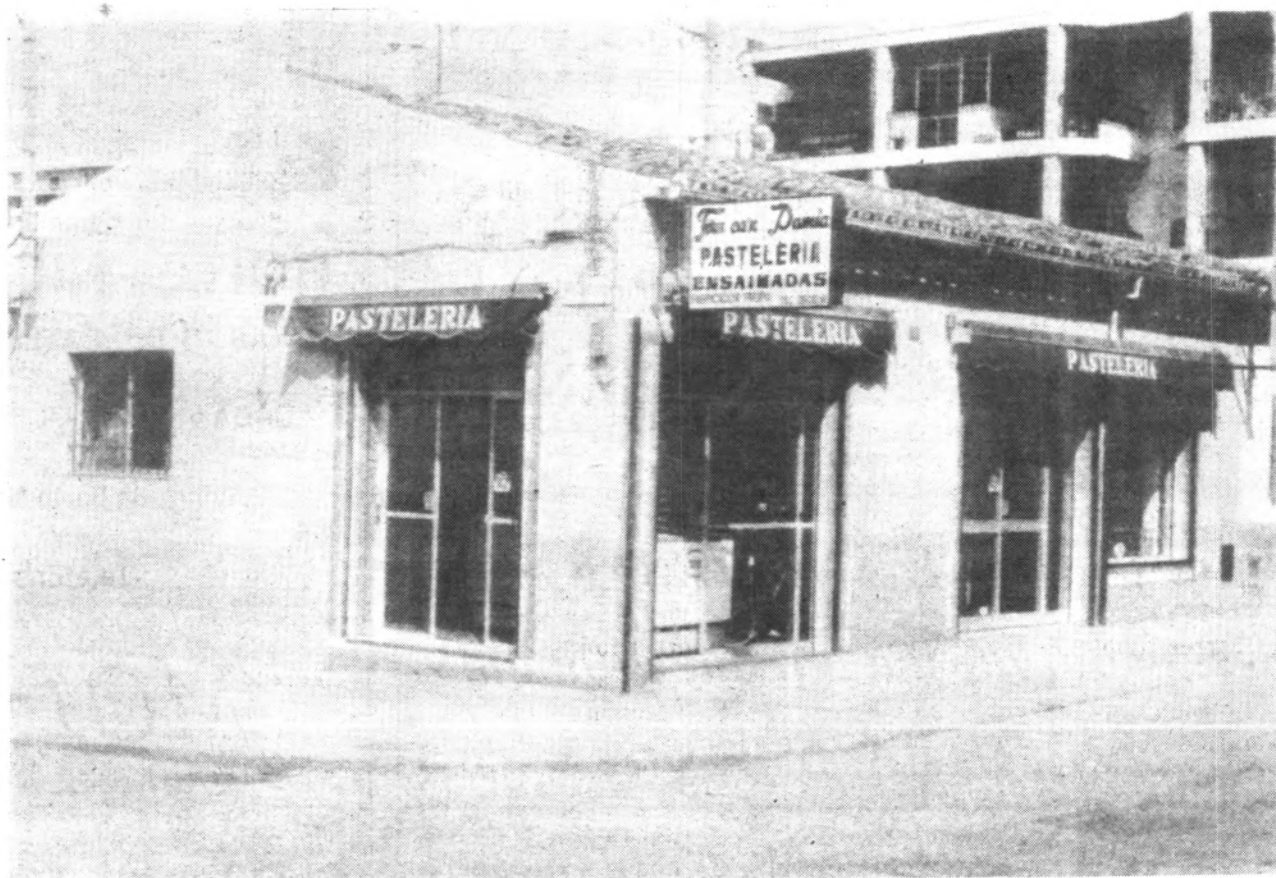
– No m'agrada, perquè és molt radical i anti-forastera, el contingut no m'agrada i no parla de coses de S'Arenal. De totes maneres, crec que en els deu anys de vida ha complit una funció important, però si comparem els primers números amb els darrers, hi ha un abisme.

*L'Ajuntament de Llucmajor, felicita a la publicació
S'ARENAL DE MALLORCA en el seu desè aniversari
i desitja una llarga vida a aquesta revista que contribuïx
a la normalització de la llengua catalana, eina bàsica de
la nostra societat.*

AJUNTAMENT**DE LLUCMAJOR**

FORN CA'N DAMIÀ

**Pastisseria i pa
de tota casta**

**Carretera Militar
cantonada Plaça dels Pins
S'ARENAL DE MALLORCA**

Provincianització de la informació

Un recent viatge per l'estranger m'ha permès comprovar com l'augment dels símptomes de desnacionalització de Catalunya avança paral·lel a la provincianització de la informació, i viceversa.

Un exemple: recentment britànics i francesos van obrir un primer, modest, petit —però simbòlicament molt gran— forat a les galeries que construeixen sota el canal de la Mànega. La dimensió simbòlica d'aquest nexa entre l'Europa continental i l'arxipèlag britànic no passarà desapercebuda a ningú. Tots els diaris britànics i francesos, amb gran desplegament informatiu, van incloure a portada les fotos del petit foradet de deu centímetres de diàmetre presentat pels obrers somrients. Com el desmantellament del Mur de Berlín, és una d'aquelles imatges símbol de la indeturable unió europea del segle vinent, aquest cop a l'altra banda del mapa, és a dir, la que sol generar menys *photo opportunities*. Aquí, però, la notícia es va donar amb una discreció que vorejava la indiferència.

Un altre exemple, molt més cenyit a la nostra realitat, ens el fa patent la notícia que el govern de François Mitterrand, de la mà del ministre de l'Interior, Pierre Joxe, donava a l'illa mediterrània de Còrsega un estatus autònom que inclou un legislatiu i un executiu. El terrible debat s'ha produït a França, amb dimensions d'escàndol, perquè aquesta iniciativa de Joxe inclou la noció *poble cors* en el redactat de la llei. Val a dir que de fet diu "poble cors, component del poble francès (...) els drets del qual derivats de la insularitat s'exerceixen des del respecte a la unitat nacional, en el marc de la Constitució i de les lleis de la República". No crec que sigui possible un text més unitarista. I tanmateix ha fet corre rius de tin-

ALBERT ABRIL

Hi ha un veritable desenfocament de l'objecte prioritari de la informació catalana, que se centra provincianament sobre l'objecte d'informació d'interès espanyol i, encara, regional-espanyol. Per oposar-se a aquesta provincianització creixent de la nostra comunicació l'articulista proposa, entre altres mesures, la creació d'una agència nacional de notícies.

a a la premsa de l'Hexàgon. La por és que si es comença parlant de "poble cors", es pugui acabar parlant de "poble català", "poble basc" o "poble bretó". Si repassem les opinions d'alguns dels més destacats polítics francesos sobre la qüestió, podem arribar a la conclusió no solament que França és un dels Estats més centralistes del nostre entorn —cosa que ja sabem—, sinó que els polítics francesos practiquen un nacionalisme —francès, és clar—, al costat del qual els polítics de Madrid resulten la mar de regionalistes. El projecte de llei d'Estadut cors s'arrossegava al consell de ministres des del gener del 1982. Jean-Pierre Chevènement, actual ministre de Defensa, ja s'oposava a l'expressió *poble cors*. L'inquietava, deia. "Ens fiquem en un camí que no sabem on ens durà. Demà podem estar parlant del poble basc." Mitterrand manté que certament s'ha de cuidar el llenguatge, però que per ell hi ha efectivament un poble cors o un poble bretó, que en tot cas és un afer cultural. Claude Cheysson es queixa que l'expressió *poble cors* el "molesta" per raons internacionals. "Et re-

corda el *poble palestí*?", li pregunta Mitterrand. Efectivament li recorda els palestins, admet Cheysson. "Em molesta." "L'objecció no és decisiva. La decisió és presa", sentència el president. I Pierre Mauroy rebla la sentència: "Tanmateix no hi ha perill, perquè prèviament es referma el caràcter indivisible de la República." Però un dubte queda en l'aire: Cheyvenement encara diu: "El poble és el dipositari de la sobirania. La justícia es fa en nom del poble i un poble té dret a un Estat..."

Doncs bé, tot l'ampli i surrealista debat que s'ha originat als mitjans francesos a l'entorn de les competències corses, no han transcendit pràcticament a la premsa catalana, tot i que França és un Estat que manté sobirania sobre una part del territori català.

Hi ha un veritable desenfocament de l'objecte prioritari de la informació catalana, que se centra provincianament sobre l'objecte d'informació d'interès espanyol, i encara regional-espanyol. Mentre aquests *oblits* es produïen, la premsa de Catalunya ha fet córrer rius de tinta sobre una baralla provinciana

d'interès absolutament local, en una *comunidad autónoma*, en aquest cas Cantàbria. Els problemes de família del PP d'aquella regió i el seu inefable senyor Hormaechea no tenen la més mínima transcendència ni en la política ni en l'actualitat dels Països Catalans. A Catalunya aquest grup manté una presència testimonial al Parlament, i en tot cas no depèn del que pugui passar a la seva organització en una altra regió. Un altre cas fóra que la segona força del Parlament espanyol generés la informació: és obvi que en la mesura que es depèn políticament de Madrid, influencia l'actualitat catalana, i aquí s'ha de tractar. Però mentre el diari més important de Catalunya dediqui pàgines i pàgines a les intrascendents —per a nosaltres— triflques del senyor Hormaechea, és evident que opera des d'una perspectiva estrictament espanyola, especialment si aquest mateix mitjà despatxa amb un breu de vuit ratlles —per posar un exemple— les celebracions oficials i populars del Centenari Joan Amades.

Per oposar-se i prevenir aquesta provincianització creixent de la nostra comunicació, hi ha diverses iniciatives. Una d'elles es va produir —de la mà d'ERC si no ho recordo malament— en el marc del Parlament, i també es conté en l'estigmatitzat *document nacionalitzador*, del qual s'està parlant tant: la creació d'una agència nacional de notícies, que és una de les infraestructures més urgents i necessàries per bastir allò que el professor Gifreu en diria l'*espai de comunicació/espai geopolític* que ens correspon com a nació. Mentrestant, però, es podria anar racionalitzant la pràctica informativa.

Albert Abril és periodista i cineasta

asociación hoteleros
Playa de Palma
Ca'n Pastilla - Arenal

L'ASSOCIACIÓ D'HOTELERS
DE LA PLAYA DE PALMA
CA'N PASTILLA - S'ARENAL

FELICITA la Revista

*en el seu DESÈ ANIVERSARI i li
desitja llarga vida a fi que difongui
el nom de s'Arenal arreu de
Mallorca*

BOITE - NIGHT CLUB BRASILIA

BANQUETS DE BATEJOS, NOCES, PRIMERES COMUNIONS,
FESTES SOCIALS...

CADA VESPRE, MUSICA D'ORGUE A CÀRREC D'EN XIMO

Avinguda Bartomeu Riutort, entre els balnearis 1 i 2
de Ca'n Pastilla

Telèfons 26 01 19 - 26 45 63

MOLTS

D'ANYS

La Presidenta de l'Associació de Llibreters de Mallorca, Francesca Iglesias, va sortir en portada a S'ARENAL DE MALLORCA dia primer de desembre. Uns dies més tard va entrar una clienta al seu establiment i li va etzibar aquesta: - "He visto tu foto en portada en este periódico subversivo..." Fins aquí l'anècdota.

I tant que ho som, de subversius! Ens rebelam contra un estat de coses que ens ve donat des de Castellà. Ens rebelam juntament amb la majoria de mallorquins, perquè les cartes estiguin dins saques i estiguin setmanes a ser repartides, per la mala gestió dels Ministerio de Comunicaciones i Transportes del govern espanyol. Aquests dies, hem rebut moltes telefonades amb queixes dels nostres subscriptors dient que no reben S'ARENAL DE MALLORCA. Al nostre requeriment, el cap de correus de s'Arenal ens ha explicat que ell no hi pot fer res. Té un carter de baixa per accident, una cartera de baixa per un esquinc i dos classificadors de baixa a causa d'un refredat, i demana reforços i la superioritat no li fa cas. Per això les saques s'acumulen als soterranis, tant a l'estafeta de s'Arenal com a la de Ciutat.

Una altre cosa que ens fa ser rebels, als qui feim el periòdic de s'Arenal i a molts de mallorquins, és la sanitat. És veritat que comparat amb ara fa quaranta anys la sanitat a Mallorca està molt bé. Abans, si et posaves malalt, o pagaves a una clínica privada (pagaves un ull de la cara), o et mories. Avui, a Son Dureta et curen, et curen si hi ha lloc, quan no hi ha llits i si no és una urgència et cansen d'esperar. Per què, segons paraules del conseller de Sanitat Senyor Oliver, Son Dureta és l'hospital amb més pressió d'urgències, amb una mitjana de 750 diàries, de l'Estat espanyol. Mentrestant, el Govern Espanyol, ens denega nou-cents milions de pessetes per començar la construcció de l'hospital de Manacor.

És clar que ho som, de subversius. Sabem que el Govern Balear resoldria ben aviat el problema de Correus si en tengués la seva gestió i competència. Amb la quantitat d'aturats que hi ha a Mallorca, el conseller de Comunicacions del Govern Balear no hauria de mester més de tres dies per cobrir totes les places de carters necessàries per fer front a les baixes i augmentar la plantilla, durant les Festes de Nadal.

I de la manca d'hospitals a la nostra terra, que me'n direu? Amb la meitat dels doblers que el Govern espanyol ens sostreu via Hisenda i que es gasta mantenint els jornalers andalusos en atur i fent obres faraòniques a Castellà i Andalusia, podríem tenir bons hospitals a nivell europeu, i tenir-los a cada una de les comarques de les nostres Illes. Això si el conseller d'Hisenda Sr. Forcades pogués recaptar els nostres tributs i cada una de les conselleries, gastar-los aquí mateix.

Tanmateix, això té una paraula per anomenar-ho. Aquesta paraula és Independència. Que els espanyols visquin a la seva terra i gastin els seus propis doblers. Ja està ee de viure de la suor dels altres.

Perquè la majoria de les coses que van malament a la nostra terra, estan gestionades des de Madrid. El nostre

Xafarderies

govern, el Govern Balear, com que és d'aquí, se'n cuida bé de les coses d'aquí, i si no ho fa, troban aquest o l'altre conseller pel carrer o al seu despatx i li deim: Això no ve bé, conseller. Entre nosaltres que ens coneixem i ens estimam les coses se solucionen ràpid i de bona manera. Quan hem d'anar a la forasteria, ja són figures d'una altra panera. Ni ens fan cas, ni ens en volen fer.

I no em digueu que no us agrada això de ser independents. No hi ha cap beneit que vulgui que el veinat

comandi a dins ca seva. Jo vull dinar a l'hora que em convengui i veure el canal de televisió que m'agradi. El veinat que faci el mateix, però a ca seva. I si a més el veinat et fot els doblers per gastar-los a ca seva, llavors tenim allò de banyut i pagar el beure.

Segur que aquestes xafarderies n'empenyaran més d'un. Me'n ben refot. Qualcú ha de defensar aquest poble nostre de la rapinya dels nostres veinats castellans i aquesta feina ens ha tocat a nosaltres. Molts d'anys.

Junts per millorar Mallorca

INCA

PLA D'INSTALLACIONS ESPORTIVES:

- 1988: Obres complementàries al poliesportiu municipal. 2ª fase..... 2.160.166.- Pts.
- 1989: Obres al poliesportiu cobert..... 40.000.000.- Pts.
- 1990: Reforma i millora d'instal·lacions esportives al poliesportiu municipal..... 6.967.985.- Pts.

PLA D'OBRES I SERVEIS:

- 1987: Nova pavimentació del C/ Bisbe Llompart i avdes. Germanies, Gran Via de Colom i Lompoc i plaça Institut..... 11.644.274.- Pts.
- Neteja i encanonada de la s'iquia Son Amonda i construcció del clavegueram de la carretera de Selva..... 991.575.- Pts.
- 1988: Pavimentació i clavegueram del cementiri..... 8.660.113.- Pts.
- Terraplenar i nova pavimentació asfàltica a les avdes. d'Alcúdia i General Weyler..... 5.853.960.- Pts.
- 1989: Adquisició d'un camió..... 3.094.000.- Pts.
- Pavimentació de diversos carrers..... 5.507.183.- Pts.
- Dotació de clavegueram per a diversos carrers..... 3.585.988.- Pts.
- 1990: Clavegueram per a diversos carrers..... 4.841.808.- Pts.
- Prolongació del col·lector residual de la carretera Inca-Llubi..... 12.516.809.- Pts.

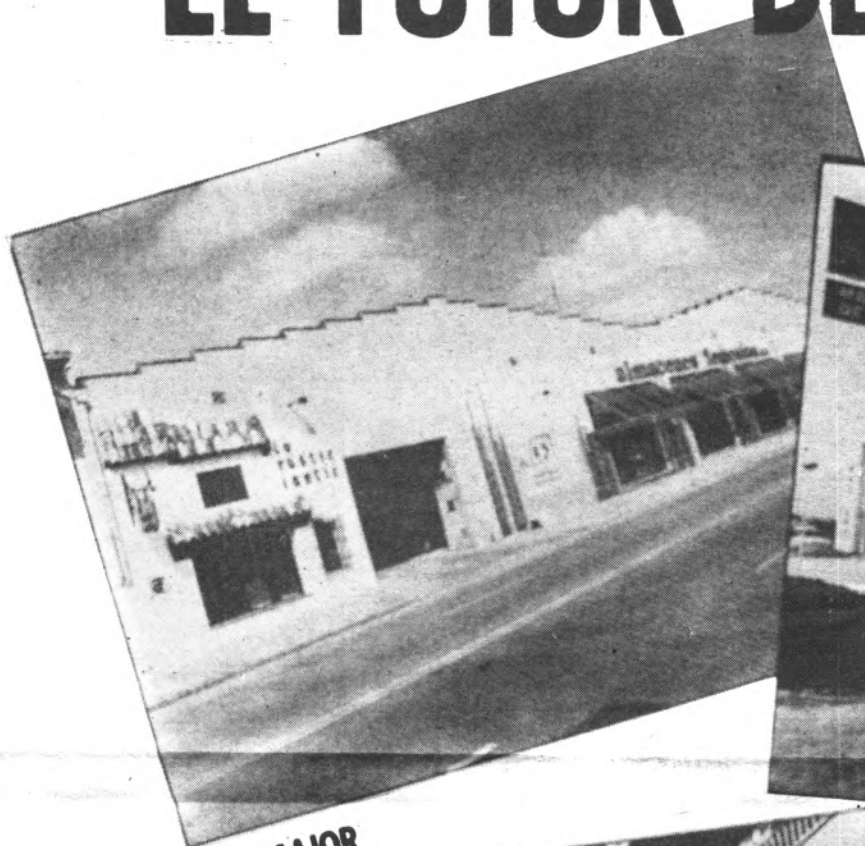
EL CONSELL INSULAR I ELS AJUNTAMENTS FEIM FEINA PLEGATS PER MILLORAR EL BENESTAR DE TOTS I ACONSEGUIR QUE MALLORCA TENGUI LES COMODITATS I ELS AVANÇOS QUE TOTS MEREIXEM.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

MAGATZEMS FEMENIES

CONSTRUEIX DIA A DIA EL FUTUR DE MALLORCA

LLUCMAJOR**PALMA****S'ARENAL**

**almacenes
femenias s.a.**

materiales de construcción

S'ARENAL. OFICINES, MAGATZEM I EXPOSICIÓ
Carrer Diego Zaforteza, 3 Tels. 26 00 87 - 49 16 11 - 49 16 50 Fax 491558

LUCMAJOR. MAGATZEM I EXPOSICIÓ
Ronda Migjorn s/n. Telèfon 66 07 01

CIUTAT DE MALLORCA. MAGATZEM I EXPOSICIÓ
Polígon de Son Castelló - Via Asima, 1 Tels. 20 47 02 - 20 47 62 - 20 48 17
Fax 206998

MAGATZEM. Carrer Aragó, 139 Tels. 27 23 52 - 27 63 64

S'Arenal de Mallorca

Innovacions en els noms dels carrers

Tots sabem que els noms dels carrers d'una ciutat o d'un poble són alguna cosa més que simples denominacions orientatives per trobar una cosa. Des de sempre, almenys dins el nostre entorn, els noms dels carrers són part de l'expressió cultural de la col·lectivitat que els ha posat i els usa.

Les denominacions de les vies urbanes són, de vegades, l'homenatge a gent destacada per algun fet històric, científic, social o cultural; també fan referència a noms de lloc, a objectes, animals i plantes amb els quals hi ha una certa simpatia o fins i tot certes relacions afectives. En poques paraules, un bon nom de carrer mai no deixa indiferent el ciutadà que estima i coneix la seva ciutat. Fins i tot, per al turista, és un instrument per captar la personalitat del lloc que visita.

Avui dia, a s'Arenal, encara no tenim els noms dels carrers adaptats a la situació no només ideal sinó també legal. Però volem posar-hi solució.

En primer lloc, hem acordat traduir a la nostra llengua, a l'idioma propi de Mallorca, les denominacions de la majoria dels carrers de s'Arenal. Com a mallorquins d'origen o d'adopció, creim que ha de ser un motiu de satisfacció i orgull veure escrits en la llengua pròpia de la nostra comunitat els carrers on vivim. A més, així ho determina la Llei de Normalització Lingüística a l'article 14. D'aquesta manera, també, la població que encara no s'ha integrat lingüísticament veurà la utilitat i la vitalitat de la nostra llengua i s'animarà a aprendre-la, mentre que els turistes tendran ocasió de conèixer que visiten un poble amb una llengua noble i respectable.

En segon lloc, volem adequar certes denominacions a les idees i a les realitats actuals. Creim que s'Arenal, tan abocat al turisme i al contacte amb gent de cultures diverses però complementàries, no s'ha de destacar per anomenar els seus carrers amb noms que susciten violència o bel·licositat. Per això, d'acord amb un esperit d'homenatge a la tolerància i a la cultura autòctona, proposam els canvis de nom dels carrers següents:

- c/ Dos de Mayo:AVINGUDA D'EUROPA
- c/ Sitios de Gerona: CARRER DE GIRONA
- c/ Alcalde de Móstoles: CARRER D'ANTONI GÀLMÉS, FOLKLORISTA
- c/ Ejército Español: CARRER DELS TRENCADORS
- c/ Bailén: CARRER DE LA PAU

D'aquesta manera homenatjam noms de gent que ha treballat per s'Arenal, encara que sigui anònimament, com els trencadors de marès que a finals del segle passat, en condicions de feina molt dura, fundaren s'Arenal, i optam per denominacions cosmopolites i humanistes, d'acord amb l'esperit no gens bel·licista que ha de caracteritzar una zona turística.

Esperam que aquestes innovacions seran ben rebudes per la immensa majoria dels arenerals.

El Tinent de Batle d'Educació i Cultura
Maties Garcias Salvà

Llucmajor

La desaparició de documents de l'arxiu

Un dels objectius de la política cultural de l'Ajuntament de Llucmajor ha estat la salvaguarda dels tresors documentals de l'arxiu municipal. En començar la nostra actuació, feia anys que l'arxiu patia desordre i descurança. Per això, iniciarem una campanya de nova ordenació i catalogació de tots els documents i construirem unes noves instal·lacions. També crearem la plaça d'arxiver i bibliotecari perquè pensam que falta una persona capacitada tècnicament per tenir a punt i al dia les instal·lacions i els materials de l'arxiu. Hem de tenir en compte que un arxiu és indispensable per fer funcionar correctament l'administració municipal i és una base fonamental per conèixer la història d'un poble. Darrerament estam renovant la sala de l'antic arxiu, a la Casa de la Vila, per fer-hi una sala que contengui les peces històriques més destacades i que pugui ser utilitzada per a actes culturals.

En tot aquest procés, hi ha hagut un fet negatiu i preocupant: la constatació que, durant una sèrie d'anys, han desaparegut molts de documents històrics. És el cas dels pergamins, que, quan J. Lladó i Ferragut va fer el primer catàleg l'any 1955, eren 151 i ara han quedat reduïts a 20, dos dels quals són dins el despatx del batle. Entre les desaparicions es troba el document més antic referit a Llucmajor: un pergamí de 1303.

Com i per què en trenta-cinc anys s'ha produït aquest espoli de documents cabdals per a l'estudi de la història de Llucmajor? On han anat a parar aquests pergamins que són propietat de tot el poble de Llucmajor? On són els materials que informen sobre el temps de la guerra civil? Quines mans i amb quines intencions els retenen?

Són preguntes que haurien de tenir resposta, perquè si hi ha hagut robatori de documents, caldrà actuar amb energia i fent valer el pes de la legislació. També podria ser que algú hagués "retirat" aquesta documentació municipal a la vista de les poques garanties de seguretat i conservació que li mereixien les instal·lacions passades. Si és així, pensam que la situació ha canviat i que els pergamins i l'altra documentació desapareguda ja poden retornar a la Casa de la Vila.

Demanam, per tant, la col·laboració de totes aquelles persones i institucions que puguin ajudar-nos a recuperar els documents extraviats. Som de l'opinió que cal retornar-los al seu legítim i únic propietari, que és el poble de Llucmajor. Sense cap dubte, aquesta col·laboració serà una tasca digna dels més generosos patriotes locals.

El Tinent de Batle d'Educació i Cultura
Maties Garcias Salvà

Correus: situació colonial

Hi ha situacions que a part de ser absurdes, són dignes de la millor novel·la de Kafka, el menyspreu que rebem continuament per part de l'estat espanyol és present a tots els àmbits de la vida. Cada any quan s'acosta Nadal, els carrers s'il·luminen, la gent compra torrons, s'envien felicitacions i regals i cada any també, com és tradicional, el servei de Correus queda totalment col·lapsat. Vergonyós, indignant, però cert. No hi falta cada any, també, la tradicional protesta en forma de roda de premsa dels sindicats reformistes espanyols. "falten més treballadors" diuen, "és una situació tercermundista" afirmen, (jo li diria colonial)

i queden tan amples. Ésser radicals és anar a la rel del problema, siguem radicals, quin és el problema? El problema és Espanya, un macro-estat burocratitzat i despersonalitzat, on tots els problemes s'acaben perdent en qualche sub-secretaria o en alguna sub-comissió. Per a problemes tan bèsties, 200.000 cartes

emmagatzemades a les oficines de Ciutat (i encara no ha començat la temporada alta!), calen solucions radicals. I lògicament fent comptes dels doblers que pagam a Madrid en forma d'impostos, directes o indirectes, i veient el que ens tornen en forma de "serveis" (llegiu: suplicis) i pensant el que podriem fer amb aquells doblers si els administràssim des d'aquí, la solució es ben bona de trobar... La nostra solució té un nom ben clar i ben net: Independència.

NOTA: Als molts subscriptors/es que ens han telefonat protestant pel retard de la nostra revista només podem dir-los que quan d'aquí a poc el nostre país sigui independent segur que els arribarà puntualment, mentre tant, a seguir llegint S'ARENAL DE MALLORCA encara que sigui amb una mica de retard!

El pobret cridador

**CRISTALERIA
TORRES**

INSTAL·LACIONS DE MAMPARES DE BANY I
ACRISTALLAMENT D'OBRES
Carretera Militar, 279. Tlf.: 266517
S'Arenal de Mallorca

**Especial 3.ª Edad en Géneros de Punto
y Piel a medida.**

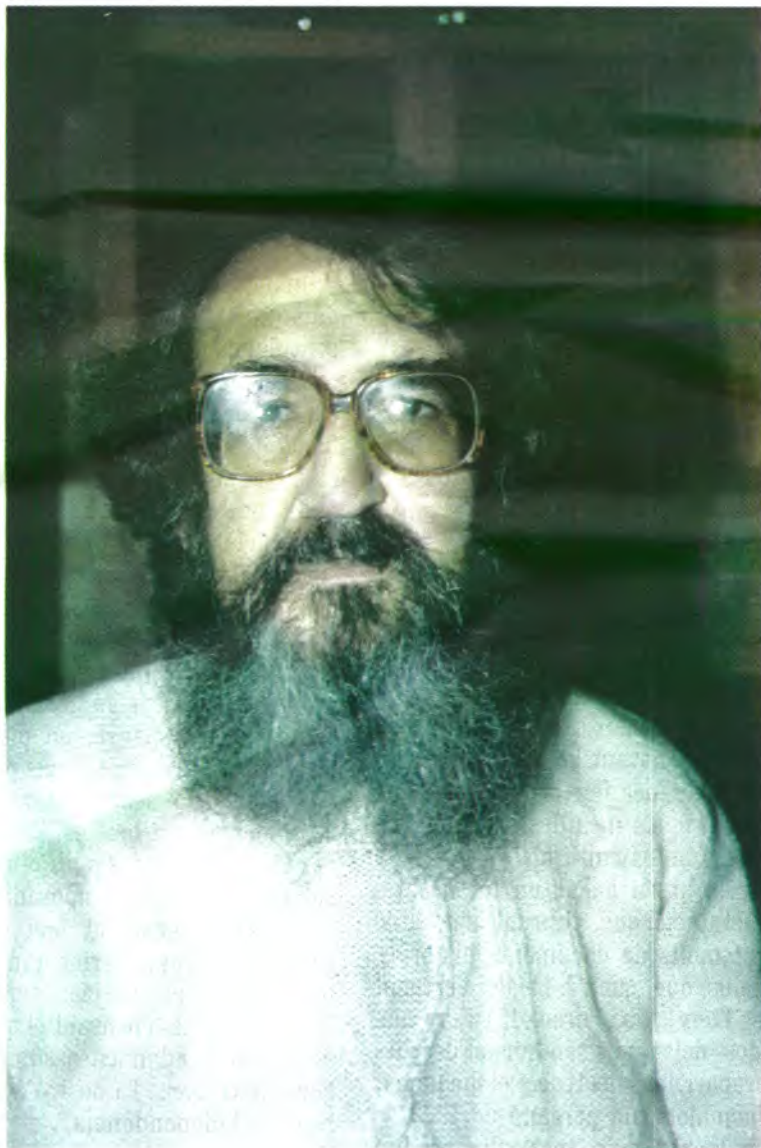
Boutique **PULGOSO**

Calle Amílcar, 5 (frente Estanco)
Teléfono 26 17 46 EL ARENAL (Mallorca)

**CLUB NÀUTIC
S'ARENAL**
edifici antic

RESTAURANT - CAFETERIA

AVINGUDA DE MIRAMAR Telf. 26 30 27
S'ARENAL DE MALLORCA

Orígens de s'Arenal de Mallorca

Pels voltants de l'any setanta-cinc, mentre en Franco i el seu règim agonitzaven, molta de gent amb inquietuds ens reunien a l'Acolliment de s'Arenal, un bar-menjador just devora correus, regentat per l'Església mallorquina en la persona de Jaume Santandreu. L'Acolliment, que acollia els marginats que començava a vomitar l'hostaleria, acollia les persones amb inquietuds sindicals, veinals i de partit, que teníem ganes de fer qualche cosa pel nostre poble. Allà ens reuníem els qui volíem organitzar l'associació de veïns, allà es feren les primeres reunions sindicals, allà s'organitzaren les primeres vagues i les primeres manifestacions. Més tard, el governador Maura va legalitzar l'associació de veïns i el Sindicat d'Hostaleria va passar a formar part de l'UGT. Tanmateix, l'associació de veïns va esdevenir un infern on els comunistes forasters de s'Arenal volien imposar els seus criteris i la seva llengua, així com la UGT, sindicat on la llengua catalana era perseguida per sindicalistes fanàtics per la llengua castellana. Davant aquest estat de coses, els mallorquins més conscients abandonàrem l'UGT i passàrem a fundar una altra associació de veïns després d'abandonar la primera, que sense la nostra presència va morir als pocs mesos.

Vàrem fundar l'Associació de Veïns Son Sunyer, i en pocs mesos tenguérem cent cinquanta socis, la majoria mallorquins. Organitzàrem les festes de l'estiu, els Reis i Sant Antoni. Reivindicàvem millores urbanístiques i sanitàries. Organitzàvem qualche excursió. Els socis, però, no acudien a les reunions, per això vàrem pensar d'enviar-los un bolleti a fi de no perdre el contacte. Teníem nocions de periodisme per les dotzenes de cartes

al director que enviàvem regularment als diaris de Ciutat i per la nostra experiència a Mallorca Socialista, la revista mensual del PSM, per això no ens fou difícil començar l'experiència. En les nostres prolongades vacances hivernals pel sud d'Alemanya, havíem vist que es repartia una revista de forma gratuïta per les cases de la ciutat. La propaganda pagava les despeses i les notícies locals feien que la publicació fos interessant. A s'Arenal podíem fer el mateix, i ho fèrem. Amb els primers números perdérem doblers, però prest empatàrem i més tard començàrem a guanyar qualche cosa. Els primers anys la revista es redactava, paginava i repartia a la recepció de l'Hotel Bahía de Palma durant la nit, amb el beneplàcit del propietari de l'establiment, senyor Damià Sastre, soci de l'associació de veïns, qui amb molt bon criteri, preferia un conserge de nit que escrigués i paginàs a un altre que dormís o anàs darrera les turistes.

La feina a l'hostaleria, però, no compensava; necessitàvem temps per fer reportatges, fer vida social i expandir-nos. Aprofitàrem una baralla amb un subdirector de l'hotel per deixar la feina i ens dedicàrem per complet a la revista.

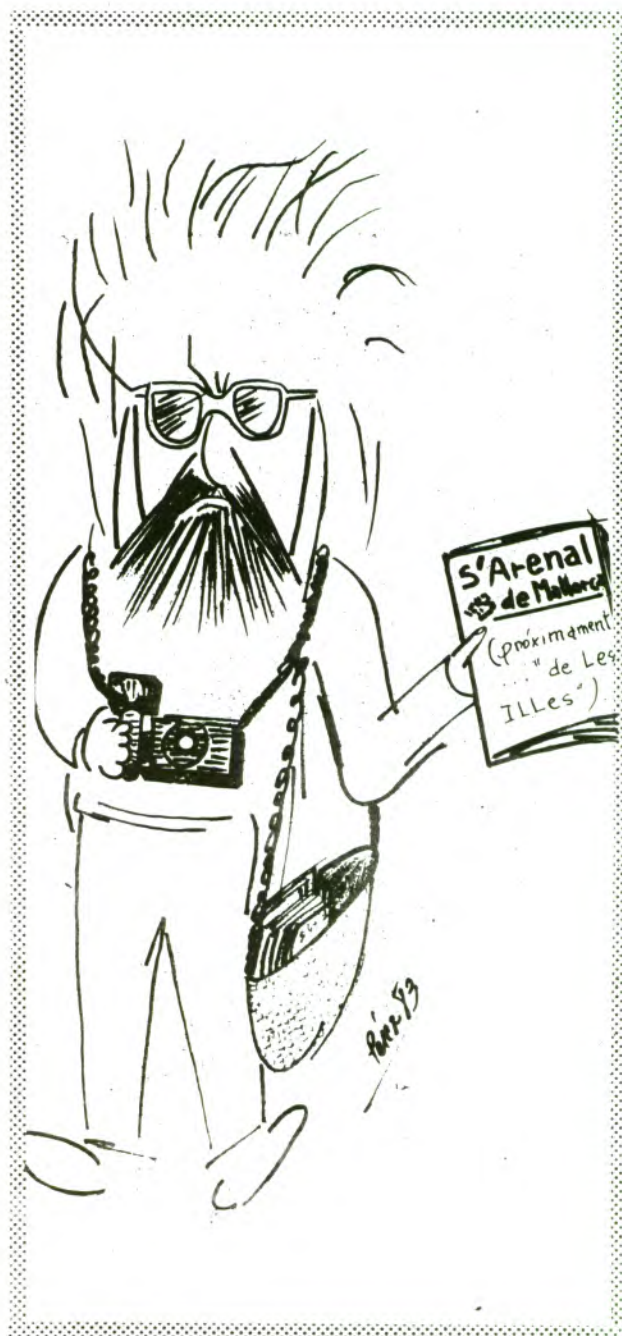
Una revista que avui compleix deu anys. A l'article editorial del número zero, dèiem que la llengua catalana seria defensada des de les planes d'aquesta revista i en ella seria escrita cada una de les seves planes. Això, a causa de l'amor que teníem per la nostra llengua i a la persecució sistemàtica de què era objecte per parts dels forasters arenalers. La defensa de la nostra llengua ens ha costat el patir insults i amenaces, ens han cremat el cotxe en una ocasió i ens han romput els vidres de les portes

en una altra. Nosaltres, però, hem continuat i avui, tant els nostres conciutadans com la gent d'altres pobles, admiren i respecten la nostra feina. Hem passat les fronteres dels nostres municipis i hem publicat extraordinaris a Manacor i a Inca. La majoria de les barriades de Ciutat han rebut la visita de S'ARENAL DE MALLORCA. La majoria de ciutadans han trobat la nostra publicació dins la seva bústia o dins la seva persiana. "Los locos reparten panfletos", ha comentat el Puput de Cresta Molla a la secció Discorsi. A partir d'aquest número, doblam el tiratge a fi de poder repartir diaris arreu de Mallorca. S'ARENAL DE MALLORCA a partir d'ara, no es la publicació de la comarca de s'Arenal, és la publicació independent de les illes Balears com va vaticinar molt encertadament el nostre dibuixant Peris.

L'èxit esclatant de S'ARENAL DE MALLORCA és degut a la nostra caparrudesa, però sobretot al suport d'intel·lectuals i periodistes balears com Jaume Sastre, Bernat Joan i Mari, Manolo Manjon, Climent Garau i Salva, Bartomeu Martí i Florit... la majoria d'ells entraren a col·laborar a aquesta revista després de la cremada del repetidor de TV3 per part del puta foraster Caime Martorell. De llavors ençà hem quasi doblat el número de subscriptors i també el d'anunciants.

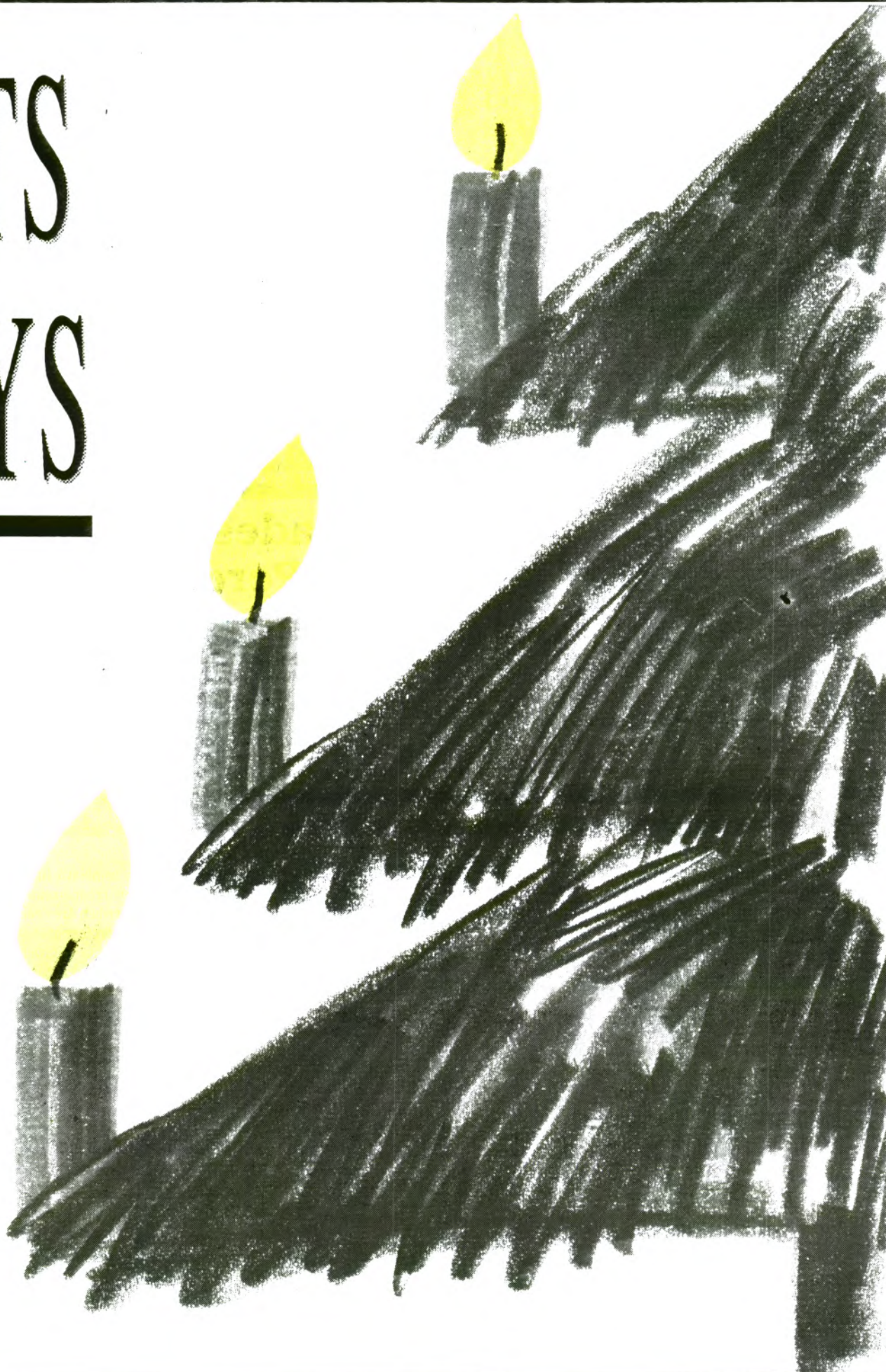
Aquesta és la petita història, incompleta, de S'ARENAL DE MALLORCA. Els qui en vulguin saber més, hauran de consultar la nostra hemeroteca.

Mateu Joan i Florit
director de S'ARENAL DE MALLORCA

L'any 83 el nostre dibuixant Peris predia que el nostre periòdic seria de les Illes Balears

MOLTS D'ANYS

**CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS
GOVERN BALEAR**

Sa glosa D'EN PERE GIL BON NADAL

I FELIC ANY NOU

Com que us tenc a la memori,
amb mots de suaus murmuris
us envii els meus auguris
amb glosa gratulatori':

Pau, salut i benaurança
amb molta de sort feliç
i que aquest món, patalis,
recobri prest la templança.

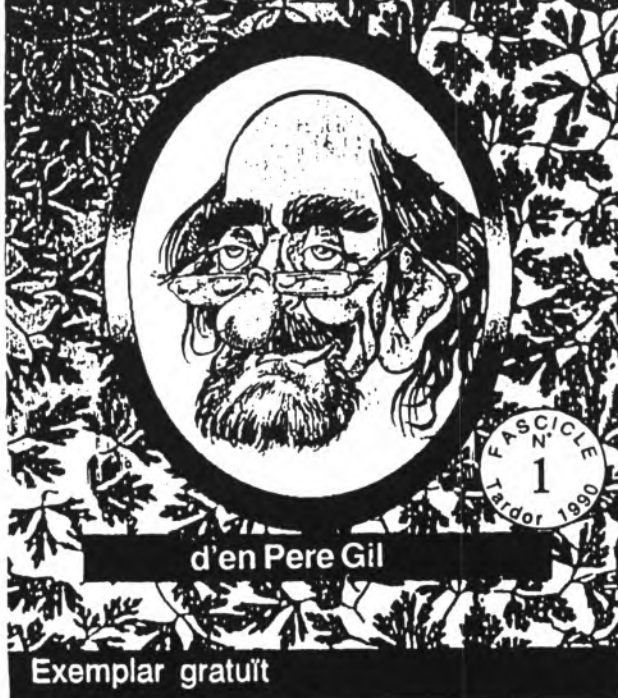
De ma modesta collita
usen compartesc un brot
del meu cor que, sense grop,
us desitja llarga vida.

Ben de cor,
amb una abraçada de'n

Pere Gil
desembre 1990

PLAQUETES DE GLOSES

Editades les gloses d'en Pere Gil

Ha aparegut amb el nom de "plaguets de gloses", el primer fascicle del recull de gloses del més famós glosador del país, en Pere Gil. La plagueta té unes mides de 38 X 30 cm, el tiratge és de 10.000 exemplars, que seran repartits gratuïtament per les tres entitats que s'hi anuncien. La idea és fer-ne una col·lecció, amb una enquadernació de luxe, i funcionar a través de subscripcions. Els interessats poden dirigir-vos a l'Associació d'Amics de la Glosa, edifici Torremar al Passeig Marítim, número 44 de Ciutat.

Nadala sense nom

Dalt la cova de Betlem
un estel lluent s'hi posa
per escampar la nova
que ja és nat
el Sant Minyó.
I mentre l'estel brillant
s'estén pels turons i planes
al cel un estol d'àngels
canten son futur esdevenidor.

A poc a poc les persones
humils i riques de cor
a la cova es presenten
per l'Infant adorar-lo,
uns li porten aviram,
d'altres mel i mató.

Mes quan semblava finit
tan gloriós reconeixement
d'Orient arriben tres reis
màgics de professió:
l'un és ros com la civada,
com la neu és el segon,
el tercer de pell morena
negre com un carbó.

Els tres li porten presents
mentre fan l'adoració,
en Baltasar li porta mirra,
en Gaspar el vesteix d'or
i en Melcior li duu els encens
perquè faci bona olor.
Mentre del cel se sent
els cants d'un angelical cor:
Déu és nat allí a la terra,
glòria al Sant Nadó!

En Vicenç de Son Rapinya

Cançó d'amor

(Dedicada a Macià Manera i Roscar, tancat a la presó de Carabanchel fa quasi dos anys.)

T'estim cada vegada que amb la meva bossa
vaig cap a l'autobús.
T'estim en aquest llarg viatge
sense poder dormir.
T'estim quan prenc cafè en un poble
que no és el meu.
T'estim quan veig els murs grisos
i em donen el número.

T'estim en el moment d'ensenyar el carnet
i mentre em registren.
T'estim quan esper asseguda
en els dos metres quadrats.
T'estim quan apareixes i m'ho dius tot
amb els ulls plorosos.
T'estim quan en lloc d'acaronar la teva mà
toc el vidre gruixat que ens separa.

Estim cada un dels cinquanta minuts
que dura la visita.
Quan el renou del pany em recorda
que un altre mes haurà de passar
per poder tornar-te a veure.
Podria escriure un altre tipus de cançó,
però preferesc estar cansada.
I la paraula, la que no et cansa escoltar,
te la tornaré a dir mil vegades.

En tornar, tan aviat agaf un llibre,
em qued adormida.
I tot d'una començ a somniar en tu.
I en el somni t'estim, preciós,
com una poesia d'en Pere Quart,
com una narració emmotlada per Pedroló,
com una melodia de la Dharma,
com una cançó d'en Llach.
T'estim.

(Basada en la cançó "Maite zaitu" de NEGU GORRIAK)
M.R.M.

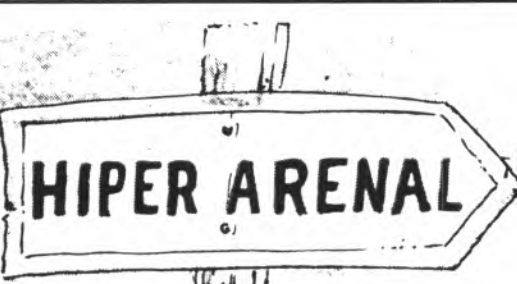
UNA DE CONDON

Ja no venc una granera
ni trob fembre per lligar;
per acabar sa carrera
m'hauré de fer ermità.

El que me toca es collons
és aguantar sa campanya
que es fa per tota Espanya
perquè emprem es condons.

Ja m'ho diu en Pep Peretons:
"Prova d'omplir-los
de pasta de botifarrons".

Armeria CLAR
Escopetes de caça, articles de
pesca i material esportiu
Carrer de l'Exèrcit Espanyol, 5
Tlf.: 263896
S'ARENAL DE MALLORCA

EL SUPERMERCAT MÉS GRAN

S'ARENAL
DE MALLORCA

AV. NACIONAL
C/ CIUTAT DE TOKIO
C/ TRASIMEN

**SPORT
STUDIO
GIMNÀS**

SANT CRISTOFOL, 104
TEL. 26 46 83 - S'ARENAL

boutique
HORTENSIA

Maria Rosselló

Miramar, 22 - Tel. 264380 - EL ARENAL (Mallorca)
Particular: Tel. 269205

CLUB NAUTIC EL ARENAL

El Arenal • Mallorca •

Molts d'Anys

Llucmajor

Inauguració del centre de formació de pilots aeris

Un simulador de vol fa els mateixos moviments que un avió.

El passat dia 12 de desembre s'inaugurà el centre de formació de pilots de Llucmajor. Els constructors del complex de simuladors de vol, Taylor Woodrow International Ltd., lliurà les claus de l'edifici als propietaris, la companyia British Caledonian.

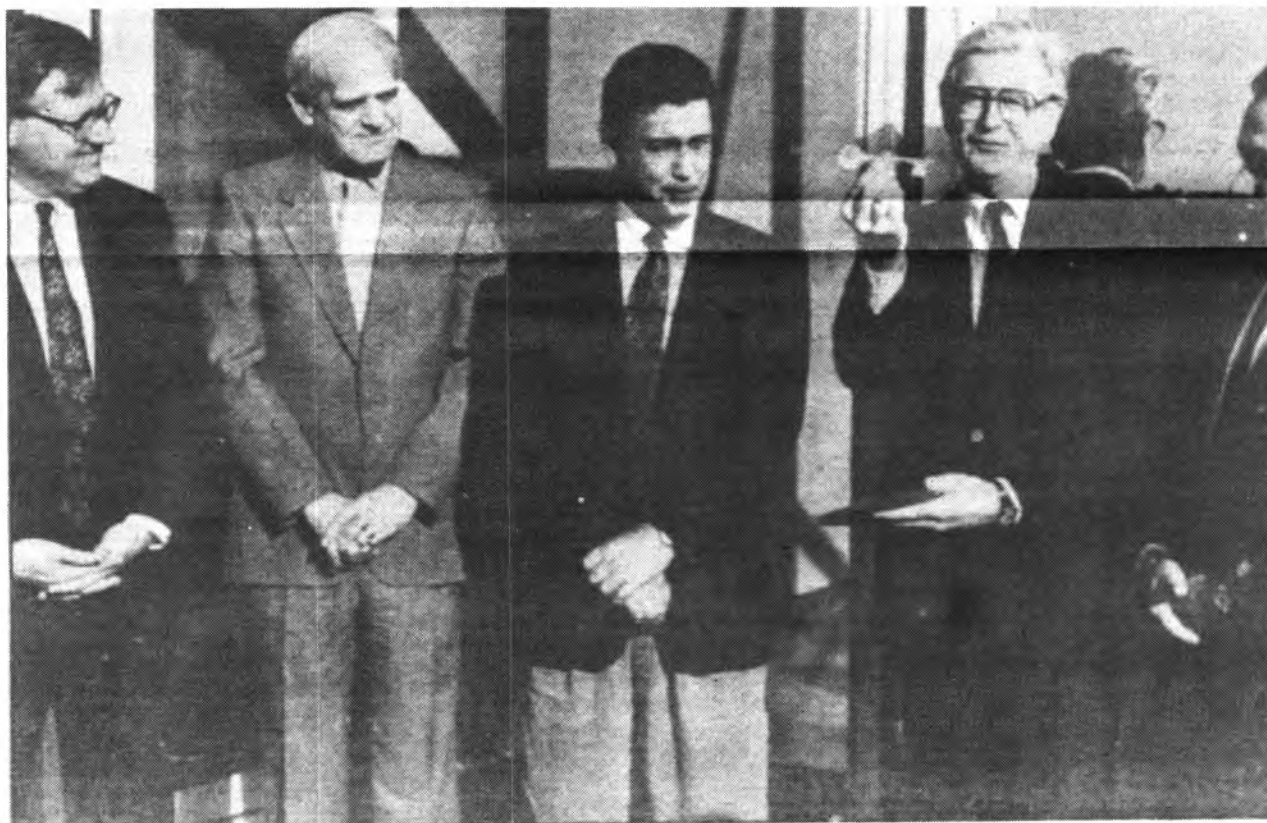
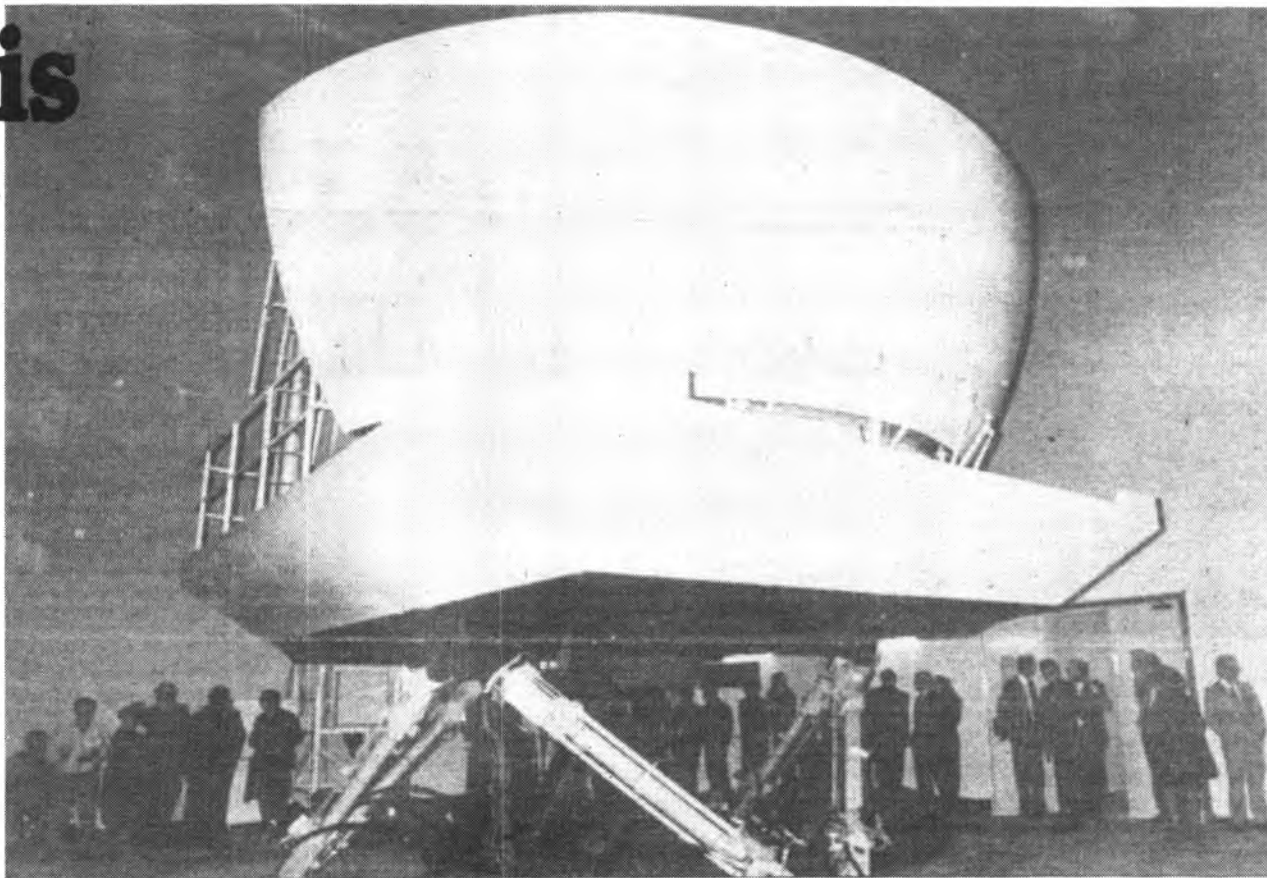
El centre de simuladors de vol té un pressupost d'uns vint mil milions de pessetes i ja té instal·lat un primer simulador Boeing 737/300 amb sistema EFIS el qual, actualment, està en període de proves i es preveu que entri en funcionament el proper mes de març.

El centre compta amb quatre naus, una per a cada simulador de vol que correspon a un tipus d'avió diferent. Els dos primers seran el Boeing 737/300 que hem esmentat abans i un Boeing 757/200, que són els tipus d'avions més comuns a totes les companyies aèries del món. Cada simulador costa prop de mil quatre-cents milions de pessetes.

David Kemp, de la British Caledonian, expressà la seva satisfacció pel nou edifici i perquè

s'acompliren els terminis previstos. Així mateix, manifestà que s'intentarà que el màxim de personal sigui de nacionalitat espanyola (el nombre de persones que hi faran feina serà d'entre trenta i cinquanta persones en plantilla). Així mateix, digué que aquest centre serà positiu per a Mallorca, ja que servirà per diversificar el turisme i al mateix temps enfortirà les condicions d'ensinistrament de les tripulacions de les companyies aèries, ja que vendran de tot el món.

El conseller d'Indústria, Gaspar Oliver, també va ser present en l'acte, en representació de la comunitat autònoma. El conseller recordà els convenis signats per la British Caledonian amb el Govern pels quals la Comunitat Autònoma donava els terrenys, situats al polígon industrial de Llucmajor. Per acabar, David Kemp manifestà que una de les parts del conveni subscrit per la British Caledonian amb el Govern contempla la inclusió del complex de simulació de vol dins d'un futur parc tecnològic de Mallorca.

Aquest és el moment de l'entrega de l'edifici.

Es saig d'Algaida

Una d'ous i de caragols

Els caragols són animals hermafrodites. La qual cosa vol dir que cada individu té els òrgans dels dos sexes; que és a la vegada mascle i femella, vaja. Més o menys això deia el meu llibre de ciències naturals. Record que aquesta era una de tantes coses de què em va informar l'escola, sense entendre-les gens ni mica. Els caragols, pobres, em feien llàstima: me'ls imaginava amagats per qualsevol racó fent-s'ho ells tot solets, condemnats a les seves limitacions biològiques. I així com anaren passant els anys, res més vaig aprendre sobre aquests animals, sinó és d'assaborir-los ben cuinats i acompanyats de bons allioli i tassó de vi.

Fins que la lectura del deliciós llibre "Ocells, bèsties i parents", de Gerald Durrell, m'ha fet veure quant equivocada estava respecte de les possibili-

tats dels caragols. Allà, el naturalista Durrell hi descriu una apassionada aventura amorosa entre dos caragols, la qual tengué oportunitat de contemplar després d'una tempesta estiuenca: "D'un cantó, i gairebé simultàniament de la banda de l'altre caragol, va sortir disparat allò que resultaren ser dos dards blancs, fràgils i petits, cada un fermat amb un filet blanc i subtil. El dard d'un dels caragols va foradar el flanc de l'altre i desaparegué, alhora que el dard del segon caragol li feia el mateix al primer. Així, doncs, s'estaven allí costat per costat, fermats l'un a l'altre pels dos filets blancs... Els fils es van anar escurçant lentament més i més fins que van ajuntar els dos caragols". I l'operació va durar més de quinze minuts: evidentment, el temps de duració de l'acte amorós no és proporcional al tamany de les bèsties.

Compreneu que hagi canviat per complet d'opinió sobre els caragols? Són a la vegada mascle i femella, però tenen la capacitat de seduir altres caragols, i per tant de disfrutar del plaer de la doble sensació. La paraula "hermafrodita" ja no sona tan malament. Més encara: el sentiment de llàstima ha estat substituït pel d'admiració i d'enveja. I com fa Durrell, em deman per què la naturalesa és tan injusta amb la raça humana i no ens ha donat la mateixa facultat que als caragols. És clar que si així fos, hauríem de pondre ous, com ells. Subtils i insignificant, si la comparem amb els avantatges abans esmentats.

Tennis Arenal *Esport Centre*

Amb motiu del desè aniversari de la publicació S'ARENAL DE MALLORCA, la Família Canals-Morro s'uneix a la grata efemèride.

També els ofereix l'ús i servicis del TENNIS S'ARENAL.

Tennis s'Arenal - Son Verí GIMNÀS

**PHISICAL TRAINING
ARTS MARCIAIS
AEROBIC MANTENIMENT
RITMICA - JAZZ**

INSCRIPCIONS telèfons 26 38 34 - 26 31 12

GABINET MÈDIC

I també:

**SQUASH - TENNIS - BADMINTON - BOWLING - PADDLE TEN-
NIS - SPAK - SAUNA - MESSAGES - PISCINES - MINIGOLF -
PETANCA - PARC INFANTIL - BAR - GRAELLA - PROSHOP**

Aprofitam l'oportunitat per recordar als nostres clients i amics que, a partir del dia 8 de gener de 1991, continuarem am el BALL DE SALÓ.

MOLTS D'ANYS

Carrer de Costa i Llobera, 1. Telex: 69103 AGOP - SON VERI DE S'ARENAL

Mossegades

-84-

Fotre de betzols! La cosa salta als ulls: els catalans ens trobam capficats en un cercle viciós mal de rompre i la troca està tan embolicada que sembla difícil d'esclarir. Així i tot, que ningú nat del món no dubti que ens en sortirem victoriosos perquè aquesta vegada ens disposam a plantejar correctament els problemes, això és, sense subterfugis ni concessions. Ara més que mai, cal anar tot dret a l'anàlisi de les causes últimes. L'independentisme triomfarà perquè així ho exigeixen raons socio-econòmiques i històriques profundes, més profundes i inexorables -de fet- que la mateixa voluntat d'independència d'alguns dels afectats: "Madrid no s'asabenta de res. I ho dic amb serenitat. No és una crítica fàcil. És un tema, que per a ells és de província, sense major transcendència. Però és que, a més, es corre el perill d'assumir aquesta situació com a inevitable. Això em subleva. S'ha de donar un cop de timó, i aquest cop de timó l'ha de donar el conjunt de la societat. El que passa és que estan tan insensibilitzats el col·lectiu com els dirigents" (1). Ja ho he dit cent mil vegades: a tothora, a tot lloc, en públic, per escrit, a viva veu dins conferències, en converses informals, damunt pasquins, per telèfon i per fax, a la fresca, en fred i en calent, dins debats i taules rodones etc. etc. Seguit-seguit, estrebada ve, estrebada va, he afirmat que "Els catalans no hem d'aspirar a la comprensió del colonitzador, sinó que hem de cercar la imprescindible unió interna de la tribu que permeti plantar-li cara i conquerir la independència. Vulguem o no, tanmateix el racisme i el separatisme, contràriament al que molts pensen, és patrimoni del colonitzador i no del colonitzat" (2), "Entenguem-ho d'una vegada: quan un negre s'emblanquina, l'home blanc el tracta amb menyspreu i és objecte de ridiculització. Quan un català vol ésser espanyol, a Madrid o l'ignoren o se'n foten d'ell. L'única sortida de l'esclau és l'afirmació orgullosa de la seva personalitat que no s'entén si no va acompanyada de l'emancipació, és a dir, de la independència" (3).

Aquí i arreu del món, la història confirma que la metròpoli sempre menysprea les colònies i les tracta amb desdeny. De la mateixa manera, ara i adès, es pot verificar que en totes les races colonitzades del món es donen idèntics comportaments. Si agafam com a exemple, les relacions entre Espanya i Amèrica, l'escriptor mexicà Octavio Paz ha dit la pot: "Si hi ha un poble ignorant d'Amèrica, aqueix és el poble espanyol. És molt curiós que no hi hagi ni un sol assaig modern espanyol sobre Mesoamèrica. Tots els estudis són nord-americans, francesos o mexicans. Aquí va venir Cernuda, Bergamín i d'altres grans escriptors espanyols,

però mai no se'ls va ocórrer ocupar-se de la realitat mexicana. Perquè els espanyols descobrissin Borges, aquest va haver de passar per França o per Anglaterra" (4). Un dels pocs autors espanyols que ha donat la raó a Paz, ha estat Alberto Cardín qui, en un article titulat *La ignorància d'Espanya respecte a Amèrica*, ha afirmat: "Amèrica, des del mateix instant de la conquesta, però molt abans que aquesta s'assentàs i es confirmàs en el mestissatge, sembla ésser el punt cec de la consciència peninsular: els herois indígenes són desconeguts, els conquistadors vergonyosament menyspreats (començant per Cortés, que no va merèixer ni una mala comèdia de Lope), i les cròniques (l'única "literatura" americana fins a la independència) constantment lliurades a allò que Marx anomenava la "implacable crítica de la carcoma" (5).

La metròpoli, doncs, per definició viu capficada en si mateixa i passa de llis per davant tot quant succeix més enllà dels seus límits més estrictes. Això és vàlid tant per a les relacions entre Portugal i Brasil, Anglaterra i la Índia o Espanya i els Països Catalans. Enguany mateix, l'escriptor brasiler, Jorge Amado, ha dit: "Jo no

em sento llatinoamericà, em sento un brasiler lligat a Europa, especialment a la península Ibèrica i a França, també a l'Àfrica negra. (...) Aquest mestissatge singular, fa segons Amado, que un brasiler es trobi com a casa seva als països africans colonitzats per Portugal, cosa que no passa exactament amb la metròpoli" (6). Amado ens ha donat una gran satisfacció perquè amb aquests mots acaba de confirmar una teoria que ja fa molt temps ens rondava per dins el cap i és la següent: el boom editorial de novel·la sudamericana en llengua espanyola durant els anys seixanta va succeir a Barcelona (Editorial Seix-Barral) i no a Madrid per la raó que escriptors com Vargas Llosa, García Márquez, Alejo Carpentier, Julio Cortázar, Haroldo Conti etc. es trobaven més còmodes i eren més ben acollits als Països Catalans colonitzats per Espanya que no a la metròpoli. Sobre aquest punt, Joaquín Marco ha escrit: "Des de Barcelona, l'editorial Seix-Barral, de la mà de Carlos Barral, inicia la promoció de la novel·la nova, amb un premi ressonant: "La ciudad y los perros" (1962), de Mario Vargas Llosa. En els esforços de promoció interna destaca també la figura de l'agent literària barcelonina Carmen Balcells. Altres dades vindrien a aclarir la condició socioliterària del fenomen" (7). Barral, tot i ésser un català que va morir sense haver descobert que era un simple i vulgar colonitzat, va admetre que Madrid era una societat literària jerarquitzada i instal·lada que vivia al marge d'interessar-se realment per la producció cultural de les colònies: "La societat literària espanyola, sobretot la madrilenya, també present o més bé representada en aquest sistema de rodes giratòries que s'havia anat encadenant, era totalment una altra cosa. Era una societat afortunadament molt jerarquitzada en la qual els clàssics vius o els escriptors cèlebres, inclosos els qui suposaven tenir una carrera assegurada, quedaven exclosos de la possibilitat de descobriment, estaven exclosos" (8).

Com hem comprovat, doncs, el colonitzador necessita i menysprea, alhora, el colonitzat. Per un vent, viu damunt les espatlles de la colònia però, per un altre, la fidelitat enfinsosa de l'esclau que l'imita i l'adula sense reserves ni condicions li inspira fàstic. L'home blanc, propietari de la plantació de cacauets desitja la docilitat del serf de la gleba, aquesta submissió, però, és al mateix temps una nota infamant dins l'escala de valors socialment reconeguda per la civilització occidental. Ja se sap: amb les herbes molles tothom s'hi torça el cul. Paradoxalment, a força d'ésser dòcil, el negret emblanquinat s'estavella contra la incomprensió i el menyspreu del tirà que l'opprimeix. Si aplicam el que acabam de dir, al camp de l'escriptura, podem constatar que els catalans que escriuen en espanyol no per això són redimits d'ésser mal vists i postergats. La cosa no és precisament nova, ni de prop fer-hi. Joan Alcover ja va viure l'esqueix de voler i no poder. Tot i que el tema és complex i d'un abast inimaginable, es fa necessari un estudi més ampli. En qualsevol cas, tots els exemples històrics que a continuació citarem tenen en comú idèntic tret: la moneia, per bé que la vesteixin, mai no deixa d'ésser una moneia! Aquesta és una lliçó pendent que al conjunt del poble català encara no ha après però que, segurament mai fins avui, no s'havia exposat en mots tan cruus i llampants.

JOAN ALCOVER I MASPONS (Palma 1854-1926) respon al motlle típic de la burgesia indígena d'ultramar que viu amb la quimera d'emblanquinar-se i fer-se un nom a la metròpoli. Llicenciat en dret, va ingressar aviat a l'administració colonial de justícia. Primer va ésser relator, després secretari de l'Audiència Provincial, més tard elegit regidor de l'Ajuntament de Palma i finalment diputat provincial pel partit d'Antoni Maura. De Joan Alcover, es pot afirmar el mateix que Fanon va dir dels indígenes del Caribe: "el negre antillà serà tant més blanc, és a dir, s'assemblarà tant més al veritable home, quant més i millor faci seva la llengua francesa" (9), "El colonitzat escaparà tant més i millor de la selva quant més i millor faci seus els valors culturals de la metròpoli" (10), "Dur vestits europeus o pedaços a l'última moda, adoptar les coses que usa l'europeu, les formes exteriors d'urbanitat, adornar el llenguatge indígena amb expressions europees, usar frases

ampulloses quan parlen o escriuen en una llengua europea, tot ho intenten per aconseguir sentir-se en igualtat respecte de l'europeu i el seu mode d'existència" (11).

Durant anys i anys, Alcover va voler ésser un poeta espanyol i fer-se amb un prestigi dins els cercles exclusivistes i il·lustrats de Madrid. Els quatre llibres de poemes que va publicar en foraster, en són una prova fefaent: *Poesías* (1887), *Nuevas poesías* (1892), *Poemas y armonías* i *Meteoros* (1901). Per tal d'aconseguir el seu objectiu, Alcover ho va intentar gairebé tot: camuflar els orígens, rebutjar la llengua autòctona, dissimular l'accent, imitar pulcrament les modes que triomfaven a la metròpoli, untar les corriaes, enviar cartes, cercar padrins, humiliar-se, contenir l'orgull, empolvorar-se la pell, etc. etc. I quin va ésser el resultat?

Doncs bé, en carta privada a Joan-Lluís estelrich, l'any 1899, Alcover, s'esplaiava de la següent manera: "decididament no ens entenem amb aqueixos senyors de per ací (Madrid). No estic tan lluny (prepara't perquè la notícia és un petard) de renunciar al castellà i capficar-me en la literatura indígena. Crec que l'últim tomet valia la pena que s'hi fixassin per dir-me com a mínim si els agradava o no; idè res, ni això" (12). Mig any després, continuava insistint: "¿quin procediment s'ha de seguir per col·locar-se en fila com aquests poetets que aconsegueixen ficar-se per la porta de la publicitat? ¿És que, encara que en tinguem, fa falta tenir bo? ¿És que no hi ha ningú que es presti a fer-nos de valedors per a una cosa tan minúscula com és la publicació d'un opuscle de versos? Doncs si això fos així, la conseqüència lògica seria la ja sabuda puntada de peu a Madrid i a tot allò madrileny, que els catalanistes recomanen, ja que el que feim tu i jo, és a dir, saturar-nos de castellà, conrar-lo amb amor, sentir-lo intensament, i contribuir així pacientment al fet que es consolidi la fusió de l'esperit de la nostra terra amb l'esperit ampli i castissant espanyol... és fer el colló" (13).

JUAN MARSE i CARBO (Barcelona 1933), escriptor català en llengua espanyola, autor de títols com *Últimas tardes con Teresa* (1965) o *La amante bilingüe* (1990) etc., és un individu a qui escauen les paraules de Fanon: "tan sols una interpretació psicoanalítica del problema negre pot revelar les anormalitats afectives de l'edifici dels complexos" (14). A continuació us oferesc unes declaracions seves on es posa de manifest, un cop més, la profunda diàrrera mental, el caos, el malestar, la frustració, l'aïllament, el fracàs, l'alteració de personalitat, el desgavell i la demència del negre emblanquinat: "Jo tinc amb Catalunya una relació sentimental de rebuig i d'atracció al mateix temps, és a dir, una relació esquizofrènica. Catalunya i jo som sentimentalment i culturalment esquizofrènics. (...) A mi em rebenten tots els nacionalismes, qualssevol que siguin i del color que siguin. És igual si és espanyol, xinès, català o de la coximbamba. Me la bufen tots. (...) en el nacionalisme, tots conflueixen i tots la caguen: socialistes, convergents, independentistes. En el terreny de la cultura el nacionalisme és per a molts una coartada de la qual en treuen profit. (...) Em consider un escriptor català que escriu en llengua castellana. (...) A mi sempre m'ha agradat estar enmig, ésser un francirador. Si no estic condicionat a ningú puc disparar contra tots. Si m'interessa cagar-me en Madrid ho faig, i si em cag en Barcelona, també" (15). "Quan jo vaig intentar escriure, la frase em sortia totalment en castellà, i és molt senzill, jo sóc un producte del franquisme en aquest sentit, de la cultura oficial franquista. (...) No sóc evidentment un escriptor català perquè no hi escric, però tampoc no acabo de ser un escriptor castellà o espanyol en la mesura que la realitat de la qual parlo en totes les meves novel·les és tan catalana que no pot ser-ho més" (16), "No m'interessa una fava el tema de l'autodeterminació. Als nacionalismes me'ls pas pel cul a més del color que siguin" (17). Com acabam de contrastar, doncs, "En el negre hi ha una exacerbació afectiva, una ràbia de sentir-se petit, una incapacitat per a tota comunió humana que el confinen a una insularitat intolerable" (18).

Mossegades

...

JUAN GOYTISOLO i GAY (Barcelona 1931). L'autor de *Señas de identidad* (1966), s'ha sentit tan "fora de lloc" a Barcelona o a Madrid, que ha acabat espitxant-se al Marroc, això després d'haver viscut durant anys a París: "Catalans a Madrid i castellans a Barcelona, la nostra ubicació és ambigua i contradictòria amenaçada d'ostracisme per les dues bandes" (19).

MANUEL VAZQUEZ MONTALBAN (Barcelona 1939) constitueix una nova manifestació del menyspreu de la metròpoli. Aquest crioll, fill de colonitzadors espanyols, tot i ja haver nascut a Catalunya, es manté fidel a la intenció genocida i exterminadora dels conquistadors. Membre del comitè central del PSUC durant un temps, autor d'obres com *Manifiesto subnormal* (1970) o *Los mares del sur* (1979) etc., al màxim que ha arribat és a mirar amb condescendència i amb aire de perdonavides el problema català. És, en definitiva, l'equivalent al comunista rus invasor de Lituània. Doncs bé, els criolls tampoc no se n'escapen del rebufo de la metròpoli: "És cert que a Madrid hi ha una gran incomprensió respecte a nosaltres. (...) ens veuen com a usurpadors d'un panorama literari que de fet pertany a l'Espanya de veritat i al castellà de veritat que és el de Valladolid, Burgos i Madrid" (20).

EDUARDO MENDOZA i GARRIGA (Barcelona 1943), autor de *La verdad sobre el caso Savolta* (1975) o *La ciudad de los prodigios* (1986), ha comprovat per si mateix que escriure en espanyol no és garantia per deixar-se de sentir estrany enfront de l'agressor estranger: "¿Et consideres un escriptor català o castellà? -Català, sens dubte. Això a més a més és evident quan surt de Catalunya. Quan vaig, per exemple, a Valladolid, em sent estrany, en el sentit d'estrany: un home provinent d'una altra cultura, d'altres àmbits" (21).

FELIX DE AZUA (Barcelona 1944), autor d'obres com *Historia de un idiota* o *Diario de un hombre humillado*, és el típic nin piho de províncies postmodern que si bé es pensa que ja ho ha vist tot en aquest món, encara no ha descobert els efectes letals de la colonització que l'estabornixen en tota la seva vastitud: "El partit socialista de Madrid mai no ha comprès res del que passa aquí i mai ha ajudat als millors elements del socialisme a Catalunya, més bé s'ha dedicat a posar barres a les rodes, i per altra part, la capacitat de resposta dels socialistes catalans està per enterra. (...) Una de les coses que més em sorprenen de Madrid és comprovar que és vera que allà ningú no en fot ni brot, sens dubte perquè és divertit viure el poder des de la pràctica. A Madrid, fins i tot els qui estan exclosos del poder ho viuen, de tal manera que ja ningú no fa res. El ressorgiment cultural que semblava que s'estava produint ha acabat en simples converses de cafè, perquè la gent no té temps per fer res que no sigui conversar sobre el pròxim que publicaran o estrenaran, o el pròxim sobre el que discutiran. (...) el que s'entén com a literatura espanyola, cosa que crea confusions, és estrictament i dictatorialment controlada pel fascisme castellà. Quan ens acusen a Marsé, a Mendoza, a Vázquez Montalbán o a mi mateix d'escriure en un castellà dolent no es comprèn que el que nosaltres escrivim no és castellà sinó català-espanyol, que està en la mateixa relació que el bolivià-espanyol" (22). "El poder central sempre considerarà que Juan Marsé, Jaime Gil de Biedma, Vázquez Montalbán són catalans i allà que s'ho facin com vulguin, i el Poder català, amb tota la raó del món, no pot fer ús d'aquesta gent, no els pertany. Marginació, marginació, marginació. Aqueixa és la paraula" (23).

GUILLEM DIAZ-PLAJA i CONTESTI (Manresa 1909 - Barcelona 1984), va ésser un escriptor de colònies autor de més d'un centenar de títols en llengua espanyola: assaig, història literària, biografia, viatges,

poesia, llibres de text etc. L'actitud de Díaz-Plaja està resumida en el títol d'un sol article: *Amar a España en catalán*. És evident, doncs, que ell va estimar España una cosa de no dir, però, com va pagar Espanya aquest amor desmesurat i fidel al llarg dels anys? Al *Nuevo diálogo de las lenguas* datat l'any 1976, podem llegir el següent diàleg: "Nemoroso: - El fet és aquest: cada un dels escriptors catalans que s'expressa en castellà, ho fa a conseqüència d'una "decisió", en la qual s'enfronta als col·legues intransigents que li retreuen a la cara l'abandonament de la llengua vernacle. ¿S'ha pres mai consciència d'això, fora de Catalunya? ¿S'ha agraït?

Salici: - Em sembla que no" (24).

JOAN MANUEL SERRAT (Barcelona 1943). El negre és apreciat per l'home blanc segons el grau d'assimilació i d'emblanquinament. Així i tot, el colonitzador mai no està satisfet del tot, sempre hi troba quelcom a dir, seguit-seguit hi ha un punt de desconfiança que el porta a agafar les coses pel cap que crema més i és llavors quan surt l'improperi racista: *¡Que bien hueles, parece mentira que seas negro!* Un negre mai no és del tot respectable als ulls d'un home blanc, de la mateixa manera que un català mai no és prou digne de confiança als ulls d'un espanyol. Joan Manuel Serrat, pel fet d'ésser un negret que fa la bona a l'home blanc i per això tant li és cantar en català o en espanyol, musicalar Salvat Papasseit o Antonio Machado, és un exemple il·lustratiu de tot quant acabam de dir: "De la mateixa manera que molts cantants catalans, Joan Manuel Serrat ha comprès la necessitat de compaginar en la seva carrera el català amb l'idioma espanyol, i a pesar d'haver intentat resoldre-ho el millor que ha pogut, pensa que els fills són més transigents que els propis pares i que al fons no li importa que qualseu li cridi que "cante en cristiano", perquè "sempre n'hi ha un milenar que es giren i silencien aquell individu". Malgrat tot això, el que no suporta és que li diguin "que simpático eres, parece mentira que seas catalán" (25).

JAUME SISA (Barcelona 1948) és un músic i cantant representatiu dels anys setanta amb discs com *Qual-sevol nit pot sortir el sol* (1975), *Galeta galàctica* (1976) etc. L'any 1979 inicià una reeixida col·laboració amb el grup teatral Dagoll-Dagom per al qual compongué la música dels espectacles *Antaviana* i *Nit de Sant Joan* (1981). L'any 1986, embadalit per la pressió dels enganyabados de la "movida mierdalena", va experimentar una crisi aguda de personalitat que el va portar a canviar d'estil, de nom, de llengua, de ciutat i començà a cantar en espanyol amb el nom artístic de Ricardo Solfa. Jaume Sisa, talment un negret del tròpic, torna ésser un exemple de ment escindida o partida, és a dir, d'esquizofrènia catatònica pròpia dels grups socials sotmesos a una pressió intensa de despersonalització i d'aculturació: "A la Martinica, en efecte és habitual somiar en una forma de salvació que consisteix de blanquejar-se màgicament" (26) Amb dos anys d'estar a Madrid, emperò, ja n'hi va haver prou perquè s'adonés de l'estafa. L'any 1988, en una rar accés de sinceritat, tot amargat, deprimat i esfondrat, va declarar públicament: Madrid "és una ciutat una mica inexistente, és una ciutat que no existeix, no hi ha res, no és res. Hi ha una voluntat, però no hi ha res. Això és un palau i quatre barraques. (...) Això és una ciutat plena de despatxos i de bars. (...) Ministres i funcionaris i captaires. (...) Des d'aquí l'únic lloc on pots anar és a Sudamèrica. Això només mira cap a Sudamèrica, no hi ha cap altre lloc. Sudamèrica és el mercat natural. És molt trist, però és així. (...) Barcelona és una ciutat preciosa. A mi m'agrada molt més des que no hi sóc" (27).

La indiferència, la desconfiança, el racisme i el desdeny de la metròpoli, afecta el conjunt de la societat indígena: artistes, escriptors, polítics, intel·lectuals, esportistes, etc. Posats a investigar amb més temps i mitjans, podríem aportar una llista esclafadora d'exemples. Vet-ne ací, dos de petits, però també significatius: GABRIEL CANELLAS, President de Balears, va sortir fotografiat vora Hernández Mancha al diari *El País* amb el següent peu de foto: "Hernández Mancha, vora un altre dirigent d'AP, durant la reunió" (28), la qual cosa indica que per a la premsa de Madrid Canellas és un perfecte desconegut; JOSE BORREL, secretari

d'estat d'Hisenda espanyola, natural de Poble de Segur (Lleida), és el cas de l'indígena que ha pujat escalafons dins l'administració colonial. El fet és que, a hores d'ara, no sap parlar pràcticament català i passa per ser uns de les persones més odiades de tot l'Estat atès que representa la cara més sòrdida i repressiva de la política fiscal. Doncs bé, aquest desgraciat, una titella autèntica en mans d'Espanya, ha de suportar com constantment se li retreu el seu origen català: "este catalán obseso de la fiscalidad" (29) i quan les coses s'embruten per al Govern del PSOE en ple, com ha estat el cas de la crisi recent del cadastre, és sacrificat immediatament com a boc expiatori on el populatxo pugui descarregar la ira acumulada contra Hisenda. Vegeu com a exemple, titulars com "Presiones del PSOE y del Gobierno para que José Borrell no continúe en su cargo" (30); etc. etc.

EN FI! Res de tot això, que hem dit i hem demostrat, no és nou. L'any 1916, Mn. Antoni Mª Alcover, un home de combat, català de Mallorca com pocs n'hi ha hagut, va escriure uns mots ben vitencs que, ells tots sols, haurien de bastar per obrir els ulls a tota la púrria d'infeliços emblanquinats que somien triomfar algun dia a Madrid: "En canvi, com ens tracten els castellans, els madrilenys? Quin cas fan els madrilenys dels escriptors mallorquins? En fan cas omís, en prescindeixen, els desprecien. Sabem que en Valera i en Menéndez Pelayo i qualseu altre feien cas den Costa i den Joan Alcover; però allò eren casos aïllats. Sembla que dins una antologia o aplec d'escriptors castellans figura en Costa; però pareix que l'hi posaren per impugnes d'un amic nostre benivolunt." Fora d'aquella antologia, ja on de Castella veureu mai citats ni comptats poetes tan alts en castellà com Mn. Costa i en Joan Alcover? I no parlem dels altres de no tan alta volada! I, sobretot, quin llibre de poeta o prosista, mallorquí, que potoi per Mallorca, s'és publicat a Madrid? ¿Quina edició ha fet cap editor madrileny de cap poeta ni prosador mallorquí que navegui per Mallorca? Quines trenques de fer cas dels mallorquins a Madrid i a Barcelona! Escriviu-hi, mallorquins, en castellà per donar gust als madrilenys, per merèixer-ne el més solemne despreci! ¿Quin cas feren den Quadrado, que casi sempre escrigué en castellà? El que han fet molts de castellans ha estat saquejar-lo tan sols. És el mateix Menéndez Pelayo qui tira en cara això als castellans. ¿Quin cas han fet a Madrid de D. Tomàs Aguiló, que escrigué tan admirablement i tant en castellà? ¿Quin cas han fet els madrilenys de D. Antoni Frates, un escriptor tan notable, tan genial? Hem sentit dir que, com publicava els seus llibres, n'enviava als llibreters de Madrid, i mai pogué aclarir si els hi venien o no els hi venien ni res nat del món. Per això ens fan tanta de compassió els mallorquins que escriuen en castellà... per tenir més lectors. Els senyors d'aquelles terres els peguen el gran porro, no cuidant-se de comprar-los i manco de llegir-los els llibres. Això és la paga que en reben aquells malanats" (31), "la nostra nacionalitat és la catalana; la nostra personalitat, si l'hem de recobrar, no l'esperem de la gent de Madrid, que no ens concediran mai altra categoria que la de provincianos. La nostra personalitat ètnica, si l'hem de recobrar, ha d'ésser amb Catalunya. Allunyar-nos de Catalunya, pretenir refermar la nostra tradició sense Catalunya, és una al·lotada, una ximpleta" (32).

(ADVERTÈNCIA AL LECTOR: Part de les cites emprades en aquest text, concretament les de Joan Alcover, Vázquez Montalbán, Eduardo Mendoza, Félix de Azúa, Díaz-Plaja i Jaume Sisa, formen part de la conferència inèdita *El pixat clar no ha de menester metge*, que havia de pronunciar a Barcelona, dia 10 de setembre de 1988, als actes de les Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya (JERC). La intervenció feixista i policial del moderador de l'acte, Ramon Barnils, que em va interrompre i posteriorment em va expulsar de la sala, vora d'altres membres de *Taller Llundatic*, pels servicis d'ordre, va impedir que l'acabés de pronunciar i que Bartomeu Cabot presentés el prototipus de la Mascota Catalana als Jocs Olímpics de 1992: FLOQUET DE NEU 1992: El Gorilla blanc i albi Floquet de Neu enfurit per les putades que li fan. De l'acció repugnant de Ramon Barnils, en circula un vídeo

●●●

Mossegades

pirata que recull tot l'acte fins a la interrupció del meu discurs per la força. Igualment cal anotar que aquesta fou una de les últimes intervencions públiques que vaig fer en nom de *Taller Llunàtic* atès que el mes d'octubre següent es va produir la ruptura i el consegüent abandó, per part meua, del col·lectiu esmentat).

*-85-

La visita a les colònies d'ultramar del President del PSOE, Ramon Rubial, i les declaracions que va fer a la cloenda del VIè Congrés del PSOE-PSIB, són una provocació i una declaració de guerra electoral contra el poble de Mallorca. Textualment, el foraster de Barco de Rejilla!, va arribar a l'extrem d'insultar el Cap de la Tribu, Gabriel Cañellas, en els següents termes: "Jo li dic al senyor feudal que governa Balears que posi l'ull a Cantàbria perquè té els mateixos vicis que Hormaechea i esper que els socialistes de Balears enterrin Cañellas a la tomba política" (33). Com ja és usual, els colonitzadors espanyols d'esquerres, no tenen pèls a la llengua a l'hora d'encivellar castanyes contra els dirigents tribals de les colònies. El presumpte capità de lladres i xoriços andalusos, Alfonso Guerra, l'any 1984, just arribar a Barcelona, va dir que "La dreta de CiU és troglodita i reaccionària" (34) i el comunista espanyol, Antonio Gutiérrez, ha dit enguany mateix que "Canyelles és l'exponent dur i pur de la dreta més reaccionària" (35).

A mi personalment, tot sigui dit, la veritat és que no em molesten gens ni mica les virolades a dojo que amol·len aquests pinxos cada vegada que obrin la boca en visita de reconeixement a les colònies. Més bé tot al contrari! Ja ho crec! No saben el favor tan gros que ens fan! Per a mi, Guerra, Rubial, Gutiérrez, Redondo o Anguita podien venir, despeses pagades, totes les vegades que vulguin i com més grossa la diguin, millor que millor. Rubial, amb la bajanada disforja que ha escopit quan ha considerat Cañellas un "senyor feudal", ha aconseguit pel cap baix que molts indígenes, indistintment de la seva ideologia política de dretes o d'esquerres, tancassin filles enfront d'aquesta ofensa imperdonable que exigeix una reparació immediata. A continuació us faré cinc cèntims de la mala escapçada que se n'ha duit aquests forasteret cap grinós més beneït que en Pep merda:

BALTASAR PORCEL: "aquest enfiloi d'insults pronunciats per un arribat de fora influirà en l'elector insular i Cañellas reclutarà encara una major clientela" (36).

JOSEP MELIA: "Però en aquesta terra hi ha coses que no s'accepten. Els qui vénen de fora haurien de saber que aquí el llenguatge d'Alfonso Guerra indueix al vòmit i no a l'adhesió" (37).

MIQUEL SEGURA, en un article, es feia ressò del comentari següent agafat al vol al Mercat de Sineu: "Aquest vellardo de per devers Madrid que va venir a insultar es nostre President, ara resulta que a més de consentir que mos xuclín sa sang, hem d'aguantar que venguin a ca-nostre a insultar s'homo que replega més vots de tot Mallorca, ja és ben cert que arribaran a fer-nos de tot" (38).

ANTONIO ALEMANY, fins i tot el puput de cresta molla, que d'ençà que ja no engravava la té més molla que un budell de porc a punt d'esser omplert amb pasta de sobressada, ha dit: "En qualsevol cas, sembla clar que així no es guanyen unes eleccions. A Andalusia o Extremadura, per ventura. Aquí, no" (39).

ANDRES FERRET: "el president nacional del partit va tenir una intervenció desafortunada i de míting, amb els habituals efectes del boomerang: enlairar el crític i desorestigiar la incontinència verbal que erra

el tret. (...) insensibilitat i estupidesa d'una tacada" (40).

ALFONSO SALGADO: "O li fan dir beneïtures, o el bon home ja no discerneix en propietat. (...) probablement, al sr. Rubial cal perdonar-lo perquè no sap el que diu. (...) no se n'assabenta del que passa a les illes" (41).

GASPAR SABATER: "va posar en evidència una doble condició de foraster: ni és òbviament d'aquí ni sap mitja paraula del que aquí passa. Per això va desafinar d'una manera espaterrant al seu concert" (42).

LLORENÇ CAPELLA: "horterada carent d'intel·ligència. (...) la frivolitat i el xaronisme de Rubial són esfereïdors. (...) poti-poti populatxer. (...) vergonya per a aquests partits polítics, com en aquesta ocasió el PSOE, que envien de congrés a qualsevol desocupat dels qui tenen en plantilla per acontentar amb quatre paraules vanes els beneïts de províncies" (43).

Un detall important a subratllar dels comentaristes citats és que quasi la totalitat, a excepció de Llorenç Capella i Miquel Segura, han coincidit en l'acte simultani de disculpar Rubial i d'atribuir l'autoria de la frase, això sí, sense aportar cap mena de prova, a algun mallorquí del PSOE-PSIB. Aquest fet singular, en què curiosament s'han posat d'acord, és simptomàtic per veure fins on arriba l'autodi d'aquests indígenes quan, davant l'agressió descarada dels forasters, es neguen a acceptar la crua realitat i projecten el conflicte cap a l'interior de la tribu en una clara mostra de guerra fratricida entre mallorquins. Vegem-ho: ANDRES FERRET: "L'involuntari favor de Ramón Rubial a Gabriel Cañellas (...) no és culpa en rigor d'un ancià de trajectòria digna i consegüent que a més ignora probablement qui és el president d'aquesta autonomia perduda en la Mediterrània occidental. Els culpables vergonyosos són els qui van suggerir a Rubial que anomenàs feudal a Cañellas, que el comparàs a Hormaechea i que brindàs pel seu enterrament polític" (44), BALTASAR PORCEL: "Rubial ha dit el que li han dit" (45), JOSEP MELIA: "Favor ben magre el de qui li va preparar el discurs o el va preparar per al discurs" (46), ANTONIO ALEMANY (Salutati): "Si bé per ventura a qui s'hauria d'haver criticat és als esforçats defensors que són, en definitiva, els qui han xiuxiejat a l'oïda de Rubial els insults que havia de proferir" (47), ALFONSO SALGADO: "O li fan dir bajanades, o el bon home ja no discerneix amb propietat. M'inclín per la primera opció, cosa molt natural" (48), GASPAR SABATER: "li varen fer cobrir d'insults el paísà Gabriel Cañellas (...) A l'històric don Ramón Rubial els seus nets polítics li varen contar la pel·lícula malament" (49). Tot plegat ens fa veure la vigència de la dita colonial que diu que la culpa sempre és negra i que hi ha més odi de negre a negre que de negre a blanc, és a dir, que la colonització ha sembrat més odi de mallorquí a mallorquí que de mallorquí a foraster.

Menció a part mereix l'article patètic i llastimós de Josep Moll el títol del qual parla ell tot sol: *En defensa d'un home honest*. Com a resposta a Alfonso Salgado, Moll ha fet el trist paperet del negre *Mandingo* que surt en defensa de l'amo blanc quan aquest és escomès, amb raó o sense, per un altre negre. Frases com "per a sortir en defensa del company i de l'amic però sobretot de l'home exemplar que és Ramón Rubial", "home íntegre, honest i admirable que és el meu company i amic Ramón Rubial" o "home íntegre que ha estat objecte d'una infame agressió (...) inactiva fetes amb tanta manca de rigor i tanta mala bava", són una mostra clara de la idealització eixorca que experimenta el negret davant els homes "superiors" i "mítics" de la metròpoli. I tot per què? Segons Moll, el mèrit de Rubial, que automàticament el fa intocable i exclòs d'esser criticat, és que va ésser un home que durant el franquisme "va estar disposat a sofrir persecució per la causa de la llibertat, i a mantenir la seva lluita al preu d'esser empresonat per la dictadura franquista una i altra vegada, fins a sumar una vintena d'anys de presó"

(50). Moll ens recorda que Rubial va ésser empresonat per Franco, molt bé i què? pregunt jo. Això és tot? Perquè si això és tota l'argumentació que pot oferir, li recordaré que a hores d'ara hi ha mallorquins com Macià Manera que es podrien dins les masmorres del PSOE de Madrid i que també lluiten per la llibertat, dels Països Catalans, és clar.

Francament! A mi el fet que en Franco fotés en Rubial dins la presó me la bufa! Així de clar! La seva lluita no és la meua lluita. Tanmateix, vulgui o no vulgui Josep Moll, al fons de tot hi ha un problema colonial sense resoldre: la independència dels Països Catalans. I no s'ha d'oblidar mai que líders espanyols d'esquerres que lluitaren contra el general Franco, ara lluiten contra el poble català i se serveixen de les mateixes armes emprades pel gran dictador: FELIPE GONZALEZ. "El terrorisme al País Basc és una qüestió d'ordre públic, però el veritable perill és el fet diferencial català" (51), ALFONSO GUERRA: "En certa manera, ens preocupa més el nacionalisme català que el terrorisme basc, perquè resulta més perillosa per a la vertebració d'Espanya una societat civil cohesionada que un grup reduït amb les metralleres" (52). Ambdues manifestacions, coincideixen plenament amb les proclames més dures dels militars espanyols contra Catalunya l'any 1907: "El problema català és el més greu de tots els problemes plantejats a la nostra Pàtria; més greu encara que el de la incultura, perquè és, senzillament, l'expressió d'un divorci entre Catalunya i la resta d'Espanya" (53).

Josep Moll s'obstina a no acceptar l'evidència dels fets i públicament no s'atreveix a reconèixer les dificultats que troba per entendre's amb els confreres ideològics de Madrid (Ramon Rubial, per exemple). Cosa que demostra que les idees centralistes de Madrid el duen ben entabanat. Bé, tant se val. No passa res. Si ell no ho vol fer, n'hi ha d'altres més agosarats que sí que s'atreveixen. PASQUAL MARAGALL, batle de Barcelona pel PSC, l'any 1985, va afirmar: "en aquest procés que té Catalunya d'encapçalar la democratització d'Espanya, la via que té més dificultats és la que enfronta el socialisme espanyol amb el socialisme català. La mare dels ous de la situació política espanyola s'ha de buscar en les discrepàncies o els acords que hi ha entre aquestes dues maneres d'entendre el socialisme". Més endavant, Pasqual Maragall reconeixia públicament l'existència de tensió i enfrontaments subterranis entre els socialistes catalans i els espanyols però que si no es notaven massa era potser "perquè no volem que es noti. I el que és cert és que el govern socialista tampoc no vol que les tensions aflorin. Això desvetlla un gran escàndol entre la resta de l'esquerra i dels mateixos militants socialistes. Jo crec que la persona més turmentada del món en aquest moment és el socialista català. El socialista català es troba avui a l'ull de l'huracà i se n'adona i pateix els sacrificis d'aquesta contradicció. Avui no és gens envejable ser militant socialista català" (54).

CONCLUSIO: Josep Moll, com Félix Pons, Narcís Serra, Pasqual Maragall, Raimon Obiols o Joan Lerma, són indígenes d'esquerres que volen ésser espanyols i jo els vull avançar que tanmateix no ho seran mai perquè com ja va dir l'any 1986, Pepete de la Borbolla, ex-president de la Junta de Andalusia pel PSOE, en una mostra clara de separatisme espanyol: "Els andalusos són massa intel·ligents per confiar en els catalans" (55).

-86-

MOLTS D'ANYS, MALLORCA! Finalment, no ha estat res! El que hagués pogut ésser un escàndol colossal, tant de bo que no ha passat d'esser un mer crit d'alarma. Dijous dia 20 de desembre de 1990, el nacionalisme, en una operació conjunta a gran escala i de gran audàcia, va assolir una victòria sensacional quan va desbaratar la infiltració sigilosa de Ramón Rodríguez Viñals, un dels màxims estalons de l'anticatalanisme a Mallorca que volia accedir a formar part de l'executiva de Sa Nostra en representació dels im-

PETITS ANUNCIS

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Pedreres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.
Cada paraula, 10 pessetes.

BORSA INMOBILIÀRIA

A GENOVA venc apartament de 60 m², un dormitori doble i menjador ample amb bones vistes. Terrassa ben gran, per 5.300.000 ptes. Telefonar de 12 a 1 al 460093.

S'ARENAL. Apartament-estudi per llogar. Moblat. 37.000 ptes. cada mes. Mínim fins al mes d'octubre. Tel. 269844.

PISOS I XALETs
per llogar a la comarca de s'Arenal
FINQUES SASTRE BARCELÓ
Carrer Milà, 15.
Tel.: 260649.
S'Arenal de Mallorca

VENC xalet per estrenar a Badia, tres habitacions, 600 m², solar i piscina. 22 milions i mig. Tel. 46 83 20.

Es traspasa bar, molt cèntric, totalment equipat i en ple funcionament. Tel. 26 76 34.

Informàtica, venc dattassets (enregistradores), jocs originals en cinta i jocs i utilitats en disquet. Per a Commodore 64 K, així com un interface per a la duplicació. Tel. 50 14 73.

VENC una quarterada de terra de secà a Ruberts (Sencelles). Informació al telèfon 43 85 63.

VENC pis 2 dormitoris, devora el club nàutic de s'Arenal, lluminós, en perfecte estat, particular. 6.500.000 ptes. negociables. Telefonau de 17 a 20 hores al 77 15 16. Demanau per na Francisca.

IMMOBILIÀRIA

MIR-AMENGUAL

**COMPRA-VENDA
LLOGUER DE TOTA
CLASSE DE BÉNS
IMMOBILIÀRIS**

**Carrer de Sant
Cristòfol, 16
Tel: 26 92 50
S'ARENAL**

Traspàs berenador amb totes les llicències a s'Arenal. Telf. 490237.

CERC solar, mínim 200 metres quadrats, a dins s'Arenal. Tel. 26 14 26 i 74 01 72.

CONTESTADORS AUTOMATICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. **ELECTRONICA EL GAUCHO.** Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

LES MERAVELLES, adossat, 3 dormitoris dobles, sala-menjador a dos nivells, i sala, espaiosa cuina, bugaderia, agradable jardí amb herba, terrassa, preu interessant. Mir-Amengual. 269250.

PIS AMPLÉ, 130 metres quadrats, només amb 4 anys d'antiguitat, 3 dormitoris, 2 banys, armaris encastats, cuina moblada, rentador, tot exterior, garatge opcional. 10.500.000. Facilitats de pagament. Mir-Amengual. 269250.

OPORTUNITAT. 9 Pis, 4 dormitoris, 2 banys, cuina ampla, bugaderia, sala-menjador molt lluminosa amb vistes. 7000000. Mir-Amengual. 269250

PLANTA BAIXA a Badia Cel. 65 Metres mes 50 de Jardí. 2 dormitoris dobles, armaris encastats, menjador-cuina, bany complet. Zona molt tranquil·la. 5.000.000. Mir-Amengual. 269250.

VENC solar primera línia a Badia Cel, al penya-segat. Un altre a Badia Gran. 1359 metres quadrats i 1250 metres quadrats respectivament. Mir-Amengual. 269250.

PARTICULAR, venc a urban. La Gruta (el Molinar) un aparcament (cotxeria de quatre propietaris). Tel. 41 61 43

LLUCMAJOR, casa zona turística, a 1 km. del poble, tot amoblat. Mir Amengual 26 92 50

APARTAMENTS a Badia Blava, zona esportiva, de 1 i 2 habitacions, cuina, bany, jardí, vistes clares, des de 4.250.000. Mir Amengual 26 92 50

NECESSIT terreny d'unes quatre quarterades per muntar un camp de tir prop de s'Arenal. Tel. 26 38 96.

BADIA CEL I BADIA GRAN. Solars des de 3.200.000. Es poden construir 300 metres quadrats. Mir-Amengual. 269250.

PARTICULAR venc 5è pis zona Ausiàs March, 100 m², tot renovat, tres habitacions, sala menjador, cuina de roure, 2 banys, pre-instal·lació de calefacció, marbre, fusta de nord, aparcament opcional, abstenir-se agències. 9 milions. Tels. 71 23 23 i 74 03 33.

S'ARENAL, petit supermercat amb terrassa, totalment equipat, bona situació. Traspàs per 1.200.000 ptes. Lloguer. Tel. 26 90 44.

Platja de palma, traspàs local nou en construcció per muntar un restaurant entre els hotels Maria Isabel i Royal Cristina per a la pròxima temporada. Preu a convenir. Local de 260 m² interior i 400 m² amb jardins. Tel. 26 63 95.

CALA PI, solar de 1.250 m², venc per 4.000.000 ptes, facilitats en tres anys. Tel 54 02 63.

CALA PI, inversionistes, 5 solars de 1.200 m² cadascun, vistes al mar, directe del propietari. Venc. Tel. 54 02 63.

COLL D'EN RABASSA, pis a estrenar, 2n pis amb ascensor, finca de tres altures, sala menjador, cuina, 3 habitacions, 2 armaris empotrats, bugaderia, 2 banys, terrassa, tot exterior. Venc per 8.400.000 ptes. Garatge opcional, 1.100.000 ptes. amb traster. Tel. 26 21 84. A partir de les 17 hores.

S'ARENAL, primera línia, per no poder atendre. Traspàs souvenir amb molt de gènere, amb begudes i gelats a la terrassa. Tel. 24 15 21 i 26 33 07.

S'ARENAL, balneari 3 i 4, primera línia. Traspàs tenda amb o sense gènere a preu interessant. Tel. 26 00 14.

SON FERRIOL NOU, xalet adossat de primera qualitat, amb 4 dormitoris i 2 banys. Venc per 18.500.000 ptes. Tel. 75 25 10.

BADIA GRAN, xalet a una cantonada, 2 habitacions, cuina, bany, sala amb ximenea, 300 m² de jardí, possibilitat d'ampliació. Venc per 12.500.000 ptes. A partir de les 15 h al tel. 74 12 15.

BADIA BLAVA, solar de 840 m² a segona línia, vistes. Venc per 6.000.000 ptes. Tel 45 33 53.

VENC planta baixa, només 3 anys, entre Can Pastilla i Cala Estància, 3 dormitoris amb armaris empotrats, cuina totalment equipada, bugaderia, terrassa, jardí, 2 banys complets (1 a la suite), sala menjador, gran garatge individual (cabuda de 2 cotxes), Mir-Amengual 26 92 50.

LLOGARIA pis a s'Arenal, amoblat, 2 dormitoris, 1 bany, sala menjador, cuina equipada, encaientidor, gas butà, rentadora, ascensor. Mir-Amengual 26 92 50.

LLOGUER de casa de camp amb 2 dormitoris, 1 bany, llum a 220. Tot l'any: 40.000 ptes; mig any: 45.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

VENDA SOLAR a Cala Estància, 1.200 m², quasi a primera línia. Mir-Amengual 26 92 50.

VENDA PIS, primeríssima línia a Can Pastilla, amoblat, 398 m², 4 dormitoris dobles, 3 banys, sala menjador, sala d'estar, cuina, terrassa, telèfon, bugaderia, porteria, ascensor, sòls de marbre. Mir-Amengual 26 92 50.

VENDA PIS primera línia a Can Pastilla, 2 dormitoris, preu d'ocasió: 7.250.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

VENC XALET a badia Gran, excel·lent estat, 6 anys, exquisadament decorat, molt lluminós, 4 dormitoris dobles, armaris empotrats, 2 banys complets, sala menjador amb ximenea, cuina equipada, calefacció, parets aïllades, telèfon, garatge, tot en fusta de nord. 23.000.000 ptes, facilitats. Mir-Amengual 26 92 50.

TRASPÀS negoci zona Club Nàutic, cafeteria totalment equipada, 100 m², extractor de fums, congelador, microones, billar propi, equip de música, tv, llums d'emergència... i casa a la part del darrera. Traspàs contracte indefinit: 9.500.000 ptes. Lloguer: 45.000 ptes. Tots els permisos en regla. Mir-Amengual 26 92 50.

VENC XALET a Badia Blava, pròxima construcció, tipus dúplex i solàrium, 3 dormitoris dobles (2 amb terrassa), 2 banys complets, cuina no equipada, porxo, garatge i jardí. A un preu excepcional: 13.700.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

Traspàs bar-pizzeria a primera línia de s'Arenal. Preu raonable. Tel. 36 06 49.

Lloguer de local comercial amb terrassa 150 m², carrer de Sant Cristòfol, 8. Particular. 100.000 al mes. Tel. 77 15 16

ATENCIÓ INVERSIONISTES! Casa mallorquina zona Cales de Mallorca, 100 anys, reformada, 20.000 m² de terres, piscina, pista de tennis, a 1.500 metres de la platja, possibilitat de comprar terres i negoci. Mir-Amengual 26 92 50.

TRASPAS colmado a Sometimes. Enrevoltat d'hotels. Facilitats. Lloguer, només 20.000 ptes al mes. Tel. 26 28 03

ANIMALS DE COMPANYIA

CONSULTORI VETERINARI. Carrer Exèrcit Espanyol, 23 - baixos. Tels: 491736 - De dilluns a divendres, de 17 a 20 hores.

CLINCA VETERINÀRIA S'ARENAL. Dr. Daniel A. Magrini. Consulta al carrer Joaquim Verdager, 17. Dematins de 10 a 13'30. Horabaixes de 16'30 a 20. Tel. Clínica: 490153. Tel. urgències: 207919.

ANUNCIAU-VOS DE FRANC A S'ARENAL DE MALLORCA

Nom:	D.N.I.
Cognom:	TELF:
ATENCIÓ —Escriuiu un sol anunci per cupó. —Usau lleteres majúscules. —Escriuiu dins el requadre el text.	

Ompliu aquest cupó i enviau-lo a:
**S'ARENAL DE MALLORCA: Camí de les Pedreres, 132 — 07600 —
SES CADENES DE S'ARENAL**

PETITS ANUNCIS

ENTRE CAN PASTILLA i s'Arenal, cerc nau industrial o solar gran, per construir-n'hi una. Tel. 261246.

NECESSIT Magatzem, casa vella o solar a Ses Cadenes, Pitiari o Meravelles. Ofertes al 261246 - 261052.

Rústica de regadiu devers s'Aranjassa, 10.000 metres quadrats, casa legilatzada que necessita reformes al molí, safareig. Possibilitat d'electricitat. 11.000.000 ptes. Facilitats. Tel.: 715131 i 740236.

PERRUQUERIES

PERRUQUERIA de senyors Ca'n Paco. Carrer Virgili, 1 - Can Pastilla.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

MIQUELA PERRUQUERA. Neteja de cutis, manicura i pedicura. Carrer Mallorca, 3 - S'Arenal. Tel. 263423.

JAUME, barber de Ses Cadenes. Tel. 262065.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

VIATGES

VIATGES XALOKI. Bitllets de vaixell i d'avió. Telèfon: 267450.

VIATGES S'ARENAL. Billets d'avió i de vaixell. Vols xàter. Crediviatge. Lloguer de cotxes. Reserves per telèfon i entrega de billets a domicili. Telèfons: 266673-261265. S'Arenal.

VENDES

Es ven escales de caragol de ferro usades, de 3'50 metres. Tel. 26 25 63.

Venc un cadell d'un mes i mig de masti dels Pirineus, gran bellesa, vacunat i desparasitat. Tel. 26 25 63.

VENC lloüt menorquí de 30 pams, ben equipat, motor Solé de 50 Hp, deix amarrament. Tel. 24 38 07, de 13 a 14 hores.

OUS FRESCS de gallina rossa. Servici a restaurants i hotels cada tres dies. Preus interessants. Granja Acosta. Llucmajor. Tel. 660432.

LLIBRERIA DE VERD EN BLAU. Llibres en català i en castellà. Especialitat en lectures juvenils i infantils. Comandes de llibres en 24 hores. Avinguda del Cid, 56. Tel. 248360 - Son Ferrer.

VENC prestatgeries metàl·liques per a comerços. 24 79 12

HERBA SANA, plantes medicinals, herboristeria, dietètica, productes naturals, cosmètica, règims. Carrer Joan Munar, 11. Tel. 75 74 83. Ciutat.

ES NECESSITA auxiliar administrativa que sàpiga alemany i mallorquí per fer feines a Llucmajor. Tel. 66 26 11.

PERSONALS

CAVALLER alemany, 41 anys, bona presència, sense problemes econòmics; voldria trobar viuda espanyola per relacionar-se, també casar-se, no importa si té nins, millor si té una bona posició o qualche negoci. Apt. de correus 87 de s'Arenal.

SEPARADA legal, 38 anys, sense fills, amant de la tranquil·litat, professió segura, inversions importants; cerca senyor cultura general, fins a 45 anys. 71 00 87.

EMPLEAT, 55 anys, alt, vida acomodada, sense problemes, separat legal, finques, casa de camp; m'agradaria conèixer senyora/senyoreta de 40 a 50 anys, sense vicis, intel·ligent, amant de la llar. 27 79 90.

ADMINISTRATIVA, 50 anys, posició econòmica alta, sense problemes, vida solucionada, viuda sense fills; conquistaria senyor culte, seriós, educat, amb fins seriosos. 72 14 94.

OCASIÓ. Traspàs cafeteria, balneari 0 (Can Pastilla). Completament equipada, gran magatzem, lloguer baixíssim, contracte indefinit; al comptat 9 milions. S'estudiaran altres ofertes. Tel. 26 10 88.

Mecanògrafa, 34 anys, atractiva, elegant, amant de la casa, simpàtica, feina segura, vida acomodada; si m'elegeixes com a esposa et faré feliç; bo, treballador, agradable. 27 79 90.

MESTRESSA DE CASA, 65 anys, 1'72 d'alçada, prima; em trob sola, però amb ganes de viure, dinàmica; voldria conèixer senyor semblant, per tenir una llar. Anima't i no dubtes a cridar-me. 27 79 90.

SENYOR DE NEGOCIS, alt, sincer, responsable, 51 anys; voldria refer la meua vida, senyora intel·ligent, indiferent fills. Que tenguí cultura, sobretot culta, elegant. 71 00 87.

MESTRE D'OBRES, 42 anys, atractiu, estudis superiors, sense vicis; m'agradaria trobar senyora senzilla, gran personalitat, fins matrimonials, indiferent fills. 27 79 90.

SENYORA DISTINGIDA, 39 anys, negocis, fortuna personal, resident a Mallorca, pis, xalet; voldria trobar un bon senyor, distingit, cultura general, fins matrimonials. 72 14 94.

AL·LOTA, 19 anys, alta, senzilla, estudis superiors, cultura alta, futura professió; cerc formar grup d'amics/amigues, simpàtics, que els agradi divertir-se, relació d'amistat. 27 79 90.

Secretària d'administració, 32 anys, rossa, bona presència, fadrina, visc sola, pis propi, cotxe; vull conèixer senyor per formar una llar, bo, amant de la casa. 27 79 90.

ADMINISTRATIU, 150.000 ptes al mes, resident a poble, 39 anys, prim, importants estalvis; vull conquistar senyoreta/senyora bona, intel·ligent, per casar-nos. 72 14 94.

PROFESSOR, 49 anys, capital elevat, finques, xalet, estalvis importants, vida acomodada; senyoreta intel·ligent, bondadosa, amiat i fins seriosos. 71 00 87.

ARRELS és un espai on pots desenvolupar plenament la teua elecció gay o lesbica, on trobaràs diàleg, amiat i informació. Tel. 75 96 52.

PICAPEDRER, 40 anys, 100.000 ptes al mes, pis, xalet propi, cotxe, propietari terres, afeccionat al bàsquet, tennis; voldria trobar senyora. 27 79 90.

Propietària comerços, resident a Alcúdia, ben plantada, fadrina, estalvis, cotxe; em trob sola, trista. Voldria entaular amiat, senyor seriós. 72 14 94.

ADMINISTRATIU comptable, bon capital, cotxe i pis propi, cap problema de salut, m'agrada el mar, viatjar; voldria conèixer senyoreta semblant. 27 79 90.

AGENT DE SEGURETAT, 34 anys, fort, 1'83 d'alçada, bona presència, amable, seriós, vull formar una llar amb senyoreta / senyora bona, alta, estudis mitjans. 71 00 87.

SEPARAT, 50 anys, ben situat, 1'80 d'alçada, diversos negocis, estudis superiors, capital elevat; voldria contactar amb senyoreta/senyora formal, amb personalitat, per casar-me. 27 79 90.

ESTRANGERA distingida, feina en una gran empresa, cultura alta, no tenc problemes ni vicis, molta soledat; voldria conèixer senyor, alt, per formar una llar en harmonia, de 39 a 45 anys.

Tenc 21 anys, em trob tot sol, amb desig de trobar una al·lota de 16 a 22 anys per a relacions de futur. L'interessada, que cridi al 72 28 36.

AL·LOT 22 anys, empresari, alt i prim, atractiu, cabells castanys, ulls blaus; voldria conèixer al·lota de 16 a 22 anys per amiat. Interessades, podeu cridar al 72 28 36.

JOVE, 30 anys, ros, 1'65 d'alçada, molt bon aspecte, no fum ni bec, m'agrada viatjar, fer esport, cinema. Cerc dona bona, treballadora, guapa. Potser trobis en mi la felicitat que mai no tengueres. Pere, c/ Santa Florentina, 55, 1-4 07008 Palma. Enviar foto.

FADRI, agent comercial, ingressos elevats, seriós, estudis, apartament, xalet, caràcter alegre, sincer, cap vici; senyoreta de 24 a 38 anys, educada. 27 79 90.

A TU, DONA, si cerques la teua mitja taronja, informa't gratis, sense compromís. Apt. 1.823 Palma.

JOVE, de 28 anys, discret, s'ofereix a senyores i senyoretes. Enviar forma de contacte a l'apartat 498 Palma.

L'ESSENCIAL és l'amor, el sexe pot ser igual... o diferent. Si aquestes paraules et diuen alguna cosa... Crida'ns a ARRELS. Tel. 75 96 52.

DONA vol compartir diferents experiències amb dones de 20 a 40 anys. Apt. 1.446 Palma.

SOM UN GRUP de senyores i senyors de 30 a 40 anys. Viudos, separats, fadrins, cercam més afiliats. Si estau sols, escriviu-nos, som persones serioses i agradables. Apt. 1.730. Inès i Leandro. Palma.

ARRELS, Associació Ciutadana per a la Promoció de la Igualtat Sexual. Et pots introduir en grups d'expressió corporal, ioga, cuina vegetariana, excursionisme... Tel. 75 96 52.

AL·LOTA, cerca al·lota íntima. Apt. 1.076 Palma.

SOCI que disposi de local 300 metres quadrats mínim o aparti capital per explotació negoci d'automòbils. Telefonar de 14 a 15 i de 21 a 22 hores. Telf. 248979.

drac màgic

CONSULTA BIBLIOGRAFICA INFORMATITZADA

LLIBRERIA EN GENERAL

Llibres per a infants, de viatges i turisme, llibres d'art

Galeria d'Art

Carrer V. Jeroni Antic, 1 (Plaça dels Patins)
Tel. 71 27 17 - 07003 CIUTAT DE MALLORCA

PERSONALS

SEPARAT, 1'73 d'alçada, bona presència, cultura alta, vida acomodada, 45 anys; voldria fer amistat de moment, senyoreta senzilla i elegant. 27 79 90.

FADRI, 40 anys, estudis universitaris, alçada i pes corrents, m'agradaria entaular relació seriosa / matrimoni amb senyora de 30 a 40 anys, simpàtica. 72 14 94.

HOLA ALLOTS, tenc 36 anys i em sent mol jove. Cerc al.lot que cerqui qualche cosa més que sexe. Apt. 822 Palma.

FADRI, 31 anys, gran futur, pis propi, cotxe, alt, sense vicis, amant de la naturalesa, afeccionat a navegar; vull formar parella, senyoreta senzilla, de 23 a 29 anys. 27 79 90.

ESTUDIANT informàtica, 23 anys, seriosa, responsable, amb les idees clares; m'agradaria formar parella amb senyor amb sentiments amorosos, matrimoni. 72 14 94.

ESTUDIANT empresarials, mitjana edat, estatura alta, guapo; m'agradaria trobar senyora intel·ligent, dinàmica, amistat amb fins seriosos, de 22 a 34 anys. 27 79 90.

VIUDA, sense fills, 48 anys, pis propi, estalvis personals, duc molt de temps sola; vull formar una llar, amb senyor bo, comprensiu, de 46 a 60 anys, net. 71 00 87.

DIVORCIAT, sense fills a càrrec, hobbies: culturals, caràcter alegre, formal; voldria tenir una bona amistat de moment, senyora activa, de 33 a 45 anys, seriosa. 71 00 87.

FADRINA, 41 anys, bona presència, activa, som molt senzilla, amant de la casa i voldria trobar senyor semblant per formar una llar, plena d'harmonia. 27 79 90.

FADRINA, estudis mitjans, alta, futur resolt, estic molt interessada a fer amistat / fins matrimonials, senyor responsable que no tenguí vicis, entre 45 i 60 anys. 72 14 94.

Cercam persones franceses. Volem parlar amb tu per interessant possibilitat de negoci. Telefonar de 10 a 17 hores. Telf. 711369

FADRI, de 28 anys, decorador professional; vull formar parella, senyoreta dels termes de Felanitx, Cala Ratjada, Petra, etc. sana i amorosa. 27 79 90.

VULL casar-me, estic molt sol, divorciat de 42 anys, professió guia turístic, morè, 1'83 d'alçada, planta baixa i cotxe; voldria conèixer senyora o senyoreta de 30 a 40 anys per a fins seriosos. Tel. 29 25 12.

Si et vols casar o aconseguir una bona i neta amistat, no li donis més voltes. No dubtis més ja que el que no aconseguix mitjançant els serveis del Centre d'Orientació Matrimonial, «La Pareja Unida», no ho aconseguix de cap altra manera.

Comprova-ho vosté mateix/a. Ajudam a tothom de la mateixa manera: fadrins/nes, viudos/es, separats/des, divorciats/des, alts i altes, grossos i grosses, primis i primes i guapos i lletjos.

Ves a l'avinguda Comte de Sallent, 17, Pral-1. tel. (971)71 0087.

Al Centre Matrimonial «La Pareja Unida» disposam d'una gran quantitat de senyoretes i senyors entre 50 i 72 anys que volen trobar la seva mitja taronja, o una amistat formal.

A vosté, senyor o senyora, si també ho desitja, podeu rebre ajuda de «La Pareja Unida» a l'avinguda Comte de Sallent, 17, Pral-1.

DIVORCIAT, important càrrec, 300.000 ptes al mes, embarcació, varis pisos, som alegre, educat, amant de la llar; senyora interessada, mitjana edat. 72 14 94.

FADRI, 1'73 d'alçada, bona posició, estudis universitaris, 35 anys, feina fixa, seriós, responsable; vull conèixer senyora amb aquestes qualitats. 27 79 90.

DEPENDENTA, 56 anys, 1'60 d'alçada, atractiva i amorosa, molt sana, ordenada; senyor amb fins seriosos, afeccionat als esports, a qui agradi la natació. 72 14 94.

50 anys, estudis, posició, aficions esportives; cerc senyoreta intel·ligent, bona, fins amistat / família, indiferent que tenguí fills. 27 79 90.

AGRICULTOR, resident a Palma, fortuna personal, només necessit senyora bona, de gran cor, per formar parella, per sortir, excursions, fins seriosos. 72 14 94.

VIUDA, 39 anys, sense fills, feina fixa, estalvis, pis propi, béns; vull formar parella amb senyor educat, amb fills, de 37 a 58 anys. 27 79 90.

ENGINYER, divorciat, 53 anys, 1'84 d'alçada, idiomes, futur excel·lent, necessit amor, senyora a qui agradi la llar, sortir un poc, seriosa, amistat. 27 79 90.

VIUDA, guapa, idealista, mitjana edat, futur resolt; cerc cavaller seriós, que no tenguí problemes, feina estable, fins als 50 anys, amistat. 27 79 90.

CAVALLER, 45 anys, divorciat, sense fills, importants béns, estic interessat a formar una llar, senyora comprensiva. Informes al 72 14 94.

SENYORA, de posició social alta, vida acomodada però molt monòtona. Voldria fer amistat amb senyor educat, de 49 a 65 anys. 27 79 90.

Som un cavaller comerciant, amb la vida resolta, amb la soledat que no desig, però a causa dels meus negocis no tenc temps per dedicar-me a les conquestes de salons, i perquè som abans que res formal. Voldria senyora o senyoreta de 25 a 40 anys, seriosa. Em pot escriure a l'apartat 10.231 de Palma 07080.

SEPARAT legal, 39 anys, sense fills, resident a Mallorca, som de bona família, m'agrada la casa, el camp; senyora semblant, fins formals. 72 14 94.

MESTRE D'ESCOLA, a Palma, 34 anys, fadrí, mallorquí, cabells negres, 1'80 d'alçada, bona presència, estic cansat d'estar sol, tenc amigues però no parella, interessada a conèixer-me per tenir, de moment, una bona amistat, només has de cridar-me al 710087.

Al.lota de 28 anys, odontòloga, divorciada, agradable, educada i simpàtica; cerca jove de 27 a 38 anys de les meves característiques, seriós, per a fins formals. No importa fills. Escriure a l'apt. 10231 - 07080 Palma de Mallorca.

TRES amics cerquen tres al.lotes per sortir i amistat de 17 a 22 anys, i formar colla. Ref. clàssics-moderns. Apartat 70. Can Pastilla.

AL.LOTA alta, simpàtica, agradable, 21 anys; voldria amistat amb jove fins a 35 anys, fins seriosos. Apt. 10.221 Palma.

20 ANYS, ulls negres, cabells rossos, 1'65 d'alçada; m'agradaria al.lot que no sigui molt alt. Apt. 10.221 Palma.

SENYOR amb títol nobiliari desitjaria relacionar-se amb dona d'alt nivell socio-econòmic, per fins seriosos. Deixar missatge. Telf. 722235.

A l'hivern som professor d'esquí en una estació molt coneguda. A l'estiu em dedic al surf. Dedicat a mi. 72 14 94.

Voldria contactar amb dona amb el títol de perquera per unes relacions serioses. Tenc 35 anys, bona presència. Crida'm al 72 14 94.

Jubilat jovenívol i en plena forma voldria amistat íntima amb senyora plantosa, d'uns 55 anys i amb aficions literàries de la nostra llengua. Demanar per en Tòfol al tel. 40 16 75.

CERC per llogar títol d'API. Telefonar els matins. Telf. 761531.

Titulada en Pedagogia-psicologia s'ofereix per a gabinet psico-pedagògic o centre d'orientació matrimonial. Tel. 460093. Cridar de 5'30 a 6'30 dels capvespres.

FADRI, visc col, tenc cotxe, casa de camp, terres pròpies; voldria formar parella, senyoreta de 25 a 35 anys, indiferent estat civil, formal, educada, bona. 71 00 87.

SENYOR culte, amant del ball de saló, simpàtic, vitalista, desitja conèixer amiga fins a 45 anys, que tingui vius desitjos de viure i compartir els seus moments, per mirar amb il·lusió al futur. Telf. 682810.

AL.LOT de 35 anys, formal i seriós, amb bona presència, desitja conèixer al.lota fadrina o viuda, de 18 a 48 anys, simpàtica, formal i atractiva per amistat i per sortir. Per favor, ajudau-me. Jaume Serra i Reynés. C. mossèn Riber sn, la Pobra.

DESITJARIA contactar amb persones que hi tenguessin pel·lícules de video VHS pornogay, per intercanviar o gravar. Andí. Palma 0706. Isem, 167, C. C Antillon 19, 1.

JOVE cubà, de 29 anys, desitja correspondència amb joves per escriure en espanyol. Som estudiant de Filosofia. Podeu escriure a Pablo Rodríguez, Cho. 360 apdo 4 vedado 10.400, C Habana, Cuba.

SENYOR alt, fort, molt sa en tot; voldria conèixer una senyoreta de 18 a 35 anys amb la intenció de ser feliços en parella o matrimoni. Tenc tot el necessari i unes 350.000 ptes. al mes. Qui s'interessi, em pot escriure a l'apartat de correus 10.221 de Palma. Estrangera o espanyola.

FADRINA, dinàmica, intel·ligent, 28 anys, 1'74 d'alçada, senzilla, sense vicis; voldria formar parella, fins seriosos, senyor bon, amorós. 72 79 90.

MENJARS CASOLANS

SOM ESPECIALISTES EN XOT I PORCELLA FEIM PRESSUPOSTS PER A BATETJOS, COMUNIONS I BODES APARCAMENT PROPÍ ELS DILLUNS TANCAT AVINGUDA DE CARLES V - TEL.: 661117 LLUCMAJOR

PER IL·LUMINAR LA SEVA LLAR ELÈCTRICA NYEGOS
Jaume Balmes, 45
Telèfon 29 56 18
07004 Ciutat de Mallorca

PERSONALS

ENGINYER, 27 anys, el meu cor bateja cada dia més fort perquè sàpigues que et necessit, no sentis el seu batec?! Doncs acostat més, et necessit, dona, tu seràs el que més apreciarà el meu cor, ànima, pensament i altres. Com abans millor, fins totalment seriosos. 710087

PROFESSORA D'IDIOMES, voldria conèixer l'home dels seus somnis, un home que sàpiga el que és una dona de la llar, bruna de cabells llargs, ulls negres, 31 anys. Crida'm al 710087.

EMPLEADA D'AJUNTAMENT, 26 anys, 1'73 d'alçada, bonica, amb estudis superiors, idealista, fins matrimonials; senyor senzill, molt bo, sense vicis, net. Apt. 10.237 (Palma).

SEPARAT, 29 anys, mallorquí, 1'80 d'alçada, prim, ulls negres, estudis normals, afició a la música i l'arqueologia; senyoreta amb fins semblants, amistat/matrimoni. 710087.

INDUSTRIAL, 57 anys, estatut mitjana, simpàtic, natural de Cáceres, visc a Palma, totes les comoditats; em falta el teu amor, senyora comprensiva, educada, indiferents fills. 277990.

VIUDO, 60 anys, encara faig feina, 90.000 ptes. al mes, algunes cases, cotxe, fill casat, m'agraden els toros, els esports, viatjar; senyora jovial amb ganes de viure. Crida'm al 710087.

PROPIETARI FABRICA, 43 anys, alt, mallorquí, 170.000 ptes. al mes, estalvis elevats, prim, cabells negres, bona presència, inquietudes culturals; vull formar parella amb senyora responsable. 367

VIUDA, 60 anys, alta, visc sola, pis propi, estudis mitjans, vida tranquil·la; senyor alt, de 50 a 70 anys, sa, actiu, que se senti jove. Cridar al 27 79 90.

RECEPCIONISTA, 30 anys, resident a Magalluf, batxiller superior, idiomes, gran futur. Si vols trobar la felicitat, no dubtes a cridar-me. Em vull casar. 71 00 87.

Fadri, de 20 anys, formal i seriós; voldria conèixer allota, de 17 a 22 anys, formal; per amistat i per sortir. Joan, Apt. 158. 07300 Inca.

Dona d'una quarentena d'anys, s'ofereix per netejar cases a la zona de s'Arenal. Tel. 49 13 75.

GASTRONOMIA

MCDONALD'S S'ARENAL. Celebra el teu aniversari amb nosaltres en un ambient familiar. Avinguda nacional, 34 (entre els balnearis 8 i 9). Tel. 491891. Srta. Susana.

RESTAURANT JAMAICA, cuina mallorquina, especialitat en paellas. Carretera Militar, davant l'ambulatori. Tel. 262923. S'Arenal.

RESTAURANT SA BOLLERA. Cuina feta com Deu mana. Si frissau, no vengueu. Carrer Acapulco, 4. Sortida, n. 3 - Les Mervelles. Tel. 265188.

OS CANTEIROS RESTAURANT. A casa galega do Ca'n Pastilla. Comidas e vinhos galegos. Av. Bartomeu Riutort, s/n. Tel. 262674 - Ca'n Pastilla.

EL PARADIS DE L'HAMBURGUESA. Hamburgueses, salxixes i pollastres a l'ast. Marbella, 43. Devora el quarter de la Policia Nacional.

ROTLET, bar-restaurant. Menús econòmics i tapes variades. Obert cada dia menys els dijous horabaixa. Carrer Capità Ramonell Boix, 132. Tel. 24 00 26 Es Molinar.

HOSTAL MAPACAIBO, cuina mallorquina casolana. Devora les Escoles de Ca'n Pastilla. Tel. 243017.

BAR RESTAURANT ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius i de companyonia. Carrer de la Grúa, 6 - Ca'n Pastilla.

XINA ORIENTAL. Menjars i begudes xineses. Carrer de Joaquim Verdager, 12. Tel. 266721, s'Arenal.

RESTAURANT CA'N TIA TALECA. Porcella rostida, xot rostit i altres especialitats. Presuposts per a bodes i comunions. Avinguda de Carles V. Tel. 660297 - Lluçmajor.

RESTAURANT - TORRADOR LLUCMAJOR. Xot i porcella rostida. Avinguda de Carles V, cantonada Carretera de Campos. Tel. 660439 - Lluçmajor.

CAFE CA'N REAGAN. Berenars i soparets. Lloc de trobada dels pagesos del Pla de Sant Jordi. Tel. 411266 - Casa Blanca.

RESTAURANT DELFIN DORADO. Bodes, comunions, dinars d'empreses. Dini per un milenar de pessetes. Carrer Joan d'Austria, 13 - Badia Gran.

SERVEIS PROFESSIONALS

TINTORERIA CALTOR. Netetja de catifes, mantes, cortines, cobertors i tota classe de peces de vestir. Carrer Torrent, 9 - S'Arenal. Tel. 265447.

NEUMATICS SON FERRIOL, equilibrats de rodes, canvi de rodes i peus. Avinguda del Cid, 73. Tel. 413155 - Son Ferriol.

Dona de fer feines s'ofereix per hores de Sant Jordi i enrevoltants. Telf. 642494.

ESTUDIANT de psicologia cerc feina per aquest estiu. Demanau per na Magdalena al tel. 52 64 19.

ALLOTA de 18 anys, s'ofereix per tenir cura dels nins, zona s'Arenal, Can Pastilla, Coll d'en Rabassa. Tel. 26 45 05.

CUINER, s'ofereix per fer tapes a hores extremes. Tel. 26 63 32.

PAPERERIA CERVERA. Material escolar i d'oficina. Llibres de comptabilitat. Cardenal Rossell, 82 - Coll d'En Rabassa.

TOT consulta estètica. Cirurgia plàstica, neuràlgies, tractaments de pell, stress, massatges, reuma, drenatge limfàtic, cel·lulitis, dietètica, varices. Cta. Militar, 279, 1 esquerra. S'Arenal. Tel. 49 17 33.

MESTRESSA s'ofereix per cuidar nins a ca meva de s'Arenal. Horari a convenir. Tel. 262197.

JOIERIA RELLOTGERIA MARINA
CARRER, SALUT, 21
TEL.: 262415
S'ARENAL DE MALLORCA

FERRERIA DE N'ANTONI SEGUI. Ferro i alumini. Carrer de Castillejos, 53. Tel. 262592. Coll d'En Rabassa.

BUGADERIA Super Clean, rentam en sec i amb iagua, mantes, cobertors i tota la resta. C/ de sant Antoni de la Platja, 8 - Can Pastilla. 260370.

LLUCMAJOR, pneumàtics Joan Servera, correjes de tot tipus, bateries, equilibrats, pegats ràpids i pegats de coberta en calent. Ronda Migjorn, s/n. Tel. 660089.

Si tens temps lliure, vols guanyar doblers extrems i a més et vols aprimar, crida'm al telèfon 24 77 38.

PLANXISTERIA, pintura, mecànica. Taller "SAN FRANCISCO". Camí de Son Fangos. Tel. 490314 - Es Pillari.

INSTALL·LACIONS elèctriques i sanitàries CEJU.CB., instal·ladors oficials de gas ciutat, propà i butà. Carrer Marqués de Tenerife, 77. Tel. 242593 - Son Ferriol.

CUINER de 25 anys cerca feina. Telefonar a partir de les 5 de l'horabaixa al 268675.

GUARD NINS a ca meva. Bon tracte. Tel. 266834.

TELEVISORS, vídeos, radio-cassettes, arreglam. **ELECTRONICA J. GARCIES**. Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335 - Coll d'En Rabassa. **MATERIAL DE CONSTRUCCIO**, rajoles i pavimentació. **JOSEP MARTINEZ**. Carrer Canonge M. Rotger, 9. Tel. 260091.

EL COMODIN, el seu braç dret. Fill d'hoteler internacional, relacions públiques, secretari personal, xofer, home de confiança. El comodí té 30 anys i un aspecte agradable. J. M. Sierra Sanz. L'home de la situació. Apt. 102 Lluçmajor.

PNEUMATICS BRASIL, pegats ràpids, bateries, correjes de ventilador, camvis d'oli, greixar, rentats de motor. Carretera de Manacor, 391 - Son Ferriol. Tel. 270645.

ARREGLAM rentadores, màquines registradores, ràdio-cassettes de cotxes, porters electrònics. **ELECTRONICA EL GAUCHO**. Carrer Mallorca, 2. Telèfon: 263423.

Cercam persona que vulgui formar societat o qualsevol classe de negoci. Per contactes, al tel. 24 79 12 i 27 42 43. Vespres i festius. Apt. 10.237 Palma.

S'Arenal de Mallorca
EL MILLOR
SUPORT
PUBLICITARI
DE LA SEVA
EMPRESA
A LA NOSTRA
COMARCA
Tel. 26 50 05

PELLERIA 7 PEUS

Confecció en pell a mida
Qualitat total

Avda. Bmè. Riutort, 7
Tel. 26 01 89

CA'N PASTILLA

FONTANERIA FONTBLANC C.B.
ANTONIO ORDOÑEZ GARCIA

Abans FONTANERIA AMER

INSTAL·LACIONS - VENDA DE MATERIAL SANITARI - CONTRAINCENDIS - PISCINES - CALEFACCIO

Carrer Diego Zaforteza, 4 - Tel. 26 48 73 - 07600 S'ARENAL DE MALLORCA

BORSA DEL MOTOR

VENC Ford Scort-Laser 1.300, PM-AB. 600.000 ptes. Bon est. Tel. 66 01 25.

SI DESITJA UN COTXE nou de la nostra gamma, vingui i en parlem. **AGENCIA OFICIAL RE-NAULT**. Tel. 413867 - Son Ferriol.

ENSENYANCES

Si vols classes d'anglès, pots tenir una professora titulada. Demanau per na Marga. Tel. 46 00 93, de 9 a 10.

GIMNAS SHOTOKAN, arts marciais, taekwondo, defensa personal, gimnàstica rítmica i de manteniment. Carrer Sant Bartomeu, 63 - Tlf. 269405.

CLASSES particulars de ball, individual o parelles, cha-cha-cha, rumba, fox-trot, samba i altres. César, llista de correus de Can Pastilla.

C. BALEARES, 25-2
El Arenal

T'oferim cursos de programació en:

BASIC
dBASE III PLUS
COBOL
TURBO - PASCAL
TURBO - C
TURBO - BASIC
BASIC2 *

*(el de l'AMSTRAD PC) i de formació d'usuaris en:

ABILITY 2000
OPEN ACCESS II
SYMPHONY
LOTUS 1-2-3.
LOCO SCRIPT.

A més d'un llarg etcètera, pots aprendre:

BANCA
MECANOGRAFIA
COMPTABILITAT
IDIOMES
REPAS.

Carrer Balears, 25-2-1. Tel. 491916 - S'Arenal de Mallorca.

Repàs català, francès, llatí, l'castellà, socials, naturals, grec... EGB (totes les assignatures), BUP. Tel. 72 28 28 - 26 23 56.

Ses Cadenes

Associació de Veïns Els Trencadors

A la darrera reunió de veïns, després de constatar el que ha anat fent l'Ajuntament de Ciutat respecte de la senyalització del carrer i a la vegada carretera amb molt de trànsit i velocitat, els veïns insisteixen en el fet que falten semàfors i que no bastarà per res el que fins ara s'ha fet per posar remei a allò que no en té, com per exemple la mort de Benet Llaneras, atropellat per un cotxe que anava a més de cent.

S'ARENAL DE MALLORCA s'uneix a l'Associació de Veïns Els Trencadors i reclama solucions immediates per evitar nous atropellaments. O és que els semàfors es fan al Golf Pèrsic? O és que haurem de recórrer novament a un altre tall de la carretera perquè ens facin cas? (Foto i text: A. de Villarroja)

Quatre de cada deu avortaments es fan a dones menors de 25 anys

MADRID — Quatre de cada deu avortaments legals que es fan a l'Estat espanyol es fan a noies joves, d'entre 15 i 24 anys, segons un informe elaborat pel ministeri de Sanitat amb dades de l'any 1988. En el mateix estudi s'especifica que durant aquest període es van practicar un total de més de vint-i-sis mil interrupcions d'embaràs, de les quals un 41% corresponen a pacients joves i adolescents.

Les estadístiques indiquen que és necessari que els joves estiguin més informats i assessorats en els temes relacionats amb l'anticoncepció per poder prevenir embarassos no desitjats i, en determinats casos, la seva interrupció. Per altra banda, encara que en l'estudi s'indiqui que els actuals centres de planificació existents tinguin projectes d'actuació específics en aquest camp igual que altres països europeus, reconeix també que actualment es troben col·lapsats per una gran demanda de servei. L'existència d'una cartilla sanitària familiar provoca que molts joves no acudeixin als centres, ja que això suposaria el coneixement per part dels pares.

En el 98% dels casos en què es va practicar un avortament legal, la mare va al·legar risc matern, causa despenalitzada per la llei de l'avortament vigent en l'actualitat. En setze casos es va al·legar violació, mentre que en el 0,3% dels avortaments practicats no hi figura cap raó específica. Per comunitats autònomes, Madrid és ara l'àrea on s'han registrat més casos d'interrupció legal de l'embaràs, amb 7.060 casos, seguida de València, on se n'han registrat legalment més de tres mil.

S'aconsella l'ús del preservatiu

L'informe del ministeri indica que el mètode més indicat per prevenir l'embaràs en les joves és el preservatiu,

perquè és senzill d'utilitzar i prevé la transmissió de malalties. Encara que actualment el preservatiu és utilitzat pel 10% de la població espanyola, l'informe exposa que el principal inconvenient d'aquest sistema és que no està inclòs en la seguretat social.

Per altra banda, l'informe planteja que l'embaràs, en el cas de les noies adolescents, comporta un alt risc per a la mare i per al nen, ja que la majoria no són desitjats i normalment les noies comencen massa tard el control sanitari prenatal. Segons l'estudi, la majoria de joves d'entre quinze i vint anys ateses en els centres de planificació ja han mantingut relacions sexuals.

S'Arenal de Mallorca

Continuen les expropiacions per al Carrer d'Aral

La comissió de govern de Cort ha aprovat la continuació de les expropiacions forçoses que s'estan duent a terme al carrer Mar d'Aral, de S'Arenal, per convertir-lo en la tercera carretera que travessarà la platja de Palma, després de la "peatonització" de la pri-

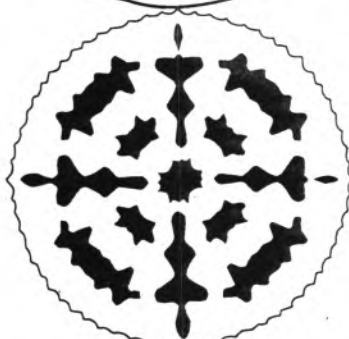
mera línia.

Aquestes expropiacions forçoses s'han hagut de fer a causa del rebuig que ha fet l'ajuntament del preu que proposaven els propietaris dels solars afectats. Cort pagara, en total, poc més de deu milions de pessetes.

BON NADAL I BONES FESTES!

*Que la pau i l'alegria
omplin els vostres cors i
que l'any 1991 ens dugui
la prosperitat i el
benestar que mereix la
nostra Comunitat
Autònoma.*

MOLTS D'ANYS!

GOVERN BALEAR

Coll d'en Rabassa

Tres anys d'obres han acabat

Després de quasi tres anys d'obres continuades, aquests dies passats han finalitzat les obres de millora de les estructures de vianants que han tengut lloc al Coll d'en Rabassa.

El batle de Palma, Ramon Aguiló, es desplaça fins a la plaça de l'Església per efectuar la inauguració de les millores, entre elles la via de

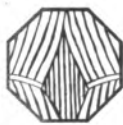
circumvallació del recinte de la Torre d'en Pau, la "peatonització" de la plaça de l'Església i obres de pavimentació, drenatge i enllumenat públic.

ELECTRÒNICA S'ARENAL

Venda i reparació
TV - VIDEO - HI.FI
DISTRIBUIDOR OFICIAL I SERVICI TÈCNIC

NEWMAR

Carretera Militar, 249 - Tel.: 265774
S'ARENAL DE MALLORCA

*Cortinajes y Tapicerías***ARENAL**

Vànoves, edredons, coixins
Servei de tapisseria

Carrer Exèrcit Espanyol, 19
Carrer Cabrera, 1 B baixos - Tel. 26 72 74
S'ARENAL DE MALLORCA

**almacenes
femenias**

Almacenes Femenias, S.A. Materials de Construcció

S'ARENAL OFICINES, MAGATZEM I EXPOSICIÓ
Carrer Diego Zaforteza, 3 Tels. 26 00 87 - 49 16 11 - 49 16 50 Fax 49 15 58

LUCMAJOR, MAGATZEM I EXPOSICIÓ
Ronda Migjorn s/n. Telèfon 66 07 01

CIUTAT DE MALLORCA, MAGATZEM I EXPOSICIÓ
Polígon de Son Castelló - Via Asima, 1 Tels. 20 47 02 - 20 47 62 - 20 48 17
Fax 20 69 98

MAGATZEM, Carrer Aragó, 139 Tels. 27 23 52 - 27 63 64

El prestigi aconseguit per
ALMACENES FEMENIAS
és el resultat de 50 anys de qualitat,
servei i professionalitat.

ALMACENES FEMENIAS
posa a la seva disposició tot tipus de
materials de construcció,
destacant les rajoles i paviments,
no només pels seus bellíssims dissenys
sinó també per la gran varietat
d'estils que ens ofereix aquesta prestigiosa
firma mallorquina.

ALMACENES FEMENIAS
demostra la seva professionalitat
acostant als residents d'aquestes illes
les més importants marques
nacionals i internacionals.

Deu anys de s'Arenal

Parlar de la publicació S'ARENAL DE MALLORCA és necessàriament parlar de Mateu Joan i Florit o, si ho preferiu, parlar d'en Mateu és parlar de S'ARENAL DE MALLORCA, periòdic interessant per a uns i subversiu per a uns altres.

Deu anys de franc-tiradors. Deu anys d'incordiar als qui tenen la cua de palla. Deu anys d'escandalitzar els altres. Deu anys de divertir la gran majoria. Deu anys de sorprendre, jo diria que a tots els qui el fan possible, i fins i tot a en Mateu mateix. En Mateu Joan, aquest home entre bruix i profeta, home molt ben rebut dins els organismes oficials o particulars i que es destria entre tots per les seves particulars barbes, home amb un realisme que s'acosta a la vulgaritat, un don Quixot quimèric i idealista. És apreciat per tots els qui el coneixen.

Però, la veritat és que al llarg d'aquests deu anys que ara festejam, S'ARENAL DE MALLORCA, una publicació que sortí sense grans pretensions però sí amb molta d'il·lusió i amb ganes de deixar forta petjada amb el seu pas, ha fet una feina positiva i necessària dins i per s'Arenal. Tot això crec que ho ha aconseguit molt satisfactoriament.

En Mateu ha sabut fer-se destacar dins l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca, fer una publicació que s'ha sabut posar al mateix nivell que altres periòdics, envoltar-se d'un bon equip de redactors i d'un nombrós grup de col·laboradors; a tots ells la més sincera enhorabona i a seguir per arribar a molts aniversaris.

Carles Costa i Salom
President de l'Associació de la Premsa Forana de
Mallorca

**Salutació del president
de l'Obra Cultural Balear**

Em sembla que S'ARENAL DE MALLORCA, publicació independent --mai més ben dit!--, és el quinzinari popular amb més idiosincràsia i, en definitiva, amb més personalitat de totes les que es fan a Mallorca.

Això és degut, sens dubte, a la seva independència i combativitat, les quals fan que tants i tants lectors esperin l'aparició de cada número amb el més viu interès. I també, per descomptat, pel motiu d'haver-se fet sempre en català, precisament des d'un nucli de població migpartit entre Ciutat i Lluçmajor --que fa que sigui premsa forana, però també premsa ciutadana-- on l'impacte de la immigració castellanoparlant ha estat tan fort.

Per tot això, i per haver arribat als deu anys --que es diu aviat--, la seva aventura humana i empresarial és ben digna d'admiració i respecte.

Aquest desè aniversari coincideix, a més, amb l'inici de la dècada dels 90, la qual no ha començat l'u de gener de 1990, com molta gent creu, sinó que comença realment l'u de gener de 1991. Sigui aquesta coincidència tot un presagi de bona ventura per al futur. Endavant les atxes!

Bartomeu Fiol
President de l'OCB

Fent honor a en Mateu Joan i Florit

Sa trobada des sopar des diari de s'Arenal

Una història jo faré a un homo deixondit, li diuen Mateu Florit, des poble santjoaner; a s'Arenal ell vengué amb uns fins de treballar, a això ells'inclinà fent un treball molt sincer.

Nostre Arenal se trobava podem dir desemparat, ningú se n'havia cuidat de dir lo que allà passava; en Mateu lo observava empleant bona intenció. - M'he d'erigir director, faré es treball que li falta.

D'idiomes preparat estava en Mateu Florit, un homo deixondit, i en res mai embarassat; ell s'havia desplaçat per Itàlia i Alemanya, els seus idiomes captava amb molta facilitat.

Un moment ells'atreu a publicar un diari, començant fent inventari de tot lo que va haver-hi; es turisme va partir i d'ell ne feia histori, també d'algun robatori, de tot se va apercebir.

Moltes d'hores ell passà estudiant es programa, sa idea li cridava

aquell fet realitzar; cap moment va renegar d'aquella idea cabal; i Diari de s'Arenal en Mateu el batià.

A poc a poc començà amb sa seva paciència empleant seva presència bastanta gent s'hi apuntà; lo solia passejar a dins cenalleta amb anes, duent ell molt llargues barbes, pareixia un ermità.

Històries de temps passat ha publicat es diari, n'ha fet un gros inventari, de res ells'ha descuidat;

també s'homo il·lustrat ha volgut participar i ha arribat a englobar coses de punt elevat.

De tot lo que està passant se n'entera en Mateu, a ell no li sap cap greu si es lloc n'és allunyat; amb seva màquina penjat per fer fotos ja parteix i ells reproduceix, té es client enterat.

Es diari ha cobrat de sa gent un gros respecte, de lo que diu van alerta per sebre sa novetat; no deixa res descuidat

de lo que ha succeït, n'és com aquell fi ropit a dalt es pi enfilat.

Sa demanda és tan grossa des diari, se pot dir, que n'ha arribat a servir també a fora Mallorca; entre història i glosa, en política i atemptats, noces, també drogats ne publica cosa grossa.

A uns cinc mil ha arribat de diaris publicar, si va des modo que va haurà de ser ampliat; també hi ha senyalat gent qui cerca seu partit, ha estat això un gran crit, se pot dir molt encertat.

Ja s'ha complit els deu anys que es diari es publicà i en Mateu vol celebrar sa diada amb els companys; no li són a ell estranys els mots amics que ha tenguts; li han duit treballs aguts que als clients han agradat.

Mateu, has de continuar amb tota decisió i pujaràs un escaló que mai vares somiar; és un consell que el vol dar el teu amic glosador que n'és fill de Llucmajor: En Climent Garau i Salvà.

Com deu anys se van complir es diari a s'Arenal, director i corresponsals tots ells se van reunir i un bon sopar se servi per commemorar la fetxa; va ser una guapa festa, gustós menjar va haver-hi.

Me sorprengué es local que allà s'hi ha construït, un aparcament fluït, molt gran en tot es detall; saló per ensenyar ball amb rajoles de primera, estufa de gran solera i tasser amb suc molt estrany.

Un camp de tenis modern amb totes ses condicions, rejilla de proporcions n'és obra de ric govern; els jugadors més experts allà se poden exhibir, pot anar a jugar-hi tant si és estiu com hivern.

Piscines per nedar-hi allà també hi trobareu, gens de fred no hi sentireu; dona gust s'estar-hi; d'aigua calenta sorti a bona temperatura. Sa persona molt disfruta, no gosarà fugir-hi.

Pistes de bolos hi ha amb totes ses condicions, estudiats es factors perquè res pugui fallar;

maques pel seu descansar, banyos per refrescar-se. El qui vol divertir-se tranquil allà pot anar.

Saló per fer sa tertulia pel qui sigui jugador, se sentirà comodó en s'hivern prop de s'estufa; s'estiu no nos preocupa si volem rato passar, gran ventilació hi ha; tot client allà disfruta.

Un solar molt resplendent dins Son Veri s'escolli, per lo tant si construi un complex molt competent,

a on se molta de gent s'hi pot anar a divertir; de tot se pot trobar-hi, amb això s'hi posa esment.

S'arrel des Canals molt tira en sentit d'emprenedors; seu pare escampà llavors per tenir sa vista fina, que va llogar ca na Grina es moment que començà i Solimar va aixecar, una finca molt garrida.

El Sant Diego va muntar, una finca preciosa; aquell cantó molt adorna, de vidres tancada està; allà podreu observar un avançat modernisme; tot muntat a lo artista que s'atenció fa cridar.

El seu fill Pere comprà sa finca de ca na Grina, vos dic que n'és maravilla lo benmuntada que està; cap detall no falta allà per servir a tot client, l'amo li té molt d'esment, es fet se pot demostrar.

Nom des Canals passarà ben segur a sa historia, s'han sabut cobrir de glòria per tota cosa impulsar; amb so deport començà un dia el seu bon pare, també en negocis posava que bon resultat donà.

En deportes i en comerç els Canals s'han destacats, tenen molt clar lo seu cap; demostren esser experts; han tengut uns bons encerts en tot lo que han posat, per lo tant han triumfat tenen els ulls molt oberts.

Si molts com voltros n'hi havia a dins sa nostra nació, pujaria un escaló i el món nos admiraria; sa nostra economia prendria un altre sentit, Mallorca que n'és de rica, de noltros se'n parlaria.

Climent Garau i Salvà de Llucmajor. 21-12-90

DR. PERE GARAU I LLOMPART

**ESPECIALISTA EN ACUPUNTURA
I MAGNETOTERÀPIA**

Consulta: dilluns, dimecres i divendres, cita prèvia

TRACTAMENTS DE:

Stress, ansietat - Depressió - Obsessió -
Tabaquisme - Reumatismes - Lumbàlgies -
Ciàtiques - Cervicàlgies - Vertígens -
Frigidesa

Carrer del Born, 11
Tel. 66 05 16
LLUCMAJOR

MERCAT DE LLEVANT

Carrer Manuel Azaña - Polígon de Llevant

Cada dimarts

«Dia des Mercat de Llevant»

Ofertes a preus de cost anunciades dilluns i dimarts per ANTENA 3 i rifes en directe per la mateixa ràdio. Cada primer dimarts de mes

FABULOSA RIFA ESPECIAL

Viatges, electrodomèstics, bicicletes...

**CENTENARS DE MILERS DE
PESETES EN PREMIS**

**SOM ESPECIALISTES EN
MOBLES DE CUINA, BANY
I FUSTERIA EN GENERAL**

MOBLES S'ARANJASSA
(CANGELABERT)

LA MILLOR FUSTERIA DEL POBLE
Carretera de Llucmajor, 205 - Tel. 26 72 18 - S'ARANJASSA

S'Arenal
de Mallorca
EL MILLOR
SUPORT
PUBLICITARI
DE LA SEVA
EMPRESA
A LA NOSTRA
COMARCA
Tel. 26 50 05

CLINICA DENTAL

Dra. Pilar Oto María
METGE ODONTÒLEG

Antonio Garcías, 14
Tel. 66 02 83
07620 LLUCMAJOR
MALLORCA
(Balears)

VENDA DE PISOS A PALMA I A SON FERRIOL

Xalets adossats de luxe a Son Ferriol

Xalets amb piscina a Sa Cabaneta

Aparcaments i locals devora el Consultori de s'Arenal

Construccions MOLL

Carrer Marquès de Tenerife, 71
Tel. 24 35 13 - SON FERRIOL

RESTAURANT BRASILLIA

BANQUETS DE BATETJOS,
NOCES, PRIMERES COMUNIONS I
FESTES SOCIALS

Avinguda de Bartomeu Riutort, entre balnearis 1 i 2
CA'N PASTILLA - TELS. 26 01 19 - 26 45 63

AV. NACIONAL, 34 - TEL. 49 18 91
S'ARENAL DE MALLORCA

CAFETERIA RESTAURANTE
GONDOLÓ
Carrer de l'Arenal
Complexe Cristina
Tlf. 26 11 49
LES MERAVELLES

Llibertat per a Macià Manera

Macià Manera i Roscar, montuïrer, picapedrer, jove, fill de Mallorca de naixement i de consciència, inquiet, solidari... massa "defectes" per a un estat burocràtic, colonialista, opressor, centralista, repressor, unitarista, intolerant...

En Macià de Montuïri fa quasi dos anys que no pot veure els paisatges de Mallorca, que no pot trepitjar la seva terra, que no pot sentir la flaire dels ametllers, que no pot veure la mar, que no pot sentir la llengua en què el va surar la seva mare, a la que, per cert, tampoc pot veure, i a la que ni tan sols pot desitjar-li que passi unes bones festes (es poden passar unes bones festes de Nadal sense una part d'ella mateixa?). Tampoc no pot, en Macià de Montuïri, veure la calmada mar de la Mediterrània, ni sentir la seva salada olor, ni sentir en ple gener les suaus acaronades del sol de migdia mallorquí...

En Macià, de Montuïri, fa quasi dos anys que va sentir com l'arrabassaven de la seva estimada terra, com qui arrabassa una margalida, una margalida que poc a poc va desfullant: sí, no, sí, no... Fins quan? Fins quan tendran en Macià de Montuïri tancat en quatre inhòspites, fredes, terribles parets!? I nosaltres, mallorquins i mallorquines que estimam la nostra terra, i que per res del món ens deixariem allunyar d'ella, què esperam per fer-nos solidaris amb en Macià de Montuïri, què esperam per denunciar el terrorífic escarni que significa tenir una persona que tant estima Mallorca tan lluny d'ella, i a la vegada els terroristes que l'odien i que la voldrien cremar poden anar tranquil·lament a lloure pels carrers, places i camps del nostre país, els mateixos carrers, places i camps que tant enyora en Macià de Montuïri; els mateixos carrers, places i camps que de segur duu ben gravats a la memòria i que somnia poder tornar a trepitjar; els mateixos carrers, places i camps que l'Estat espanyol insulta cada dia que passa sense que en Macià de Montuïri els pugui veure.

Sí, estimat lector o lectora, En Macià de Montuïri ben segur que no haurà pogut menjar torró, ni haurà pogut beure cava; potser l'únic que pugui celebrar encara és que sigui viu. Viu? sí, viu, però no lliure, i la vida sense llibertat és menys vida, i en Macià Manera i Roscar, pel fet de ser montuïrenc, picapedrer, fill de Mallorca de naixement i de consciència, inquiet, solidari... i sobretot jove, mereix viure tota la vida plenament, sencera, lliure... Llibertat per a Macià Manera!

Miquel Pocoví

Constituint el Comitè de defensa de Macià Manera

Recentment s'ha constituït el Comitè de Defensa de Macià Manera, encapçalat per professionals i artistes mallorquins i nombrosos mallorquins que han volgut estampar la seva signatura en els fulls que es reparteixen al respecte.

Josep Maria Llompart, Antoni Serra i Jaume San-

tandreu encapçalen el manifest. L'objectiu del comitè és intensificar les campanyes de suport a aquest montuïrer durant els propers mesos, fins que es jutgi aquest mallorquí empresonat a Madrid el proper 21 de gener es jutjarà Macià Manera per la seva suposada pertinença a Terra Lliure.

Diuemenge passat vàrem trobar son pare d'en Macià Manera a s'Hort des Pont de Montuïri, i ens va dir que, al seu fill, li havien tret les declaracions a bastonades i que el seu germà, quan el va visitar a la presó, no el coneixia de les bufetades que li havien pegat. Son pare està convençut que en Macià és innocent. Es va deixar retratar gustosament per al diari de S'ARENAL DE MALLORCA i va amollar llamps i pestes contra els diaris forasters de Ciutat, que han tractat de terrorista el seu fill.

Amenaces a un treballador per utilitzar el català a l'aeroport de Son Sant Joan

El PSM ha demanat al Parlament balear quina actuació pensa emprendre la conselleria de Cultura al problema plantejat a un treballador de l'aeroport de Son Sant Joan que ha rebut amenaces d'obertura d'expedient per expressar-se en català.

El treballador s'expressa en català a un interlocutor situat a la torre de control de l'aeroport. El PSM fa palès el seu co-

neixement de la normativa internacional sobre les llengües amb què s'ha de dirigir les tripulacions dels avions a la torre de control (anglès i castellà), però exposa la circumstància que, en aquest cas, no és aplicable la normativa ja que es tractava d'un treballador que es dirigia a un altre treballador, ambdós funcionaris o amb contractes laborals, en la seva llengua.

Aquestes Festes
són més Festes a

Hiper Arenal

BON NADAL I VENTURÓS ANY NOU

Dissabte dia 29 a les 19 hores
es durà a terme al nostre local el

**SORTEIG D'UNA
GRAN PANERA DE NADAL**

Alimentació

Sobres El Rey del Salmón 100 gr	375
Caviar alemany Appel roig i negre 100 gr	275
Llagostins Frudesa 33/52 peces 800 gr	1.725
Cigales Frudesa 15/20 peces 1 kg	1.780
Pastes per sopa Ardilla 500 gr	69
Galletes Príncipe de Benkelaer 250 gr	99
Xocolata Milka de Suchard 100 gr	69
Cafè mescla Mallorca 1/4 kg	119
Patates Crecs 200 gr	99
Assortit Cuétara 800 gr	319
Pa de sandwich Bimbo regal pa integral	225
Oli d'oliva Caimari 1 lt	274
Olives farcides Rosselló 450 gr	79
Pinya en almívar Selextra 750 gr	69
Arròs Nomen 1 kg	129
Tonyina Isabel R0 70 gr pack 3	135
Rodets Cuétara 800 gr	122
Espàrrecs Bajamar 8-12 camping	189

Xarcuteria

Cuixot dolç extra Milsabor 1 kg	845
Chopped El Pozo 1 kg	355
Xoriç extra Palma 1 kg	795
Formatge Gouda holandès	890
Llonganisses Angel 1 kg extra	895
Cuixot salat Oscar Mayer 1 kg	1.295

Carnisseria

Cocs	295
Paps	460
Indiots sencers	360
Porcella 1/2 o sencera	495

Admetem tota casta d'encàrrec en caça major i
caça menor

Peixateria

Llagosta cuïta 600/700 gr	1.990
Amfós al tall 1 kg	817
Gamba roja	990

El millor marisc amb els preus més frescs

Fruiteria

Dàtils confitats Moscatel 1 kg	475
Figues seques 1 kg	340
Nous Maya 750 gr	225
Prunes California 1 kg	329
Kiwi	26 un

Extens assortit en fruites tropicals al millor preu

Especialitats nadalenques

Coca torró Quely	155
Torró de xocolata Torras	218
Figuretes de massapà 200 gr La Bruja	290
Pa de Cadis 400 gr La Bruja	569
Torró de nata amb nous Virginias	366
Torró d'Alacant Vivo	295
Torró de Xixona Vivo	295
Assortit especial 800 gr Vivo	190
Torró xocolata amb fruits secs Virginias	398

Begudes

Llaunes Kas, Pepsi (taronja / llimona)	37
Vi Paternina Banda Azul	349
Vi Torgal negre, Bl-Rsd	199
Cava Codorniu Gran Cremat	499
Cava Dubois extra semi	219
Vi dolç Málaga Virgen	435
Cava extra Cristal Castellblanch	480
Vi moscatell Reims 3/4	420
Aperitiu Palo Tunel 1 lt	615
Berhes dolces Tunel 3/4	420
Whisky JB 3/4	1.095
Licors Tunel melicotó i poma	452
Brandy 103 1 lt	678

Ofertes vàlides fins dia 5 de gener

A les nostres seccions d'adrogueria i perfumeria, tot per a la
neteja de ca seva i un gran assortit de colònies i massatges per
als seus regals de Reis. Sempre als nostres millors preus

HIPER ARENAL

Obert tot el dia de 9 a 20 hores
Diumenges de 9 a 14 hores

Targetes VISA / Servei a domicili

c/ Trasimè (cantonada c/ Tòquio)
Tel. 26 29 73 s'Arenal de Mallorca

El pecat fa forat

PILAR RAHOLA

M'assabento, tardanament, del desgraciat accident que ha sofert una gallina a Galícia. Gràcies a l'explicita foto que va publicar ja fa dies el diari *El Observador*, he pogut tenir una idea exacta de la magnitud de la tragèdia. Tot i que de naturalesa semblant a la tragèdia monzoniana, la notícia és certament més extraordinària. Segons sembla, la pobra gallina estava essent treballada per un pagès fogós i, probablement a causa de la passió, una enorme pedra que es va desprendre del sostre els va esclafar tots dos. Sincerament, no acabo d'entendre com un delictes ecològic d'aquesta importància no ha mobilitzat immediatament els grups activistes.

S'han vulnerat diversos drets que atenyen directament la llibertat dels plúmifers. De primer, no hi ha cap garantia que la gallina consentís a tenir relacions amoroses. Tot i que aquest és un d'aquells casos que haurien despertat la capacitat interpretativa d'algun jutge —d'aquells que necessiten uns quants ossos trencats per parlar de violació—, el fet és que els indicis són força contundents: sembla que la gallina no volia. De segon, no hi havia cap garantia higiènica i s'ha pogut comprovar que l'agent provocador de la tragèdia no

havia escoltat gaire les campanyes antisida. Ni li havia posat, ni s'ho havia posat. I finalment, l'home, com també és prou explícit en la fotografia, treballava sense casc i tampoc no n'havia posat cap a la desafortunada gallina. L'atzar, o la mà llarga que invariablement castiga el pecat, ha fet la resta i el resultat ja pertany a les estadístiques.

Llegeixo aquests dies el *Maurice* de Forster i en la deliciosa descripció, en to irònic, que fa de l'escola anglesa, hi tinc subratllada la següent frase: "No veig quina utilitat tenen els llibres sobre educació. Els nòis ja hi eren abans que ningú hi pensés". Probablement també hi eren les gallines, però aquest detall no és de l'interès de l'escriptor. El fet és, però, que sovint, davant d'una notícia com aquesta, puja l'adrenalina didàctica i hom tendeix a creure que només injeccions massives d'educació poden fer feina. Hi ha tres reaccions possibles davant d'aquesta lectura: fer-se professor ambulant, apuntar-se activament a Greenpeace o fugir directament a Disneylàndia.

Un home mor quan estava fent l'acte sexual amb una gallina

Herminio Rovera Couceiro, un gal·lec de 39 anys, morí aixafat per una pedra mentre estava practicant el sexe amb una gallina. L'home estava davall d'una roca, a la vorera del riu Minho, i feia l'acte sexual amb una gallina.

Segons el metge forense, va ser "el moviment d'Herminio, quan s'estava beneficiant de l'animal, que provocà la llenegada d'una pedra que l'esclafà".

El cos d'Herminio va ser trobat per uns al·lots que jugaven per aquell indret.

La injecció anticonceptiva mensual supera els altres mètodes

L'eficàcia com a anti-conceptiu de la injecció mensual del tipus "topasel" s'ha tornat a posar de relleu, aquest cop en un estudi realitzat a l'hospital de Saragossa (Bons Aires) i la clínica Londres (Mèxic).

L'estudi consistí en la comparació de cinc grups de dones que prenién cinc tipus d'anticonceptius diferents. Tres dels grups estaven composts per dones que usaven anticonceptius orals, diferents en cada col·lectiu. Un altre grup usava contraceptius no hormonal, mentre que el cinquè grup feia ús de la injecció mensual de "topasel".

Els científics observaren que en els tres grups que havien ingerit les píndoles, s'havien produït alteracions bioquímiques, mentre que el grup que rebé la injecció no en presentava cap. L'Organització Mundial de la Salut ha recomanat l'ús de la injecció per a les campanyes de planificació familiar, per entendre que és el sistema més eficaç. Fins al moment, les xifres diuen que no s'ha produït cap embaràs en onze mil casos estudiats, el percentatge d'error de les injeccions no passa del 0,3 per cent.

Mitja hora més tard, la policia local feia acte de presència i, juntament amb els bombers, retiraren la pedra de damunt del cos de l'infortunat.

En un principi es pensà que el mort podria haver intentat robar una gallina

i haver mort pel cop de la roca, però el metge forense afirmà que Herminio havia mantengut pràctiques sexuals amb la gallina, i com a prova aportà "el fet que tengués els calçons mig davallats i la gallina al davant".

F. BELLINFANTE MORANTE

SUBMINISTRAMENTS PER A LA LLAR I HOSTELERIA

Plaça de l'Olivar, 1

Tel. 72 34 05

CIUTAT DE MALLORCA

COMERCIAL

MULET & MORRO

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES - CALEFACCIÓ - GAS
Exposició i venda: Carrer Formentera, 5 - Tels. 26 26 20 - 26 85 03 S'ARENAL DE MALLORCA

Demane 28 anys de presó per a Pedro Chanes

El fiscal demana una condemna de 28 anys de presó per a Pedro Chanes, acusat de ser l'autor de l'apunyalament de dos germans, fets que tingueren lloc al carrer Bartomeu Riutort de Can Pas-tilla el passat dia 6 d'abril. Les víctimes foren els germans José Antonio i Jesús Lago Ramos, de 27 i 22 anys d'edat respectivament. L'acusació demana, així mateix, la pena de sis anys de presó per a Tracy Hanks, companya anglesa del presumpte homicida.

Els fets tingueren lloc el passat dia 6 d'abril. Pedro Chanes i Tracy Hanks ana-

ven amb un vehicle i darrere d'ells, en un altre vehicle, hi anaven els dos germans, els quals, segons la declaració de Chanes, els estaven empenyant, pegant petits copets a la part de darrere del cotxe de Chanes.

Aquest parà el cotxe i es dirigí als dos germans, començant una discussió. Moments després, Chanes agafava un ganivet de dins el seu cotxe i el clavà primer al jove amb qui estava discutint i després al seu germà. Després d'aquests fets, segons testimonis presencials, Tracy Hanks començà a potejar

un dels joves que estava agonitzant en terra.

Després, la parella presumpta d'homicides abandonà el lloc en el seu cotxe i deixà estesos en terra els dos germans

Lagos Ramos. Pocs moments més tard, la policia anava a la casa de Pedro Chanes, el qual els rebé amb aquestes paraules: "Vostès me cerquen a mi, jo en som l'autor".

A Canàries també volen «barco de rejilla»

El passat dia 10 de desembre, els principals carrers de les ciutats de les illes Canàries aparegueren reblerts de cartells sense firma ni peu d'impremta en els quals es feia una crida a la població per expulsar de les illes les persones de raça gitana.

Els cartells indicaven que "el govern colonialista d'Espanya" està enviant a l'arxipèlag tota casta de marginats i indigents, i particularment gitanos, definits com "gent pledejadora, lladre i navallera". Segons els autors d'aquests cartells (segons la policia, gent propera als moviments independentistes canaris), el govern espanyol està procedint al "confinament" dels "elements marginals i potencialment perillosos" a les illes Canàries, titllades de

"reducte del sistema colonial espanyol".

Els cartells adverteixen a la població que "encara som a temps" d'evitar la "invasió de gitanos" mitjançant les oportunes mobilitzacions populars, ja que en el futur "serà massa tard i hauré perdut la batalla per conservar la nostra vida pacífica i els nostres costums i manera de ser".

El representant de Càrites a les Canàries ha denunciat, per la seva banda, l'arribada en diverses ocasions a les illes d'indigents peninsulars als quals, presumptament, se'ls donava un bitllet d'embarcament cap a les Canàries amb la promesa que quan arribarien tendrien feina, promesa que no es complia.

Centenars de toxicòmans compren la droga davant els comerciants coaccionats

Centenars de toxicòmans compren diàriament les seves dosis d'heroïna davant la mirada dels comerciants coaccionats, propietaris d'establiments situats a la zona de Ciutat que va des de la plaça de Coll fins al carrer Balles-ter. La major part d'aquesta venda s'efectua al carrer Miracle, que enllaça la Via Sindicat amb el carrer dels Corders. Els "camells" recullen la droga en una casa del carrer Galera, on viu una dona de raça gitana coneguda amb el malnom de "la Quina".

La policia sol vigilar sovint en aquest indret, emperò quan desapareix, com per art de màgia, tot el carrer Miracle queda ple de joves que es passegen amunt i avall, presumiblement esperant qualcú. Quan aquest "qualcú" va acte de presència, els joves l'envolten i s'intercanvien qualche cosa; moments després aquest individu torna a la casa del carrer Galera i moments després torna a sortir i es repeteix l'operació, amb molts de joves que esperen la tornada del "camell".

Tot això passa cada dia davant la mirada dels propietaris dels establiments comercials de la zona, els quals han estat coaccionats i fins i tot amenaçats. Aquestes persones han manifestat que és "la Quina" la responsable del control de la venda d'heroïna a la barriada. Recorden com, abans, aquesta dona es dedicava a vendre als mercats dels pobles i que des de fan poc més d'un any ha aconseguit una gran fortuna.

"Són coses que fan pensar molt --diu un dels comerciants afectats-- ja que mentre jo he de seguir pagant impostos, a pesar que amb el meu negoci les caixes que faig cada mes no superen les cent mil pessetes brutes, per la degradació de la zona i la por que tenen els clients a visitar-nos, dones com aquesta es fan riques amb la venda il·licita i sense que el govern sigui capaç de parar-li els peus". A més de l'individu que opera al carrer Miracle, els comerciants diuen que n'hi ha d'altres que treballen al carrer Llongeta i a la plaça de la Quartera.

Tres atracaments amb armes en un sol dia

Eren devers les quatre de l'horabaixa, quan un individu cridà a un pis situat a la barriada de Son Oliva. La propietària de la casa demanà que s'identificàs i aquell li respongué que era "un cobrador del gas ciudad que además tengo que revisar su instalación". La dona obrí i l'individu l'amenaçà amb un ganivet, obligant-la a donar unes vint mil pessetes que tenia a la casa i diverses joies. Després, la dona recordà que no té gas

ciutat. Poc després, un individu amenaçà amb uns dards la caixa d'un supermercat del carrer Joan Crespi i l'obligà a donar-li tot el diners de la caixa.

Prop de les vuit del vespre, dos individus amb passa-muntanyes i armats amb una escopeta assaltaven una apotecaria situada a la Bonanova i se'n dugueren unes trenta mil pessetes, fugiren amb una motocicleta.

Pedro Chanes está acusado de dos delitos de homicidio.

Jesús Lago Ramos.

José Lago Ramos.

S'Arenal de Mallorca

Uns nins troben una trentena de quilos d'haixix

Uns nins que estaven jugant prop de l'hotel Delta de S'Arenal de Mallorca trobaren una bossa que contenia 28 quilos d'haixix. Un dels nins va veure, mentre jugaven, una bossa amagada; l'obriren i a dins hi havia una substància "estranya" que va ser entregada al

pare d'un dels nins, el qual la va fer arribar a la policia.

Els agents de policia es desplaçaren fins al lloc de la troballa i efectuaren un registre per veure si hi havia res més. La policia ha iniciat una investigació per trobar els propietaris de la bossa.

Demanen 28 anys per una violació

El ministeri fiscal demana una pena global de vint-i-vuit anys de presó i uns dos milions de pessetes d'indemnització per a Eulogio Jorge Carlos F.R., de 31 anys, acusat d'haver comès una doble violació d'Angeles C.E., de 23 anys d'edat i que viu a S'Arenal. Ambdós són naturals de La Corunya.

Els fets tingueren lloc la matinada del passat dia 28 d'abril d'enguany, quan el processat i la seva víctima anaren a la casa d'uns amics comuns per passar-hi el vespre, després d'haver anat de copes per Magalluf en companyia de dos amics més.

Després d'un petit incident de trànsit, sense conseqüències, els dos amics quedaren a Gomila, mentre que Eulogio i Angeles decidiren anar a passar el vespre a la casa

d'uns amics comuns, ja que Angeles no podia anar fins a S'Arenal, lloc on viu habitualment.

Un cop a la casa, Angeles entrà dins l'habitació d'Eulogio per demanar-li una manta per tapar-se. Eulogio, però, l'agafà i la copejà diverses vegades. Després li llevà la roba i la penetrà per la vagina. Moments després, Eulogio repetia els cops i la tornà a violà, aquest cop per via anal. El processat col·locà un somier a la porta per impedir que la víctima s'escapàs.

L'endemà, i aprofitant que el processat dormia, Angeles aconseguí sortir de la casa i es dirigí cap a la Jefatura de Policia per presentar la denúncia pels fets. Pocs moments després la policia detenia l'agressor.

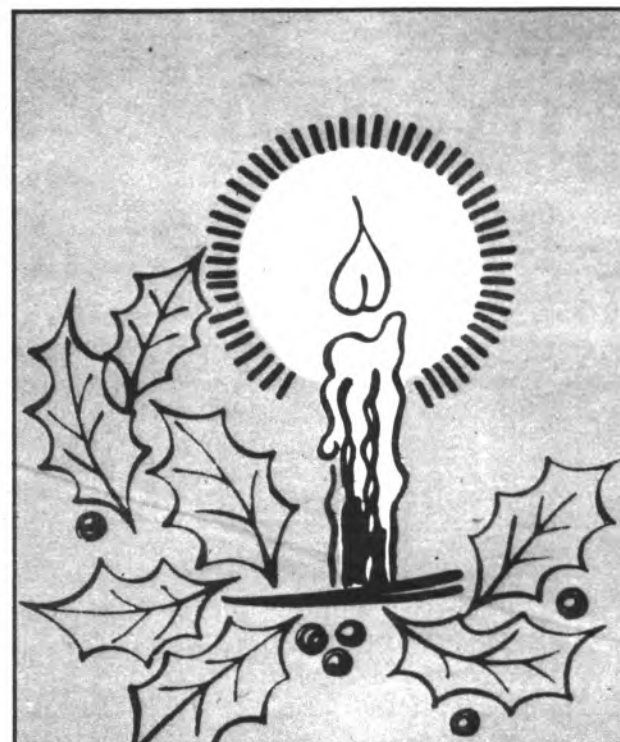
Intenten tirar un agent de policia per la finestra

Uns suposats traficants de droga intentaren tirar per la finestra d'un segon pis de Palma un policia que s'havia abocat al balcó per dir a un company seu que recollís una bossa que un dels suposats traficants de droga havia llançat al carrer. L'agent, amés, va ser copejat en un ull amb un objecte contundent per part d'un dels detenguts.

Com a conseqüència d'aquesta acció, els agents de policia procediren a la detenció d'Ana S.H., propietària del pis i germana

del conegut narcotraficant "el Cebolla", que pertanyen al clan de "los Cambrorios", i el jove de 21 anys que viu amb ella, Manuel G.S. També ha estat detinguda la neboda d'Ana, Tomasa S.S., de 20 anys d'edat, que amenaçà un policia amb "rajarlo" si li posava la mà al damunt.

La policia incautà desset paperines d'heroïna i una bosseta amb dos grams de cocaïna, mentre que per la finestra havien llançat setanta-set paperines d'heroïna.

La direcció i l'equip de redacció de

S'ARENAL DE MALLORCA

us desitgen que passeu unes bones Festes i que el 1991 us sigui un any pròsper i ple de felicitat

MOLTS D'ANYS!!

S'Arenal de Mallorca

Els lladres entren al camp municipal d'esports

Aquests dies passats, els lladres han entrat dins el camp municipal d'esports de S'Arenal, el qual en aquests moments es troba en fase de construcció.

Els lladres se'n duïeren les pilotes, els

equipatges dels jugadors, les farmacioles, eines diverses i botelles del bar. Alguns veïns de la zona s'han queixat de la poca vigilància policial que hi ha al camp d'esports de S'Arenal.

Un porc mor per sobredosi d'haixix

Un porc morí per sobredosi d'haixix a la localitat gallega de Carril, Pontevedra. Segons testimonis dels veïns, el porc morí després de menjar-se una gran quantitat

d'haixix que el propietari tenia amagat a la finca. Es dona la circumstància que la setmana abans dels fets, la policia havia efectuat una batuda antidroga en aquesta mateixa localitat.

Metalúrgica ARENAL

PERE CANALS I QUETGLES

Reixats, Baranes, Ferro Forjat, Treballs en Alumini, Treballs per a obres, Soldadura Elèctrica

Carrer Mallorca, 10 - Tel. 49 0115
S'ARENAL DE MALLORCA

SALVEM LES EDITORIALS MALLORQUINES!

Pels Reis comprou i regalau llibres en català

Rebutjau els forasters

La literatura mallorquina és millor i més nostra

PROPAGAU AQUESTA CRIDA!

JOIERIA I RELLOTGERIA

TALLER PROPI DE JOIERIA

DISSENY DE JOIES - GRAVATS - COMPOSTURES

Carretera Militar, 230
Tel. 26 08 93 - S'ARENAL

Plaça d'Espanya, 42
Tel. 66 02 75 - LLUCMAJOR

Notes musicals (5)

16. Ei, ei, ei, penya, què passa? Avui tornam a tota pastilla amb l'autèntic disc d'aquest Nadal, a la fi ha sortit "El Tec i la Teca II", i ja l'hem pogut sentir, teniu marxeta garantitzada per totes les festes; el disc inclou dotze cançons, d'altres tants grups del país. Sangtrai, Sau, Els Bars, 080, Oculs, Utòpics, Sopa de Cabra, La Gran Aventura, Lax'n'Busto, Pixamandúrries, Tancat per Defunció, i Els Pets, són els escollits aquesta vegada per demostrar la força del rock català.

17. etectors, La Madam, Grec, Esventats, Skatalà, Estepes, D-Clam, TR, La Tribu, Kanalles, King-Kamea-Meha, Pub Strock, BCN, Kartutx, Partaka, Bocanegra, N'Gai N'Gai, Elèctrica Dharma... i tota la llista de l'anterior nota, més tants i tants d'altres grups que fan pop o rock del bo i en la nostra llengua, que conformen una oferta variada i de qualitat, però sembla que els senyors organitzadors de les festes de Sant Sebastià, no se n'han adonat, i continuen duent grups estrangers. Un zero!

18. I un altre zero! Ara per al penós concert de La Fosca a una discoteca del Passeig Marítim de Ciutat. No per l'actuació en si, que va ser en la seva línia habitual, sinó pel denigrant espectacle d'utilització partidista que va fer l'aspirant a batlle de Ciutat pel PP, Joan Fageda. Sabem de bones fonts que els components del grup musical no en sabien res, però també sabem que hi ha una cosa que es diu dignitat, i que serveix per, quan passa una cosa com la que va passar, tancar la guingueta i partir.

19. En aquesta entrega parlarem, sense que serveixi de precedent, de música de la que parlen els altres punxadiscs i altres primaveres. Es tracta de l'àlbum titulat "Red Hot and Blue" (si no ho enteneu, segur que tendreu algun diccionari per aquí) i que compta amb la participació de 2, Sinead O'Connor, Tom Waits i un llarg etcètera d'artistes de fama internacional. El motiu de l'edició d'aquest plàstic és recollir peles per la lluita contra la SIDA.

20. I ens acomiadam amb bones notícies per aquest any que acaba de començar. Els Pets, treuran el seu segon elapé a finals de gener o a principis de febrer; pot ser un any bestial aquest que ara comença... Seguirem informant! Salut!

Tomi Disqueta

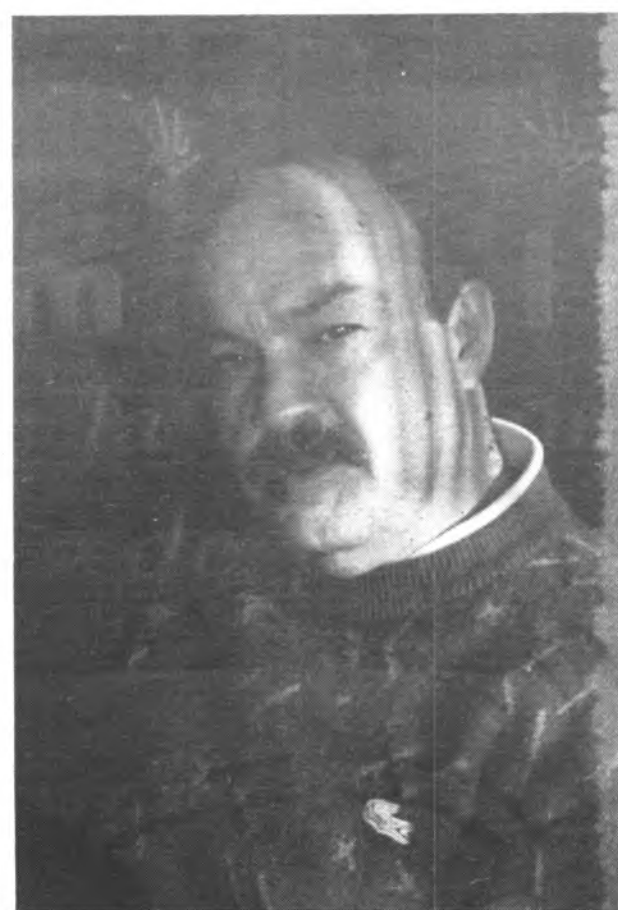
Guardó al museu de la Porciúncula

Dia 26 del passat mes de novembre, a l'hotel Es Portitxol, després d'un sopar de gala al qual assistiren unes quatre-cents persones, el nostre museu de la Porciúncula fou guardonat amb la P de "Populars de Mallorca 90".

El premi el rebé de mans del Bisbe de Mallorca, Teodor Ubeda, el pare Joan Llabrés Ramis, TOR, fundador, conservador i director actual del museu. L'acte fou presidit, a més del Bisbe, per Jeroni Albertí, president del Parlament balear, Maria A. Munar, consellera de Cultura, i Joan Soler, director de Ràdio Popular (COPE), emissora que concedeix aquests premis anuals a les persones o entitats que més s'han destacat en la difusió de la cultura a Mallorca.

Prèviament, el presentador glosà l'obra i la personalitat de l'homenatjat el qual, durant 25 anys, ha aconseguit muntar i organitzar el museu de la Porciúncula i, a més, duu publicats 14 volums sobre temes el museu (arqueologia, etnologia, numismàtica). El guardó atorgat al pare Llabrés es conserva en una vitrina del mateix museu.

S'ARENAL DE MALLORCA vol aprofitar l'ocasió per, a més de felicitar de grat el pare Joan Llabrés i Ramis per aquest guardó, significar les aportacions desinteressades que aquest científic ha lliurat al nostre quinquenari, sobretot al començament. La seva obra honora la nostra comarca i, alhora, tot Mallorca. Enhorabona. (A. de V.)

Demia López Morcillo va ser elegit vicepresident de la nova associació de veïns de s'Arenal. Ell, que ha viscut a s'Arenal quasi tota la seva vida, opina que en aquests darrers anys el que més ha canviat al poble ha estat la gent, perquè s'ha tornat més individualista. És per això que vol promoure des de l'associació de veïns les activitats culturals.

Aquesta vegada els espanyols sí que han deixat exercir a Pujol el paper que com a president de la Generalitat li pertoca, i no li han fet fer el ridícul, com quan va venir en Gorbatsxov. A la foto el podem veure conversant amb el president de Txecoslovàquia, Vaclav Havel.

S'Arenal de Mallorca

Mateu Joan i Florit té vull dar l'enhorabona per notícies de profit que has publicat a tothora.

Fa deu anys que començares

amb S'ARENAL DE MALLORCA, a molts sí els importares i qualcú ni se'n recorda.

N'hi havia que pensaven que poca vida tendria, però aquests s'equivocaren i els seus bons fruits daria.

S'ARENAL DE MALLORCA és un diari de progrés que agrada al més entès mallorquins o forasters.

Va començar al sector en uns tres mil per vegada, ja és quantitat triplicada per la força que ha agafada.

Cobreix l'àrea mallorquina des de llevant fins a ponent, la claredat el fascina, al profà i a l'intel·ligent.

Es d'ajuda als balearics per la seva identitat, en tots els fets és necessari

i amb molta formalitat.

Els que llegim tal diari podem dir amb seguretat que aquí era necessari i que bé ens ha informat.

Sense pintar-li banderes ni essent per destacar crec que no tindrà barreres que el puguin fer retirar.

Escandell

Sopar del desè aniversari: I que en siguin molts més

El passat dia 18 de desembre, es va celebrar en el marc del restaurant del Tennis Arenal un sopar el desè aniversari de la nostra publicació, S'ARENAL DE MALLORCA.

Al sopar, hi assistiren la pràctica totalitat de persones que han col·laborat durant aquests deu anys de la revista. Després del sopar, amb un voluminós pastís d'aniversari

inclòs, hi va haver un torn de paraules, en el qual els oradors que en prengueren part, varen contar la seva experiència particular, i varen coincidir a destacar que el gran protagonista d'aquests deu anys ha estat en Mateu Joan i Florit.

Nova junta directiva de l'associació de la tercera edat

L'Associació de la Tercera Edat de s'Arenal de Llucmajor ha elegit una nova junta directiva. L'acte d'elecció d'aquesta nova junta va tenir lloc el passat 27 d'octubre i els integrants d'aquesta són els següents:

President: Rubén Fermin Risso Cal

Vice-president: Francesc Carvajal Córdoba

Secretari: Joan Valls Fuster

Tresorer: Pere Coll Clar

Vocals: Joaquim Ibáñez

Pascual, Miquela Vidal Vi-

cens, Catalina Vicens, An-

gel López Pérez, Juli Valera

Onrubia, Manuel Valenzue-

la, Ferran Sauoza Sotelino,

Bartomeu Adrover Ordines.

A l'acte hi assistí el president de la Federació d'Associacions de la Tercera Edat de les Balears, Rafael Socias.

Va obrir el torn Carles Costa, president de l'Associació de Premsa Forana, que va destacar la gran tasca i va elogiar la figura personal de Mateu Joan i Florit. Tot seguit, prengué la paraula en Miquel Ambrós, antic col·laborador de la revista, que va assenyalar que "S'ARENAL DE MALLORCA va ser l'oasi que em va servir per poder expressar les meves idees i els meus sentiments".

Joan Perelló va ser el següent i va destacar que S'ARENAL DE MALLORCA, "s'ha mantingut fidel a la idea de principi, i ha sabut defensar la llengua i la cultura de Mallorca, sense defallir". Manolo Manjón, col·laborador habitual, va recordar els principis i la prehistòria del periòdic. Més endavant va ser el rector franciscà de S'Arenal, Jordi Perelló, qui va resaltar el compromís indefugible dels mitjans de comunicació amb els sectors més marginals de la societat, i va afirmar: "serien necessaris molts de Mateus a s'Arenal". Aquesta darrera afirmació va ser contestada pel següent orador, en Mateu Coll, veí de Son Ferriol i cap de l'equip organitzador de les tertúlies de Can Güell, tot afirmant que "bastaria que n'hi hagués un, de Mateu, a cada barriada". Seguidament varen prendre la paraula altres persones destacades de s'Arenal, com Antoni Martí, ex-president de l'Associació de Veïns, Pere Canals, que exercia d'amfitrió, i el glosador Climent Garau, que va recitar una glosa que havia elaborat especialment per a l'ocasió. Va tancar els parlaments Adolfo de Vilarroya, redactor esportiu i de societat de S'ARENAL DE MALLORCA, i organitzador de l'acte, que va recordar els seus principis com a col·laborador i va destacar el paper que ha jugat i juga la revista, com a receptacle per a molta gent.

Equip de redacció

La dona quan arriba als cinquanta

Un matí sense més ni manco se troba que els fills han fuit de casa seva a poc a poc, per viure i fer la seva vida... i es quan se n'adona de la buidor, l'angoixa, l'ansietat i la sensació de fracàs que té dins ella, sembla, que en un moment donat tot li cau damunt. Es la dona menopàusica.

Els sociòlegs han anomenat a aquesta sensació el «Síndrome del niu buit», que va acompanyat freqüentment de la pèrdua de la menstruació. Els hi han dit durant anys que aquestes sensacions són normals, i amb una aclucada d'ulls, han d'acceptar totes les pressions psicològiques negatives que les converteixen a poc a poc en una sensació de «no servir per res», de sentir-se tal vegada per primera vegada «velles».

Moltes vegades, és a partir d'aquesta sensació, quan si no li posen remei, se vaigi agravant amb estats de solitud podent arribar a estats depressius i d'ansietat greus.

Es a partir d'aquests moments quan comencen el llarg calvari de prendre els antidepressius, els analgèsics per calmar dolors sobretot articulars i d'artrosis, i els somnífers per a poder dormir...

Què es pot fer per no arribar a aquest estat? Es pot millorar!

Primerament, informar-nos tot el que poguem sobre aquesta situació de les dones: canvis hormonals (alteració del nivell d'estrogens), relacions sexuals, visites freqüents al ginecòleg per revisions, i limitacions físiques. Després pot anar acompanyat de l'exercici físic, essencial per a

poder millorar la flexibilitat del cos, més mobilitat de les articulacions prevenint posteriors malalties, adquirir més agilitat, i sobretot més coneixement del propi cos i a la vegada d'ella mateixa. En les sessions de gimnàstica no és preten la competitivitat, sinó que cada una fagi el que pot sense forçar massa els múscles, però aprenent a poc a poc i cada vegada un poc més a aprendre a viure amb el seu propi cos, i en definitiva a viure per ella mateixa.

Bartomeu Bauzá Huguet
Antònia Mª Bover Nicolau

S'Arenal de Mallorca, va ser l'única publicació periòdica que va ser present a la segona mostra del llibre en català que es va fer aquesta vegada a l'Institut Oceanogràfic de Ciutat

Quan aquest periòdic compleix 10 anys de vida

Parlem de pregons i pregoners de s'Arenal

El periòdic S'ARENAL DE MALLORCA compleix els 10 anys de vida i el seu director em demana una col·laboració. Parlarem de pregons i pregoners a s'Arenal. I pregonar és fer a sobre les coses, divulgar-les, proclamar-les, difondre-les. Pregó és ban, crida, edicte. Tot això és la tasca que un periòdic com l'arenaler pot dur generosament a terme. Són ja 10 anys de sortir puntualment al carrer. Una labor intensa, continuada, de dur endavant una publicació que primer va ser mensual i ara és quinzenal.

Aquell mes de gener de fa 10 anys en sortia el primer número. Record unes senzilles gloses que vaig fer per tal motiu, algunes d'elles deien així:

Alabem sa iniciativa
de motius arenalers,
això en serà mostra viva
lo nostro escrit als papers
amb ordre, gust i progrés.

Avui ja podem dir-ho d'una altra manera, per exemple:

Quan compleix deu anys de vida
de publicar-se es diari
és un motiu que convida
a dir: "endavant amb l'eixida
millorant sempre es sumari".

S'ARENAL DE MALLORCA ha estat i és una publicació discutida. Com discutit o discutible pot ser tot quant es publica. Tampoc les circumstàncies d'avui no són les d'una dècada enrera. El món segueix endavant i això és llei de vida. El periòdic nascut a s'Arenal ha crescut i ha anat a altres pobles: publicant notícies d'aquí i d'allà. Això és diu expansió. De vegades ens agradaria que les notícies fossin més arreu de s'Arenal, però respectam en tot i per tot que no sempre sigui així. El refrany diu: "Si tu vols esser respectat, comença per respectar". Per tant, el seu director (que endemés és l'amo de tot el diari) tindrà el camí en definit a l'hora de tirar endavant cercant els propers 10 anys. I després, 10 anys més. I uns altres 10. I és que les persones poden canviar (és llei de vida, repetim), però el diari segurament seguirà endavant i el que s'ha escrit abans, ara i després serà testimoni viu de la nostra història.

Pregons i pregoners

Fer pregó de festes a s'Arenal va néixer fa sis anys. En Joan Perelló Palmer era el delegat d'alcaldia a s'Arenal de Llucmajor. EL batle era Antoni Zanoquera. El primer pregó es féu al saló del Club Nàutic Arenal i l'autor en fou Antoni Galmés Riera, folclorista i escriptor, a qui ara mateix l'Ajuntament llucmajorer encertadament li dedica un carrer. Antoni Galmés titulà el seu treball: "S'Arenal, quatre pinzellades temps enrera".

El professor Jordi Vallespir, l'any 1985, dissertar sobre la temàtica: "S'Arenal i els trencadors de marès". Un tema encertat, bo i breu. Assumpte que mereixerà un més ample estudi, ja que els trencadors foren, segurament, en el segle passat els primers pobladors de s'Arenal. Ara també es dedica un carrer a perpetuar el record i la memòria d'aquests sacrificats treballadors.

Un any després era el metge uròleg Marià Rosselló Barbarà qui ofería una visió del s'Arenal. Contra coses succeïdes, viscudes, gaudides. La seva barca, el seu pare don Pep, les pescades, les nits de lluna plena i de poesia, la motonàutica, esport que l'entusiasmava i que el va dur

Tomeu Sbert

a crear l'escuderia Aguilas que tants triomfs aconseguí amb els seus pilots.

L'any 1987 l'historiador Bartomeu Font Obrador fou el pregoner. Un treball titulat: "Quan s'Arenal era s'Arenal". Asenyala moltes dades importants, com corresponia a un home investigador com ell. Font i Obrador, autor il·lustre de la "Història de Llucmajor" amb sis grossos volums publicats, deixà amb el seu pregó un regust del tot bo i que, per això mateix, paresqué poc. Però ell, l'any 1975 ja publicà un llibret titulat: "S'Arenal: Miscel·lànea Històrica de un Caserío". Llibret de consulta i font de moltes dades sobre la història arenalera.

El professor Jaume Oliver Jaume va pregonar en les festes de Sant Cristòfol de 1988. "S'Arenal: espai i cultura" fou la seva conferència. Una feina meravellosa, aquesta de Jaume Oliver. Tal vegada no tengué una acollida popular de fort impacte, però estam segurs que les seves idees tan encertadament exposades marcaren i marcaren un punt important dins la riquesa cultural del cúmul de pregons arenalers. Els que ja s'han pregonat i els que, segurament, es pregonaran en el futur.

Arribats a 1988, es va encarregar de fer el pregó de festes a aquest senzill informador. Vaig xerra devers tres quarts d'hora sobre: "La transformació moderna de s'Arenal", una transmutació que he vista i viscuda. S'Arenal passà d'esser un lloc tranquil de trencadors i pescadors i quatre estiuejants, a esser un conglomerat turístic conegut arreu del món. A finals de la dècada dels cinquanta i entrats dins la dels seixanta i setanta, s'Arenal es transforma i canvia sa pell. Milers i milers de turistes vénen a s'Arenal a gaudir del sol, del mar, de la platja i de la generosa hospitalitat illenca.

FESTES DE SANT CRISTÒFOL S'ARENAL 1990

LA TRANSFORMACIÓ MODERNA DE S'ARENAL

Pregó de les Festes 1989
BARTOMEU SBERT BARCELO

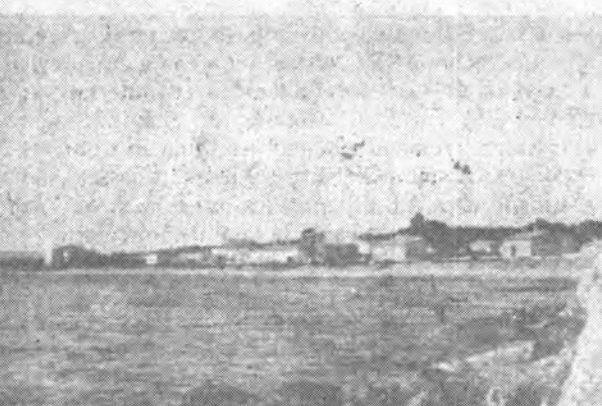
S'ARENAL: ESPAI I CULTURA

Pregó de les Festes de Sant Cristòfol
S'Arenal, 8 de juliol de 1988

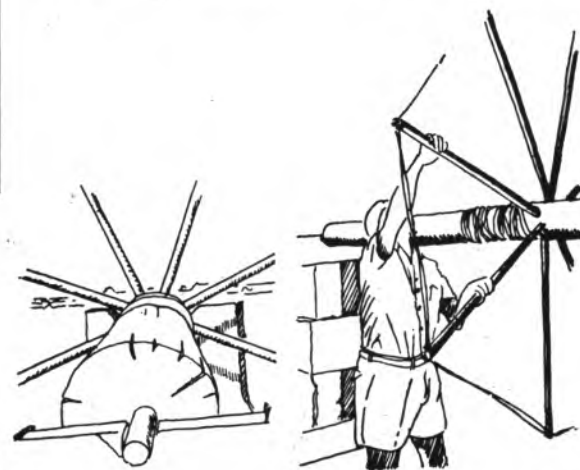
Jaume OLIVER i JAUME

PREGÓ DE LES FESTES DE SANT CRISTÒFOL DE S'ARENAL 1987

"QUAN S'ARENAL ERA S'ARENAL"
per
BARTOMEU FONT I OBRADOR
Cronista Oficial de Llucmajor

SANT CRISTÒFOL 1986

PREGÓ DE LES FESTES DE S'ARENAL 1985

pel
SR. JORDI VALLESPIR SOLER

Mossegades

●●● (Ve de la pàgina 34)

positors. Cal atribuir el mèrit i la glòria d'aquesta acció memorable a una mala fi de persones que, ja sigui donant la cara o des de l'anonimat, ja siguin impositors, treballadors, directius, delegats de sucursals, representants als òrgans de govern, membres del consell d'administració, integrants del comitè d'empresa, dels sindicats o del consell de redacció de la revista S'ARENAL DE MALLORCA, han fet pinya, com una cabeça d'alls, enfront de la paparra carnissera que

pretenia escampar els vents de la divisió tribal entre mallorquins. Aquesta vegada i com ja comença a ésser habitual, un cop més els diaris forasters de ciutat s'hauran d'empassolar la fel amarga de la derrota. Totes les bravates de victòria, que havien fet dies enrrera, ara s'han esfumat i seran recordades com objecte d'escarni, befa i rialles. Val la pena reproduir-les, encara que només sigui per felicitar-nos nosaltres mateixos del triomf assolit: "Llama la atención la más que probable entrada de Rodríguez Viñals en la ejecutiva de sa Nostra" (56) o "Más del cincuenta por ciento de los impositores votaron a Rodríguez Viñals para la Asamblea General de sa Nostra. Tiene casi garantizada su elección para la ejecutiva de la entidad" (57). Ha, ha ha! Fonts de tota solvència de Sa Nostra, ens han assegurat que Rodríguez, d'un cens de 91 electors, només va treure mitja dotzena escassa de vots. Idò! Ja hi tornarà una altra vegada a fer el colló escrivint cartes anticatalanistes als diaris forasters de ciutat! Ell, aquesta vegada, li hem espolsat bé la murtra! Ja ho crec! El D16, dies després, es feia ressò de la derrota sense paliatius en els següents termes: "Diversas presiones y maniobras han conseguido que Rodríguez Viñals no sea el representante de los impositores en el consejo de administración de Sa Nostra, tal y como era previsible a la vista de los votos obtenidos en anteriores elecciones" (58). En això té tota la raó el D16. Sí senyor. Han existit pressions i maniobres i una entre tantes, ha estat l'article que publicarem al número passat, *Alertau! L'extrema dreta és a punt d'infiltrar-se dins Sa Nostra*, centenars de fotocòpies de la qual han circulat febrosament de mà en mà per dins el banc.

L'èxit de l'operació contra Rodríguez Viñals ha de servir per reforçar la moral de victòria del nacionalisme i ha de quedar, a la vegada, com una seriosa advertència dialèctica a tots aquells (Tolo Güell o Joan Pla, per exemple) que s'entestien estúpidament de posar obstacles al procés de normalització lingüística o al moviment de recuperació nacional. Aiximateix, aquest fet ha posat en evidència que el nacionalisme mallorquí té molta més força del que hom pensa i que té llevat posat en indrets insospitats. Tot d'una que els nombrosos elements, avui dispersos, aprenguin d'actuar d'una manera coordinada i decidida, pòdeu estar ben segurs que ningú ja no podrà frenar l'anhel impetuós de descolonització i independència. Per acabar, només cal afegir dues menuderies més d'última hora sobre el tàndem Francisco Obrador i Ramón Rodríguez: 1) El batle de Calvià, durant els deus primers mesos de 1990, ha distribuït, així, per la cara, tretze milions de pessetes entre els funcionaris de confiança, de les qual 400.000 han estat per a Rodríguez (59), i 2) Aquest individu forma part de l'equip de col·laboradors de màxima confiança, presentat públicament a l'hotel Palas Atenea dil·luns dia 17.XII.1990, que ha de dirigir la campanya electoral d'Obrador cap a la Presidència de Balears, en nom del PSOE, a les properes eleccions autonòmiques. Dit tot això, ja ens podem començar a fer una idea del que pot passar si algun dia Obrador arriba a President de Balears. Realment, és per fer-hi un pensament! Estau avisats!

Jaume Sastre

Ramón Rodríguez Viñals fotografiat a l'Assemblea de Sa Nostra. Foto Lorenzo DM 21-XII-1990.

NOTES: 1) Josep Forteza-Rey (President de la Federació Hotelera de Mallorca), El Temps 24.XII.1990, núm. 340, pàg. 86. 2) Jaume Sastre, Mossegades, núm. 52, S'Arenal de Mallorca 15.VI.1990, pàg. 5. 3) Id id. núm. 57, S'Arenal de Mallorca 15.VII.1990. 4) El País 1.IV.1990. 5) DM 5.VI.1990. 6) Avui 19.VII.1990. 7) Joaquín Marco, "La nueva voz de un continente", Salvat Ed. SA, Barcelona 1982, pàg. 72. 8) Carlos Barral, "Cuando las horas veloces", Tusquets ed., Barcelona 1988, pàg. 59. 9) Frantz Fanon, "¡Escucha Blanco!", ed. Nova terra, Barcelona 1970, pàg. 42. 10) Id. id. pàg. 43. 11) Id. id. p.p. 50-51. 12) Vegeu Baltasar Porcel, "A totes les illes", article "Joan Alcover i el problema de la llengua", Biblioteca Bàsica de Mallorca, CIM / Ed. Moll, Palma 1990, pàg. 87. 13) Id. id. pàg. 79. 14) Frantz Fanon, ob. cit. pàg. 35. 15) La Vanguardia 26.VIII.1990. 16) El Temps 29.I.1990, núm. 293, pàg. 60. 17) Tiempo 15.I.1990, núm. 402, pàg. 11. 18) Frantz Fanon, ob. cit. pàg. 79. 19) Vegeu article d'Enric Jardí, "Desconfiem d'alguns barcelonismes", Avui 18.V.1990. 20) El Temps 14.I.1988, pàg. 43. 21) Quimera núm. 66-

67 (sense data). 22) Quimera núm. 74 (gener 1988), pàg. 16. 23) Ajoblanco (gener 1988), núm. 4, pàg. 66. 24) Guillem Díaz-Plaja, "Mentalizar sobre la región. Una posibilidad llamada Cataluña", Dopesa, Barcelona 1976, pàg. 219. 25) DM 3.IX.1989. 26) Frantz Fanon, ob. cit. pàg. 72. 27) Avui, Suplement Dominical 4.IX.1988. 28) El País 13.VII.1988. 29) Editorial de D16, "Borrell ofende a los contribuyentes", 22.V.1988. 30) D16 5.XII.1990. 31) Mn. Antoni Mª Alcover, La Aurora 1.VII.1916. 32) Id., Conferència pronunciada al Centre Català de Mallorca l'any 1909. 33) UH 26.XI.1990. 34) Avui 19.IV.1984. 35) Balears 19.IV.1990. 36) D16 30.XI.1990. 37) "El señor de los vicios", UH 29.XI.1990. 38) Miquel Segura, "El bon fred", UH 29.XI.1990. 39) Antonio Alemany (Salutati), "Esta no es la cuestión", D16 30.XI.1990. 40) Andrés Ferret, "Falsos socialistas, del catastro a Rubial", DM 2.XII.1990. 41) Alfonso Salgado, "Y llegó don Ramon", UH 27.XI.1990. 42) Gaspar Sabater, "De Oscar Romero a Ignacio Ellacuría", D16 8.XII.1990. 43) Llorenç Capellà, "Francamente no", Balears 30.XII.1990. 44) Andrés Ferret, ob. cit. 45) Baltasar Porcel, ob. cit. 46) Josep Melià, ob. cit. 47) Antonio Alemany (Salutati), ob. cit. 48) Alfonso Salgado, ob. cit. 49) Gaspar Sabater, ob. cit. 50) Josep Moll, "En defensa d'un home honest", UH 29.XI.1990. 51) Avui 25.V.1984. 52) Fulls "Cronologia d'una ocupació", Comissió de Normalització Lingüística, I.B. Sa Blanca Dona d'Eivissa 1987. 53) Josep M. Solé i Sabaté i Joan Villarroya i Font, "L'exèrcit i Catalunya (1898-1936)", Llibres de l'índex SA, Barcelona 1990, pàg. 87. 54) El Món 20.IX.1985, núm. 178, pàg. 32. 55) Josep Huguet, "L'espanyolisme de la A a la Z", ed. El Llamp, Barcelona 1989, pàg. 124. 56) DM 8.XII.1990. 57) D16 13.XII.1990. 58) D16 22.XII.1990. 59) D16 12.XII.1990.

Parlem de pregons

Tots els treballs, menys un d'ells, han estat degudament publicats i avui són, en diferent estil, font d'informació i consulta. Les generacions futures trobaran on assabentar-se del fabulós canvi experimentat i de les causes que el propiciaren. Progrés, benestars socials, vida, comoditats, evolució, avanç, millorament. A canvi de perdre un món molt nostre.

Els pregoners de 1990 i 1991

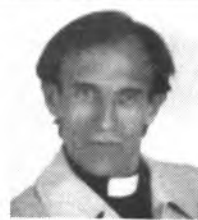
Aquest any 1990 fou pregoner l'hotelier i president de la Federació d'Hotelers de Mallorca, Josep Forteza-Rey, el qual endemés dirigeix el complex turístic Sun Club El Dorado, situat a la costa marinenca de Lluçmajor. Forteza-Rey féu un pregó carregat d'ecologia i eixamplant les ales devers s'Estanyol i s'Estalella. Un treball que es publicarà i repartirà gratuïtament el proper mes de juliol amb motiu d'una nova edició de les festes populars. Unes festes populars que començaren a fer-se a principis d'aquest segle, i any rera any es feren, si bé des de 1961 a 1970 es deixaren de celebrar. El món del turisme no deixava pensar en festes. S'arenal semblava festa cada dia, el bull del turisme empenyia fort.

I, qui serà el pregoner de 1991? La veritat, allò segur, real, és que aquesta crida de festes té d'anar en augment. Per ventura l'antiga Capella, on es diuen des de fa uns quants d'anys els pregons, queda petita i, endemés, és molt calorosa. Crec que aquest acte cultural de dir el pregó ha d'assolir en el futur la suficient importància perquè no quedi més remei que desenrotllar l'acte dins el mateix nou temple.

Pregoners no en faltaran, com tampoc no faltaran personatges mereixedors de rebre el Premi Extraordinari s'Arenal, que s'ha lliurat durant sis anys i el 1990 se suprimí. Es tracta d'un premi, d'una distinció, d'un detall, d'un reconeixement de mèrits que hem de valorar com pertoca. Com tot. Valorem també com pertoca els 10 anys de vida del periòdic S'ARENAL DE MALLORCA.

Esports i societat

(Cuida d'aquesta plana Adolfo de Villarroja)

Petanca

El C.P. Son Sunyer ja ha guanyat el seu primer partit

Fòrem convidats al sopar, a base de botifarró, sobrassada i llom torrat, tot això al restaurant Jamaica, seu social del C.P. Son Sunyer. Motiu? El que es promet, s'acompleix i s'havia promès que la primera victòria acabaria amb una bona torrada. I així fou, como mostra la fotografia.

Parlarem amb l'entrenador de l'entitat petanquista i aquestes foren les seves paraules:

-- Als meus jugadors només els empeny les bones dietes. N'hi hagué prou amb parlar-los d'una torrada i els resultats positius no s'han fet esperar. Total, que mentre hi hagi botifarrons, llom i sobrassada, hi

haurà victòries. No ens movem per interessos econòmics... veurem si aguanta la marxa, en Toni des Jamaica.

En fi, i deixant de banda la broma, també era de justícia agrair de qualche manera a la firma "José Martínez", esponsor en material esportiu del club, tot el que està fent per l'entitat; per això, el seu titular D. Josep Martínez va ser-hi present. I tot va anar tant bé que s'ha parlat ja de propers encontres gastronòmics. Tot això, com ha quedat dit, al local social del C.P. Son Sunyer, al restaurant Jamaica. A per més victòries, amics! (Foto i text: A. de V.)

En la presentació oficial de l'equip Filípides, el més nombrós de la nostra platja i el tercer més fort de tot Mallorca, hi vàrem esser presents com a corresponsals d'aquest periòdic. El més interessant que hi trobarem i pel que mereix la pena lluitar és la dedicació amb que

cuiden els nins i jovent en general. Després altres equips els prenen les seves figures; però...la feina ben feta no els la llevarà ningú. Anim Emili, Carter, Miquel Gelabert i tants d'altres amics!

Jugadors per al futur: (de peu) Alfons, Damià, Adolf, Jaume, Leal, Mojer, Jordi i Adrover; (acotats) David, Padilla, Albert, Dani, Pere, Tomàs, Rafel i Miki. Manquen a la foto Josep Miquel i Joanet que es trobaven lesionats. Es tracta de l'equip benjamí de la Porciuncula, dins el torneig organitzat pel CIM, entrenats per Francesc Fiol amb els delegats Joan Ruiz i Belmonte. (Foto: Adolfo)

Equip de bàsquet femení del col·legi de la Porciuncula. Més que els seus noms, interessin elles. Tanmateix les dones mai arribaran a fer res de profit dins el món de la cistella. Sort, boniques!

L'equip de bàsquet Maiores, amb el senyor Servera al front com el seu bon mecenes i quasi pare comú; però entrenats pel nostre veí de ses Cadenes, Rabassa. Volem encara més triomfs. Sou els millors sense cap dubte!

El Pare Noel, que sapiguem, va arribar en primer lloc a s'Arenal de Mallorca i, més concretament, al "Bar Rovers Return" que regenta el gran esportista i amic, Josep López "l'irlandès". No hi ha cap dubte que qui fa esport s'acaba trencant una cama; però i el gust que passa, què! Tots els nins i les seves mares s'ho varen passar "pipa". El Pare Noel, l'arbre, el Nadal i els Reis ho tanquen i així tothom content. I que no és bo això! (Fotos: Adolfo)

OCELLERIA
S'ARENAL

Plaça dels Nins, 26
S'ARENAL - Palma

SUBSCRIVIU-VOS A

S'Arenal
de Mallorca

TEL. 26 50 05

More Nostrum

Agència General d'Assegurances S'Arenal i Platja de Palma
SBERT
Carrer de Trassimé 39. Tlf.: 264038. Plaça Major, 1. Tlf.: 265374
S'ARENAL DE MALLORCA

TAPISSERIA MATEU

ESPECIALITAT EN CORTINATGES
TREBALLS PER HOSTELERIA

Carrer Guillem Cirerol, 5 - Tlf. 49 20 83
S'ARENAL DE MALLORCA

EXTINTORES EUROPA

MATERIAL CONTRA INCENDIS I
DE SEGURETAT

CENTRAL:
Pl. dels Pins, 2 - Tel. 26 64 45
07600 S'ARENAL - Palma

DELEGACIO A MANACOR
C/. Soliman, 2 - B - Tel. 84 36 16
07500 MANACOR

SEMAR

EMBOTITS

EL BON GUST DE MALLORCA

Carrer Tomàs Montserrat, 6-8
Tel. 66 01 57 - LLUCMAJOR

COMERCIAL

Ruiz

ELÈCTRICA

SO I IMATGE

TELECOMUNICACIONS

MUNTATGE AUDIO AUTOMÒBIL

ANTENES PARABÒLIQUES

DELEGAT DE ZONA TELEFUNKEN

T.V. * VIDEO * HI-FI

SUBMINISTRAMENT ELÈCTRIC

PER A PROFESSIONALS

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES

ASSESSORAMENT DE PROGRAMES

PER ORDINADOR

CARRER DEL BOTÀNIC BIANOR, 22

TEL.: 266588

07600 S'ARENAL DE MALLORCA

URBANIZACION MAIORIS DECIMA

Venga a vernos cuanto
antes y le informaremos
detalladamente.

A 15 minutos de Palma (entre El Arenal y Cabo Blanco)

junto al mar, rodeada de pinos y con los servicios de una
urbanización modélica. Amplios viales, aceras, jardines,
parque infantil, alumbrado público, red telefónica, agua
corriente canalizada, red de alcantarillado, etc...

Todo a punto para que usted construya el chalet de
sus sueños.

MEDITERRANEA Tel. 457061

Es otra promoción

ORISBA
(GRUPO INMOBILIARIO)

Garantía de calidad

Barón de Pinopar, 22-1 B - Tel. 71 83 35 FAX 71 81 62 07012 PALMA DE MALLORCA